

ئۇيغۇر شېئىرىيەتىنىڭ ۱۰۰ پارچە مەشھۇر شېئىرى

2008

ئۇيغۇر شېئىرىيەتىدىكى 100 پارچە مەشھۇر شېئىر

mybar

www.berqi.com

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇر شېئىرىتىدىكى 100 پارچە مەشھۇر شېئىر

كىتابقا تەييارلىغۇچى: ئابدۇرىشىت سۇلايمان (جاللات)

كىتابقا ئالغۇچى: ئەزىمەت ئەيسا (پەيكار)

www.berqi.com

ئۇيغۇر شېئىر يىتىدىكى 100 پارچە نادىر شېئىرنىڭ تىزىملىكى

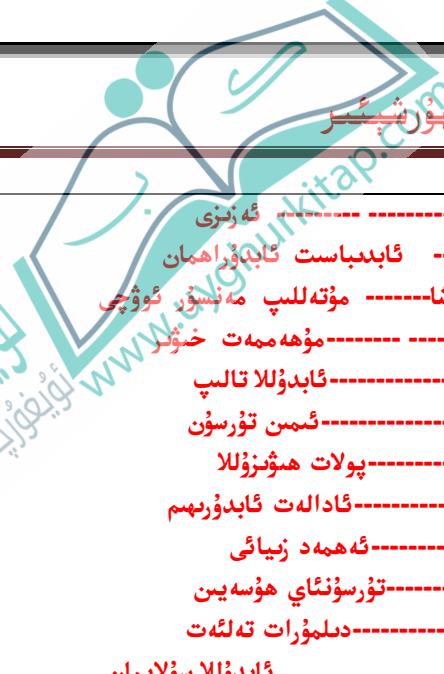
نۆزگۈچىدىن

ئۇيغۇر شېئىر يىتىدىكى 100 نادىر شېئىرنى تۇرغۇزۇش ئەمگىكى جاپالىق ۋە زىددىيەتلىك ئەمگەك. ئۇيغۇر شېئىر يىتىنىڭ جەۋھەرلىرىنى تاللاش مۇساپىسىدە، شېئىرىيەتنىڭ سىرلىرى، كىتاپخانلارنىڭ ئىستېتىك ئەھتىياجىنى نەزەردە تۇتۇپ ئىزدىنىشكە توغرا كەلدى. 2004-يىلى دەسلاپقى نامزاتلار ئۈستىدە ئىزدىنىۋاتقاندا سېرى كۈچى قويۇق بولغان شېئىرىيەتنىڭ قىزغىن ئىشتىراكچىلىرى، شېئىرىيەت تەتقىقاتچىلىرى، بىلىم قۇرۇلمىسى پەرىقلىق بولغان كىتاپخانلار بىلەن سوھبەتلىشىش ئارقىلىق زىددىيەت ئىچىدە گاڭگىراش، ئۈمىدسىزلىنىش، خۇرسەن بولۇش سىزىملىرى بىرلىشىپ كەتكەن تەپەككۈرۇمدا ئۇيغۇر شېئىر يىتىنىڭ 1949-يىلىدىن كىيىنكى ئومىمى ئەھۋالى بىلەن تۇنۇشۇپ چىقتىم. «شېئىرىيەتنىكى مۇھاكىمىلەر» نى ئەتىراپىدا تەھلىل قىلىش ئارقىلىق شېئىرىيەتنى ھوزۇرلىنىشنىڭ پەرىقلىق بولىدىغانلىغىنى، ئاۋامدىكى ئېستېتىك مۇددىئانىڭ ئاممىباپ شېئىرلارغا كۆپرەك يۈزلەنگەنلىكىنى بىلىدىم. مېنىڭ قىزىقىشىم ۋە ئەسلى مەقسەت ئازاتلىقدىن كىيىنكى ئۇيغۇر شېئىر يىتىنىڭ ئومىمى ئەھۋالىنى يۈزەكى بولسىمۇ تۇنۇشتۇرۇش بولسىمۇ شېئىرىيەت كىتاپخانلىرىدىكى ئىدارى رايونىدا گۈزەللىكنىڭ تاشقى شەكلىگە كۆپرەك ئىتىبار بىلەن قارىغانلىقى سەۋەپلىك ھاياتلىقنىڭ ئىچكى ماھىيىتىگە ئېستېتىكىلىق ۋاستىلەرنىڭ ياردىمى ئىچكىرىلەپ كىرگەن تىل مۇناسىۋەتلىرىدە شېئىرى مەنا سەپىرىگە ئاتلانغان ھەقىقى ئەنئەنە ئىزناچىلىرىنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرىنى قالدۇرۇۋىتىشكە توغرا كەلدى .

شېئىرىيەتنىكى گۈزەل ئىبارلەر، سېرى كۈچى چۇڭقۇرلاشقان شېئىرىيەتمىزدىكى بايقاشنىڭ جەۋھىرى. شېئىرىيەت كۈزەتچىلىرى، نەشرىيات خادىملىرى، خەلىق قەلبىنى ئوقۇغۇچىلار ئوتتۇرسىدا شېئىرىيەت جەۋھەرلىرى توغۇرلۇق ئىلىپ بارغان مۇھاكىمىلەردە «بىر شائېرنىڭ ئىجادىيىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان، ئىجادىيەتنىڭ يۇقىرى پەللىسىدىن بىشارەت بىرلەيدىغان پەقەت بىر پارچە نادىر شېئىرنى بايقاش» تەكلىۋى بىلەن ئۇيغۇر شېئىرىيەتتە ئىزچىل ئالقىشلىنىپ كىلىۋاتقان بىر شائېرنىڭ بىر قانچە شېئىرلىرى ئىچىدىن بىر پارچە ئەسىرنى تاللاش ئارقىلىق بۇرۇنقى نامزات ئەسەرلەرنىڭ قالدۇرۇلۇشىغا چۈشەنچە بىرىشنى لايىق كوردۇم. پاكىتقا بولغان قانائەتلىنەرلىك جاۋاب ئىچىدە بايان قىلىش زۆرۈرىتى تۇغۇلغان جاۋاب شۇكى - بۇگۈنكى زامان شېئىرىيەتمىزدىكى ئىلگىرلەش قەدىمى پۇختا ۋە چۇڭقۇر بولۇشقا قاراپ يۈزلەنگەندەك قىلىدۇ. كىيىنكى مۇھاكىمىلەردە كىتاپخانلارنىڭ تەنقىدى پىكىرلىرىنى ئايىماسلىغىنى ئۇتىنىمەن .

ئابدۇرېشىت سۇلايمان .

- 1- ئىز ئابدېرىھىم
  - 2- تۇرغۇن ئالماس
  - 3- سەككىز سۈرىتىم
  - 4- ئۇلار شۇنداق ئاتىلار ئىدى
  - 5- تۈگمەس ناخشا
  - 11- ئەرەكلەر قىنى سىلەر
  - 12- ئانا
  - 13- ھەيكەل
  - 14- ئوبۇلقاسىمنىڭ يەرلىرى
  - 15- ئات جۇۋازدا، كالا مەپىدە
  - 16- سەن يوق
  - 17- رۇبائىلار
  - 18- ۋەتەن ۋە ئىمان
  - 19- چالا تەگكەن ئوق
  - 20- ئايسىز- ئايدىك
  - 21- يارلانغان كىيىك
  - 22- ئەرنىڭ ئىپىتى
  - 23- رۇبائىياتلار
  - 24- ئۆزۈمگە سەپەر
  - 25- كۇيىۋاتقان بۇغداي
  - 26- ياز بىر سۇيقەست
- ئوتكۈز
تەنلىرىم ياپراق
تۇرسۇن بەگ ئىبراھىم
ئابدېرىھىم ئابدۇللا
تىيىپجان ئىلىيوۋ
ئادىل تۇنىياز
بۇغدا ئابدۇللا
ئابدېرىھىم خوجا
ئاسمىجان ئوبۇلقاسىم .
مامۇت زايت
مۇھەممەتجان راشىدىن
سەپىدىن ئەزىزى
ئابدىقادىر جالالىدىن
مەمتىلى زۇنۇن
باتۇر روزى
ئابلىكىم ھەسەن
غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد
ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتسىمىن
جېلىل خىلىل
پەرھات تۇرسۇن
تاھىر ھامۇت

- 27- رىۋايەت----- ئەزىزى
- 28- ئانا ----- ئابدىباست ئابدۇراھمان
- 29- خوتەندە قالغان تۆت ناخشا----- مۇتەللىپ مەنسۇر ئوۋچى
- 30- ئاتەش رىۋايەتلىرى----- مۇھەممەت خۇن
- 31- رۇبايىلار----- ئابدۇللا تالىپ
- 32- ئاماننىساخان ----- ئىمىن تۇرسۇن
- 33- بىر قارا ----- پولات ھىۋىزۇللا
- 34- قەشقەرلىق ئايال ----- ئادالەت ئابدۇرېھىم
- 35- باغرىم داغ ----- ئەھمەد زىيائى
- 36- نۇزۇگۇم قوشقى ----- تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن
- 37- تەكلىماكان ----- دىلمۇرات تەلئەت
- 38- شەيتان بار ..... ئابدۇللا سۇلايمان
- 39- كۈتۈش ..... پەرھات ئىلىياس
- 40- قايتۇرمىغىن رايىمنى دۇنيا ..... بەگمەت يۈسۈپ
- 41- دەريا بىلەن سۆھبەت ..... ئىمىن ئەخمىدى
- 42- كىچەلمەيمەن سىنىڭدىن ۋەتەن ..... راھمانجان ئاۋۇت
- 43- يىلان ..... ئەركىن نۇر
- 45- چىمەننىستان ..... چىمەنئۇل ئاۋۇت
- 46- مۇھەببەت كارىدورى ..... ئومەر مۇھەممەتئىمىن
- 47- زىلالنامە ..... ياسىن زىلال
- 48- ئوت ئىزاھى ..... شاھىپ ئابدۇسالام نۇرىبەگ
- 49- باياۋان ..... ئابدۇلئەھەت ئابدۇرېشىت بەرقى
- 50- ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ، ھەقىقى ئايال ..... ئايىسىمە ئىدىرىس
- 51- تەنھا قىيىق ..... مۇختەر مەخسۇت "
- 52- قەشقەردە كەچ ..... ئەبەيدۇللا ئىبراھىم
- 53- بىلىم ئىشقىدا ..... نىمىشېھت
- 54- پەرۋانامە ----- ئەكبەر نىياز پەتتارى
- 55- ئالغاندىكى يول ..... ۋارىسجان قاسىم
- 56- تىنىمگە سەپەر ..... ئوسمانجان مۇھەممەت پاسىئان
- 57- بىر ئائىلىنىڭ تەزكىرىسى ..... جاسارەت تاش
- 58- ئانامغا مەرسىيە ..... ئالاھىدىن ئابدۇرېشىت
- 59- شۇنداق دۇنيا بۇ ----- ئەزىم ناسىر
- 60- خوجا جاھان ئەرشى ----- ئابابەكرى توختى
- 61- مەن جەسەت ----- تەلئەت قادىرى
- 62- قۇمۇلنىڭ ئارخىپى ----- ئوسمان زاھىر
- 63- ئاھ !! كۈچۈم ----- مەمتىمىن توخنىياز (سۆزۈك)
- 64- يوشۇرۇن ئاچلىق ئىلان قىلىش ----- قەيسەر تۇرسۇن
- 65- ئاشىق نەي چالار ، ئاتەش نەپەستە----- ۋاھىتجان ئوسمان
- 66- كۆزۈمدە قەترە ياش ، ئىزدىدىم سېنى..... ئەكبەر داۋۇت (تانها)
- 67- بىۋاپا ----- ئابدۇللا ياقۇپ
- 68- تەكلىماكان ، خوراز ، ئۈرۈمچى ----- ھەبىبۇللا توختى
- 69- قىشتىكى ھەمراھ ..... زاماندىن پاكزات
- 70- شەرىق باياۋىنى ----- ئەكبەر سالىم

- 71- بار مەندە پەقەت .....ئەسقەر ياسىن
72-ئادەم -----ئايگۈل ھەمدۇللا
73-ئاچا يول -----مۇسا ئەھەت
74-جىمجىت ئاۋاز -----ئىلھامجان ئابلىز
75-قىيىنلىش -----مۇختەر سۇپۇرگى
76-يەتتە قىزلىرىم -----مۇتەللىپ جۇماخۇن
77- ئاتلارنىڭ كۈنلىرى-----مۇتەللىپ سەيدۇللا
78- مۇھەببەتنىڭ بەلگىسى-----مۇختەر بۇغرا
79-مۇشۇ يەردە بىر ئىز بار -----غەنى رەشىدى
80-كېچىدىكى زېمىن -----پەرھات كازىمى
81-ھازىرقى زامان مەڭگۈ تىشى -----ئەلى غوجاخۇن
82-غەزەللىر -----ئابلىز ئوسمان

ئىز

ئۆتكۈر ئابدۇرېھىم

ياش ئىدۇق ئۇزۇن سەپەرگە ئاتلىنىپ چىققاندا بىز،

ئەمدى ئاتقا مىنگۈدەك بوپ قالدى ئەينا نەۋرىمىز.

ئاز ئىدۇق مۇشكۈل سەپەرگە ئاتلىنىپ چىققاندا بىز،

ئەمدى چوڭ كارۋان ئاتالدىق قالدۇرۇپ چۆللەردە ئىز

قالدى ئىز چۆللەر ئارا، گاھى داۋانلاردا يەنە،

قالدى نى-نى ئارسلانلار دەشتى-چۆلدە قەبرىسىز.

قەبرىسىز قالدى دېمەڭ، يولغۇن قىزارغان دالادا،

گۈل - چېچەككە پۈركىنۇر تاغنا باھاردا قەبرىمىز:

قالدى ئىز، قالدى مەنزىل، قالدى ئۇزاقتا ھەممىسى،

چىقسا بوران، كۆچسە قۇملار ھەم كۆمۈلمەس ئىزىمىز.

توختماس كارۋان يولىدىن گەرچە ئاتلار بەك ئۇرۇق،

تاپقۇسى ھېچ بولمىسا، بۇ ئىزنى بىر كۈن نەۋرىمىز،

يا ئەۋرىمىز.

تەنلىرىم ياپراق

تۇرغۇن ئالماس

- تەنلىرىم ياپراق ، تىترەپ توختىدى ،
يۈرۈكۈم دەرتلىك ، ئەركىن سوقمىدى .
چۈنكى ئەي يارىم سېنىڭ ھالىڭنى ،
كۆردۈم پىغاندا غۇنچە چاغىنى .
- ئاستىلاپ بېسىپ ، ئون بەشكە كىردىم ،
يەنىمۇ دەھشەت باسنى پەلەكنى .
دۈشمەننى بىلمەي ، دوستۇم دەپ يۈرۈپ ،
بىر زالىم ئۇنسۇر ئەزدى يۈرەكنى .
- ئويغان ئەي يارىم رەقىپلەر يامان ،
گەر ئويغانمىساڭ يىغلا تۇر زامان .
مېنىڭ چىرايىم سارغايىدى سامان ،
ئەمدى مەن كەتتىم سەن قالدىڭ تامان .
قەدىرلىك يارىم سۆيگەن ئامرىقىم ،
ئەمدى مەن كەتتىم سەن قالغىن ئامان .

سەككىز سۈرىتىم

تۇرسۇن بەگ ئىبراھىم

(ساتىرىك داستان)

تاشلاش ئۆچۈن كۈنگەن شۇ ئىلتىمى،
بىر كۆرسىتى يېرىپ يۈرەك قېتىمى.
سورماڭلار لېكىن نامۇ - ئېتىمى،
تەقدىم قىلدىم بۇ سەككىز سۆرىتىمى،!
مەن ئەشۇنداق كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

1

ئېسى - يادىم ھوقۇقۇمنى ساقلاشتا،
چىڭ تۇرىمەن شۇغا چوڭنى يوقلاشتا.
كۆنۈم ئۆتەر تەزىم بىلەن ماختاشتا،
ئۇ ئاقىمسا داستىخاندا باپلاشتا،
ئىش توغرىلاپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن..
ھوقۇق ئۆچۈن مەن ھەممىنى گوللايمەن،
يۇقىرىغا ساننى يالغان يوللايمەن.
تەكشۈرسە گەر سومكىسىنى توملايمەن،
شۇنداق قىلىپ ئۆز- ئۆزۈمنى قوللايمەن،
مەن "قوللاپلا" كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
"پىچاق" بەرسە قورقماي دادىل كەسمەيمەن،
مۇزاكىرە قىپ بولالماي ئەسنەيمەن.
شۇنداق قىلىپ قوساقنى ھېچ ئەسمەيمەن،
ئىرادەم چىڭ بەلنى ھەرگىز يەشمەيمەن،
شۇ "ئۇسۇلغا" كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

پاكلىق دېسە سۆزلەپ- سۆزلەپ ھارمايمەن،
كەلسە- كەلمەس سوغا سالام ئالمايمەن.
نەپ چىقىمىغان يەرگە ئەمما بارمايمەن،
يەڭ ئىچىدە بەرسە ھەرگىز يانمايمەن،
"سودىلىشىپ" كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.:
بەزى ياتتىم بالىنىستىلاردا تەن ئۆچۈن،
خەق بىلمىسۇن ئىككى بولاق قەنت ئۆچۈن.
دېسەممۇ گەر ئاغزىمدا "ۋەتەن ئۆچۈن"،
ھوقۇق ئەلا مىللەتتىنمۇ مەن ئۆچۈن،
"ھوقۇقتىلا" كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
نېمە؟ ساڭا مىڭلاپ لەنەت دەيلىغۇ؟
مەن بىر مەجنۇن ھوقۇق خۇددى لەيلىغۇ!
مەن ئۆسسەملا خەق نېمە بولسا مەيلىغۇ،
مانا بۇ سۆز مەندەكلەرنىڭ پەيلىغۇ،
"پەيلىم" شۇنداق كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
ھېچ غېمىم يوق جاھاننى سۇ باسسۇمۇ،
ئاپتەلەردىن ئەلنىڭ بېشى قاتسىمۇ.
كۆن ئالماي يۇرتنى تاشلاپ قاچسىمۇ،
ماڭا ئۇلار قانچە گۇناھ ئارتسىمۇ،
"ھېچ غېمىم" يوق كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

چۇجاڭ، ھاكىم، ۋالىيلىقتا تۇرغۇچە،
ئۆسسەم دەيمەن تاكى داھىي بولغۇچە،
ئۆتەر مەنمۇ شۇ ئارماندا ئۆلگۈچە،
"ئاھ چۈشۈمگە بىر كىرسىچۇ بۇ كېچە"
تەمە قىلىپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

2

چوڭ مەسچىتنىڭ بىقىنىدا ئۆيۈم بار،
كىشى كۆرسە ئەيەنكۈدەك سەللەم بار.
شۇقا دائىم قولىتۇقۇمدا زەللەم بار،
چاپقۇزۇشقا ئاتلارنى ھەم چەنلەم بار
"زەللەلەرگە" كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.
قويىۋېلىپ كۆركەم ساقال- بۇرۇتنى،
كەم قىلماستىن تىلدا دائىم دۇرۇتنى.
مەن توپلىدىم كۆپ ئىخلاسەن مۇرىتنى،
خەق بىلىمسۇن دىلىمدىكى قۇرۇتنى،
شۇ "قۇرۇت" قا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

سورۇن بولسا چىقسام دەيمەن تۆرىگە،
گۆش كەلمەيدۇ قۇرۇق ئايەت، سۆرىگە.
راست گەپ قىلسام نەپسىم ئوخشار بۆرىگە،
نىچۈن باغاق بەردىكىن پەس چۆرىگە،
قىزغىنپلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

"خۇدا" مېنىڭ مۇھاپىزەت قالىقىم،
بىلىنمەيدۇ شۇڭا جەبرى سالغىنىم.
ماڭا لازىم شۇ باھاندا ئالغىنىم،
ئېچىلمايدۇ سىرتقا ھېچبىر ئالغىنىم،
ئېلىشقىلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن."

"يامان"، "گۇناھ" دەپ چىتلايمەن يوللارنى،
رام قىلىمەن شۇ ئۇسۇلدا گوللارنى.
چۆشۈرمەستىن دۇئادىن ھېچ قوللارنى،
يىغىۋالدىم "ھەجگە" دەپ كۆپ دوللارنى،
شۇ دوللارغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

داۋالايمەن دەپ كېسەلنى، ئاپەتنى،
ساتتىم پۇلغا ئەرەبچە كۆپ ئايەتنى.
خەقلەر مېڭىپ ئۇ دۇنيانى "زاھەتنى"،
سۆيىدۇم ئۆزۈم پانىي نەق ھالاۋەتنى،
ھالاۋەتكە كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

مەسچىتلەردە ساۋابلىقنى سۆزلەيمەن،
لېكىن ئۆزۈم "نەپ" بولسا دەپ كۆزلەيمەن.
بېرەر ئۆزى، "ھېچ كىشىنى ئەزمەيمەن"،
شۇڭا مۇشۇ يولدىن پەقەت بەزمەيمەن،
شۇ يولۇمغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
چىن ئەركەكتەك مەي ئىچمەن تاۋاقتا،
ئۆيدە ئەمەس كوچىلاردا، قاۋاقتا.
بەزى قونۇپ قالمىمەن شۇ "راۋاق" تا،
كېتىپ بولاي ئەمدى ئۆيگە نەۋاقتا،
"راۋاق" لارغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
خەق نېمە دېسە دەۋەرمەمدۇ كارىم يوق،
مەيدىن ئۆزگە ئامرىقىم يوق، يارىم يوق.
ئىچمىسەم ھېچ تۇرالمايمەن، چارەم يوق،
ئىچىۋېلىپ چالدىم گىتار، تارىم يوق،
مەن كارىم يوق كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
كۆندە بېرىپ سەجدە قىلىپ تاۋاقتا
تېگىشمەن ئىقبالىمنى ھاراققا.
ئۇرۇشمەن ئۆيدە تارتسا سوراققا،
قورقمايمەن ئېلىنساممۇ قاماققا،
شۇنداق قورقماي كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

دەيدۇ تېخى "ئېست سېنىڭ مەستلىكىڭ"،
ھاراقىنىدۇر بىلسەڭ سېنىڭ پەسلىكىڭ،
ئوڭشىلارمۇ شۇ ئادەم ئەمەسلىكىڭ،
قاچان تۆگەر بالا-قازا، نەسلىكىڭ،
مەستلىكىمگە كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
مەن دەيمەنكى بەختىم مېنىڭ شارابتا،
نېمە لەززەت مەيسىز مىڭ جىڭ كاۋاپتا،
قەدەھ ياساپ چېلىپ تەمبۇر، راۋاپتا،
مەي ئىچمەن بارسام ھەجگە، تاۋاپتا،
ئىچىشكىلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

بىر ئىجادىم ئويۇم بارتى، قېنى دەي،
تومۇرۇمدا قېنىم ئەمەس ئاقسا مەي.
ئەنە شۇ چاغ، قىلماس ئىدىم زادى قەي،
يېمەس ئىدىم زاكوسكىغا گۆش-سەي،
مەن ئىجادكار كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

مەي دېگەنلىك مېنىڭ قېنىم، يىلىكىم،
مەي ئىچمىسەم مېنىڭ نېمە كېرىكىم.
ھېساب ئەمەس چىلاشمىسا يۆرىكىم،
شۇڭا مەستتۇر ھەتتا ئارزۇ-تىلىكىم،
مەست تىلەككە كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.۱

مەي تۈپەيلى بولسام مەيلى ئۆيسىز، تۇل،
مەيلى بولسۇن كىيىم-كېچىكىم جۇل-جۇل،
قەرز ئېلىپ ئىچىمەن بولمىسا پۇل،
مەن ياشايىمەن بولۇپ شۇنداق مەيگە قۇل،
قۇللۇقۇمغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

جاھان ئاشۇ دەيمەن قۇدۇق ئاغزىنى،
چىڭ تاقايىمەن شۇغا ئىشىك داۋزىنى،
ئايرىمايىمەن لەززەت بىلەن لاۋزىنى،
ياقتۇرمايىمەن چىگش بىلەن ھاۋزىنى،
قۇدۇقتىلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

بەزىلەر تاڭ غايە-پايە دەيدىكەن،
ئۆزلىرىچە ئەل غېمىنى يەيدىكەن،
(ئىككى پۇتى بىر ئۆتۈكتە، خەيدىكەن)،
توۋا دەيمەن دۆت ئىكەن، بىلمەيدىكەن،
مەن ئەقىللىق كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.
پۆرسەت تاپسام تىرىكلەرنى قەستلەيمەن،
يىقىتسام گەر پاتىغىغا دەسسەيمەن.
ئۆلگەنلەرنى رەھمەتلىك دەپ ئەسلەيمەن،
بەلدىن ئاقنى ئۇزۇنغىچە يەشمەيمەن،
قەستلەپ، ئەسلەپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ئىشىم بەك كۆپ زادى بىكار ياتمايمەن،
يېغىر تاپسام كۆچلايمەن، تاتىلايمەن،
ئەل دېگەننىڭ گەجگىسىدىن ئاتىلايمەن،
باشلىق كۆرسەم بەلنى پۈكلەپ قاتىلايمەن،
قاتلىنىشقا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.
بەك ئاقلارغا قار-قۇرا چاپلايمەن،
"قارا" لارنى پات-پات ئوتقا قاقلايمەن،
"يېشىل"، "سېرىق" لارنىمۇ ھەم باپلايمەن،
شۇنداق قىلىپ بىر ئۆزۈملا چاقنايمەن،
ئۆزۈم چاقناپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ياراتمايمەن كىچىك ئىشقا زوقۇم يوق،
ئەنقا ئاتاي دېسەم، ئەمما ئوقۇم يوق،
مىنەي دېسەم ئېشىكىمدە توقۇم يوق،
ئىسىم جاھان بازارىدا چوقۇم يوق،
مەن بازارىم كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ئاقمۇ كىردى تولا ئويلاپ بېشىمگە،
شۇنچىلىك تار قىل پاتمايدۇ ئىچىمگە،

ئامەت كەلسە ئەگەر بېقىن كىشىگە،
غۇجۇرلاشتىن ئاغرىق كىرەر چىشىگە،
چىش ئاغرىققا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

كۆرمەيمەن ھېچقانداق ئىشنى ئۆزۈمدىن،
يامانلايمەن قانۇنىيەت، تۆزۈمدىن،
كىم ئۇ چاتاق تاپقان مېنىڭ سۆزۈمدىن،
سەت كۆرۈنمەي تېز يوقالسۇن كۆزۈمدىن،
يامانلاپلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.*

چۆشتە دېسە كەچتە ئاران بارىمەن،
باھانە توقۇپ گۇناھىمدىن تانىمەن،،
شۇ بىر ئەمەس تەكرارلايمەن يانىمەن،
شۇخا جاھان ئالدىدا كۆپ چانىمەن،
چېنىۋېرىپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ياتقا شاتۇر، ئۆزىمىزگە ئاقسايىمەن،
ئۆزىگە باتۇر، ياتقا سالسا ئاقسايىمەن،،
پەلسەپەم شۇ جان بېقىشنى ياقلايمەن،،
ئاشۇ يولدا تىنىم تاپماي قاتنايمەن،،
قاتناۋېرىپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

بىكار بولسام ھاڭۋاقتىمەن كوچىدا،
بولاي مەيلى قەشقەر، تۇرپان، غۇلجىدا،
بۇ پەقەتلا بولۇر مەندەك نوچىدا،
نېمىش قىلسۇن ئىشقا بەند پوچىدا،
نوچىلىققا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ياراتمايمەن ئىللىقنى لاپچى دەپ،
خوتەنلىكنى دىۋانە، راۋابچى دەپ،
قەشقەرلىقنى ئالدامچى، ساپ-ساپچى دەپ،
كورلىلىقنى ئاغزى نەس، كاپ-كاپچى دەپ،،
يۇرت ياراتماي كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

دەيمەن يەنە ئاقسۇلۇقنى كاۋىچى،
دولانلىقنى پوجاڭ تۇماق يامىچى،
ئالتاي، قۇمۇل، قىزىلسۇنى چارۋىچى،
ئۆرۈمچىلىك جىڭ قىزىل كۆز پىۋىچى،
تىللاۋېرىپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

مەن تىللىماس بىرمۇ يۇرت يوق ئۆلكەمدە،
دېمەك شۇنداق ئېغىر يۈك بار يەلكەمدە،
ئۇنى ئادا قىپ بولارمەن نەكەمدە،

قورۇق تولا شۇڭا مېنىڭ چېكەمدە
ئېغىر يۆككە كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ئەجدادىمنى كۆندە مىڭ رەت داڭلايمەن،
ئەمما ئۆزۈم بىر غېرىچچە ماڭمايمەن،
ماختاش بولسا ھوزۇرلىنىپ ئاڭلايمەن،
ئاڭلاپ-ئاڭلاپ سۆيۈنمەن، قانمايمەن،
ماختاشقىلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ماختاپ تۇرسا قىن-قىنىمغا پاتمايمەن،
ئۇچىمەنكى كۆكتە... يەردە ياتمايمەن،
(قانتىم يوق (ئەمما موللاق ئاتمايمەن،
ھاي! دېگەننى يېنىمغا يولاتمايمەن،
مەن ئۇچۇشقا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.
تەنقىد دېسە شۇ ھامانلا باتتايمەن،
ھېچ قاچاندا ئەينەككەمۇ باقمايمەن،
جەھلىم بىلەن ئۆز-ئۆزۈمنى ئاقلايمەن،
بۇ ئادەتتى تا مەڭگۈگە ساقلايمەن،
شۇ ئادەتكە كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

داشۇڭمۇ ئۆتتۈم بولدى پۈتتى ئىش،
خىزمەت تەييار ئۆتسە ئەمدى تۆتلا قىش.
لازم ئىكەن نېمىگە ئۇ ئۆگىنىش،
(بىلىم ئەمەس دىپلومغىلا قارارمىش.
جان قىينىماي كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

قىزىقمايمەن دەرس دېگەن نېمىگە،
ئاھ! ئاشقىمەن ئولتۇرۇشقا، پىۋىگە،
تەڭكۆزمىسىم ئىچىمەيمەن قىز لېۋىگە،
ئىچىۋالسام ئايلىنىمەن دېۋىگە،
دېۋىلىككە كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ئاتا-ئانا يۇرتتىن ئىزا تارتمايمەن،
ھەممە گۇناھ ئۆزۈڭدە دەپ ئارتىمەن،
ئاھ! نىيۇ-يورك، پارىژلارنى يارىتىمەن،
سۆزلىسىم كۆپ ئادەملەرنى قارىتىمەن،
ئىلغارلىققا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ئۆيىدىن كەلگەن پۇل پۇلغا ئۇلاشمايدۇ،
پۇل بولمىسا سورۇن قايناپ تاشمايدۇ،
يېڭى چىققان مودا مەندىن ئاشمايدۇ،
ئۆز كىيىمىم ماڭا ھېچ ياراشمايدۇ،
مودا قوغلاپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

داشۆسگىلار ھەر چاغ ئۇلۇغ ئاتالغان،
مەدەنىيەت داشۆسىدىن تارالغان،
بىلىڭلىرى دۇنيا ماڭا يارالغان،
"تۆت توم" دىمۇ دەل ئاشۇنداق قارالغان،
شۇ قاراشقا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.
ئىست دەيمەن بەزى ئەخمەق بالىلارغا،
ئىشىنىدۇ ئەجدادىغا، ئاللاغا،
داغ چۆشۈرمەي غورۇرلۇق ساپ قانلارغا،
ئۇل قۇرارمىش كەلگۈسى ئىقبالىلارغا،
مەن ئەكسىچە كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن،

قىيىنايدىكەن ئۇلار شۇنچە جېنىنى،
ئۆتۈپ قالار ھەتتا ئاش ۋە نېنىنى،
ئويلىرى ئىمىش ئەل-يۇرتىنى، ۋەتەننى،
تۆكەر ئىمىش شۇ يولدا ھەم قېنىنى،
مەن قان تۆكەي كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن،
بۇ دۇنيادا ۋەتەن دېگەن تولا گەپ،
مىللەتمۇ ھەم يۈرۈشمەمدۇ تۆركۈملەپ،
ۋەتەنم شۇ چىقسا ماڭا نەدە نەپ،
(بۇ سۆزۈمنى خەق بىلمىسۇن بولدى خەپ،
نەپ كۆزلەپلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

پۇل تاپمەن شەمۇ شەرنى ئارىلاپ،
يول-ياتاقتا قۇرۇق ناننى غاجلاپ،
تەنم تاپماي زاۋۇت، دۇكان ئارىلاپ،
بەزى چاغدا ھەمراھىمنى قارىلاپ،
دىل يارىلاپ كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.
جىڭ گېپىم شۇ پۇلدىن ئۆزگە دوستۇم يوق،
سەنت چاغلىق زىيان بىلەن خوشۇم يوق.
پۇلۇم مىڭ جىڭ، ئۇچامدا بىر كاستۇم يوق،
شۇڭمىكىن ئابروي-يۈزۈم، پۇشۇم يوق،
ئابرويىسىزراق كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

يۇرتداش، تۇغقان نېمە، پايدا ئالدىدا،
توغرىلايمەن ئىشنى تېزىدىن دالدىدا،
مىڭ بىر ھىيلە-چارە باردۇر كالىدا،
ئۇنىڭ بىرى بارمىكىن تاڭ داھىيدا،
شۇنداق دانا كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

توۋا دەيمەن بەزى ئەخمەق بايلارغا،
قېتىۋ ياردەم يۇرتى نامرات جايلاغا،
مەكتەپ ساپتۇ مەرىپەت دەپ سايلارغا،

نېمە ياردەم ئۇ كۆكتۆش، گادايلارغا،
مەن ياردەمسىز كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

پۇل تېپىشتا تارتقان تالاي جەبرەمگە،
قالدۇرغۇم يوق بىر سىنىمۇ نەۋرەمگە،
ئۆلسەم ئەگەر پۇلنى تېغىپ مەيدەمگە،
ئەكىتىمەن جەزمەن ياتقان قەبرەمگە،
پۇلغا شۇنداق كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

نېمىشقا؟ دەپ سورىسا گەر كىمدە-كىم،
كېسىلگەندۇر پۇلدا مېنىڭ كىندىكىم،
دەپ بەرگىنىم چوڭ ئۇچۇر ھەم ئەمگىكىم،
بەرمىسە ھەق يوق مېنىڭ دەپ بەرمىكىم،
شۇ مىراسقا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ھەر يىل تۆلەپ ئوتتۇز بەش خىل سېلىقنى،
لەڭگە بەردىم بۇغداي، قوناق، تېرىقنى،
دېمەي قويماي تاپاندىكى يېرىقنى،
شۇ ھالەتتە قىلدىم دېھقانچىلىقنى،
سېلىقلارغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

تۇغۇلغاندەك مەڭگۈ كەتمەن چاپارغا،
تولا باردىم قارا قىشتا ھاشارغا،
تولۇپ كەتتى ئالقىنىمغا چاپارغا،
ئادەم دېگەن ئۆلمەيدىكەن جاپاغا،
جاپاغلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

بىر نېنىم بار ئىككى گۆدەك تويۇشقا،
بىر قويۇم بار قۇربانلىققا سويۇشقا،
نەدە چولا بەدىنىمنى يۇيۇشقا،
مەن رازىمەن ئاشۇ مۇقىم تۇرمۇشقا،
شۇ تۇرمۇشقا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

باش كۆتۈرمەي ھۆددە يەرنى تېرىيمەن،
ئېتىزلىقتىن چىقماي شۇنداق قېرىيمەن،
بۇ دەۋردىن نەچچە ئەسىر نېرىمەن،
ياۋاش، نادان، بېچارىلەر پىرىمەن،
شۇ" پىر"لىققا كۆنۈپ قالغان ئوخشايەن.

ھەپتىدە تۆت جەرىمانە تۆلەيمەن،
شۇ پۇل بىلەن سېكىرتارنى يۆلەيمەن،
بالام يالىڭاچ... بۆشۈككەلا بۆلەيمەن،

ئىش ئالدىراش، نەدە يۇدۇپ يۈرمەن،
بۆشۈككەلا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ياراتمايمەن ئۆز ئېتىمى، ئىسمىمى،
تونۇمايمەن ھەتتا ئۆلۈم خېتىمى،
"ئۇرغۇي" دەيمەن سورىسا مىللىتىمى،
چۆشەنمەيمەن دەۋردىكى رېتىمى،
مەن رېتىمسىز كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

سۈنئىي ئوغۇت مول ھوسۇل دەپ سانايىمەن،
شۇ ھوسۇلدىن ئەمدى قانداق تانايمەن،
سۇ تالاشسام قوشنىلارنى چانايمەن،
دېمەيمەن ھېچ بۇ پەيلىمدىن يانايمەن،
مول ھوسۇلغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ئىش دېگەننىڭ مەن ئۆچۈن ھېچ سانى يوق،
مىدىرلايمەن پۇت-قولۇمنىڭ جانى يوق،
بەزى-بەزى بالىلىرىمنىڭ نانى يوق،
سېكىرتاردىن باشقا قەدىردانم يوق،
قەدىردانغا كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

يىل ئاخىرى پۇل ئالساممۇ تۇلۇمدا،
"قەرزىڭ تۆلە" دەيدۇ ئوڭۇ-سولۇمدا،
سەنت قالماي ئاخىرىدا تۇلۇمدا،
دېمەلمەيمەن شۇڭا ھەرگىز پۇلۇم بار،
پۇلغا ئامراق كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ئېتىزلىقنىڭ نېرىسىنى كۆرمەيمەن،
بەختىم ئۆچۈن قىلچە خىيال سۆرمەيمەن،
تىل-دەشنامغا دەۋا قىلىپ يۈرمەيمەن،
رەنجىمەيمەن، ھەتتا قاپاق تۆرمەيمەن،
كۆتۈرۈشلۈك كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

ۋاز كەچكەنمەن ئاللىبۇرۇن ئالەمدىن،
پەرقىم يوقتۇر ھېچ ماشىنا ئادەمدىن،
ھەممە ئىشنى كۆرىمەن پىشانەمدىن،
بولدى شۇنداق ئۆتۈپ كېتەي ئالەمدىن،
مەن نالىسىز كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن.

بۇ دۇنيادا بەلكىم مەندەك بىر كىم يوق،
تا ئۆلگۈچە ئىشلىمەك شۇ گېپىم يوق،
قاتتىق ئىشتىن باشقىغا كېرىكىم يوق،
تەنۇ-جىسىمىم بارۇ لېكىن يۈرىكىم يوق،

مەن يۈرەكسىز كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

تارتالمايدۇ ئات ھارۋىسى ھالىمنى،
كۆردىڭىزمۇ يارىشىملىق خالىمنى،
قويۇۋالغانمەن ساپ كۆمۈشتىن نالىمنى،
ياراتمايمەن شۇڭا ھەتتا ئالىمنى،
ھال تارتىشقا كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

كېيىم دېسە " مېڭ تەسەددۇق " جان دەيمەن،
بۇ مەن ئۆچۈن كاتتا شەرەپ-شان دەيمەن،
كېيىم ھەتتا يۈرىكىمگە قان دەيمەن،
توشمايدىغۇ كەيگىنىمگە سان دەيمەن،
مەن سانىماي كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

پارقىرايدۇ ئۆستىبېشىم زىننەتتىن،
خەق ئەيمىنەر تۇرقۇمدىكى ھەيۋەتتىن،
ھېچ بىلمەيمەن بىر يوشۇرۇن غەيرەتتىن،
ئاغزىم بىكار بولماس سۆزدىن غەيۋەتتىن،
غەيۋەتخۇمار كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

بىلىم دېگەن نېمىكىن تاڭ ئۇقمايمەن،
كىتاب-پىتاپ دېگەننىمۇ ئۇقمايمەن،
ۋاقت تاپسام لەززەتلىنىپ ئۇخلايمەن،
مەندىن ئېسىللارنى كۆرسەم پۇتلايمەن،
پۇتلاۋېرىپ كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

نېمە پايدا كەپتۇ قۇرۇق بىلىمدىن،
ھېچنېمە يوق مېنىڭ ئارتۇق گېلىمدىن،
شۇڭا كۆركەم تۇرىمەن ئۆز خىلىمدىن،
ياقتۇرىمەن ئۆز ئىشىمنى دىلىمدىن،
كۆركەم يۈرۈپ كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

گۆش قاينايدۇ كەلسە ئەگەر ئاتا-ئانام،
دەيدۇ ئۇلار بەكمۇ باقتىڭ جان بالام،
ئاغزار بېشىم كېلىپ قالسا قېينانام،
"ۋاي بېشىم" دەپ ياتىمەن شۇ ئىش تامام،
باش ئاغرىققا كۈنۈپ قالغان ئوخشايەن.

بەك ئاسرايمەن، گۈلدەك، ئالتۇن بويۇمنى،
ئۇپراتمايمەن ھەتتا بىر تال مويۇمنى،
ئويلىمايمەن بالىلىرىمنى، ئۆيۈمنى،
قىلسام دەيمەن قايتا ئىسىت! تويۇمنى،

تويغا ئامراق كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ياشرىمەن يىگىرمە ياش، توي دېسە،
چۆشتى گىلەم، نەق پۇل يەنە قوي دېسە،
خەجلىنىپتۇ تويىدا ئون مىڭ كوي دېسە،
قانچە ئابروي خەقلەر ئاڭلاپ ھوي دېسە،
مەن ئابرويۇق كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ياشاپ نېمە بار ئابروي-ئاتاق دېمىسەم،
بەرسە خۇدا خانىشلىقنى تىلىسەم،
ھېچكىشىنىڭ گېپىگىمۇ كىرمىسەم،
كۆڭلۈم نېمە تارتسا كىيسەم ھەم يېسەم،
گەپكە كىرمەي كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

ئائىلىنى دەرەكەن مىكرو جەمئىيەت،
گۈللىنەرمىش بولسا بىر دىل، بىر نىيەت،
ماڭا لازىم ئەمەس سوئال تەربىيەت،
ئۆز يولۇم بار ماڭىدىغان تا ئەبەد،
تەربىيىسىز كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.

خاتىمە

يۆگەنلىنىپ مىنىلىدۇ كۆنسە ئات،
بۇ ئاز كېلىپ دەيدۇ تېخى ھارۋا تارت،
كۆنۈش شۇنداق چوڭقۇرلىشار قاتمۇ قات،
ئاقماس ھەرگىز كۆنۈپ بولۇپ دېسە دات،
ئەمما مەن بەك كۆنۈپ قالغان ئوخشايىمەن.
كۆنۈش شەيتان، كۆنۈش بەكمۇ خەتەرلىك،
پاكت سانسىز شۇنچە قايىل ئېتەرلىك،
بولار ئەمدى شۇ كۆنگىنىم يېتەرلىك،
ئەڭ ئاخىر بىر ۋارقىراي جىگەرلىك،
كۆنمەسلىككە كۆنسەم ئاندىن ياشايىمەن.

ئۇلار شۇنداق ئاتلار ئىدى

ئابدۇرېھىم ئابدۇللا

ھەممە شائىر ئاناملا دىدى ،
ئاتىلىرى يوقمىكەن ئەستە.
ئۇلار شۇنداق ئاتلار ئىدى ،
يولۋاسنىمۇ قويغان ھەۋەستە.

ئۇلار شۇنداق ئاتلار ئىدى ،
نى گۈزەللەر بولغانتى شەيدا.
خەنجەر بۇلۇپ قادىلار ئىدى ،
بولسا مەلئۇن ھەر جايدا پەيدا.

نەيزىسىنىڭ ئۇچىدا چۆلپان ،
قېلىچىدا تاغنىڭ يالقۇنى.
ۋەتەن ئىشقى ئۇوقلارغا قالدان ،
ئايىقىدا قاننىڭ دولقۇنى.

يىغىنلەرگە رەھمەت ئوقۇلدى ،
جەڭگاھ بىلەن ئۇنتۇلدى ئوقيا ،
كۈسەيلەرگە داستان پۈتۈلدى ،
قېلىچ بىلەن يارالدى دۇنيا.

بىز ئاتالدىق بەزمىدە يىگىت ،
جان ئاتلار جەڭلەردە شېپت.

توقاچ بەرسە ئانام تۇنۇردىن ،
ئەرك بەرگەن ئاتام جەڭلەردە ،
كۆينەك بەرسە ئانام ماتىدىن ،
بايراق بەرگەن ئاتام زەپەردە.

مەن يېقىلسام ئانام يىغلىدى ،
ئاتاپ سىلكىپ مېندۈردى ئاتقا ؛
جاپالاردا راسا تاۋلىدى ،
خار قىلماي دەپ ياۋلارغا ياتقا.

مىڭ يىگىتنىڭ مېھنەت لەرزى بار ،
قۇلىدىكى ھەر بىر قاداقتا ،
ھەر كۈلكەمنىڭ پۈتمەس قەرزى بار ،
ئۇ ئىشلەتكەن خەنجەر ساداقتا.

بىز ئاتالدىق بەزمىدە يىگىت ،
جان ئاتلار جەڭلەردە شېپت.

تۈگمەس ناخشا

تېيىچان ئېلىيۇۋ

ھەر ئاخشىمى ناخشا ئىيتىمەن،
شۇ كوچىنى ئەگىپ كىتەلمەي.
بىر پەللىنى كۆزلەپ ماغمەن
ئاۋارىمەن تىخى يىتەلمەي.

بۈگۈن ئاخشام ئۆتكەنتىم يەنە،
ناخشام بىلەن دېرىزە قىقىپ.
قەيەردىندۇر ئىشك غىچىرلاپ،
كايىپ كەتتى بىر بوۋاي چىقىپ.

جارقىرايسەن ھەر كۈنى شۇنداق،
ساراڭمۇ سەن ئوڭشالمايدىغان.
يا ئادەمگە ئۇيقۇ بەرمەيسەن
قانداق ناخشا بۇ تۈگمەيدىغان.

كايىما بوۋا ،
سەنمۇ بىر چاغدا.
ياش ئىدىڭغۇ ئۇخلىمايدىغان.
سەنمۇ ئىيتىپ تۈگىتەلمىگەن،
شۇنداق ناخشا بۇ
تۈگمەيدىغان.
-1956 يىل، ئاۋغۇست

- 6-كېسىلگەن توغراق-----قۇربان بارات
7-دېھقان بولماق تەس----- روزى سايىت
8-سۇلايمان گۇۋاھ----- تاھىر تالىپ
9-سادىر يىتىم قالغان بەش بالىسىنى ئىزلەپ----- ئەخمەتجان ئوسمان
10-ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە سۆيگۈ----- ئوسمانجان ساۋۇت

كېسىلگەن توغراق

قۇربان بارات

ئەكەلدىم بازاردىن بىر ھارۋا ئوتۇن ،
قار-مۇزلار ئىلكىدە قالغاندا جاھان.
سوغۇقتا بىرىدۇ قۇياش تەپتىنى ،
مەش ئوتى- ئالتۇن رەڭ چېچەكلەيدىغان .
ئوتۇننى رەتلىدىم ۋە بايقىدىمكى ،
ھەممىسى قۇرۇق شاخ ئەمەسكەن بىراق .
شاخلارنىڭ ئىچىدە بار ئىدى بىر تۇپ
ياش ۋە ھول ، يىڭىلا كېسىلگەن توغراق ،
ئۇ مىنىڭ ئالدىمدا ياتاتتى جانسىز ،
ئولۇم ئازابىدىن ئاچچىق تولغۇنۇپ .
ئانارنىڭ سۇيىدەك قانلىق كۆز يىشى ،
كېسىلگەن جايدا قاپتۇ مۇز بولۇپ .
مەن غالىپ ۋاقىتقا باغلىدىم ئىشەنچ ،
ۋاقىت ھەل قىلىدۇ كۆپ مۇشكۇلاتنى .
ئۇ ياشنى قىرىتىپ ، ھولنى قۇرۇتۇپ ،
كۆيگۈدەك قىلىدۇ سانسىز ھاياتنى .
ھول توغراق ھويلامدا ياتتى قىش بويى ،
قەھرىتان سوغۇقلار مۇزلاتتى ئۇنى .
قىش ئوتتى ۋە ئۇنى قويدى زەربىدە ،
باھارنىڭ بورانلىق جۇدۇن -چاپقۇنى ..
ياز كىلىپ باشلاندى ئىسسىق كۈنلەرمۇ ،
بۇ توغراق ئاپتاپتا ياتتى ھالسىراپ .
ئويۇلدۇم ، ھۆللىكى يوقالدى بەلكى ،

ئاپتاپ ۋە شامالدا قۇرۇپ - قاغىراپ .
لىكىن كىم ئويلاپتۇ؟ مەن ھەيران قالدىم ،
توغراقنىڭ ئادىتى ، مەغرۇر ئىشىدىن .
تومۇزدا نوتىلار چىقتى بىخ سۇرۇپ ،
ئۇنىڭ غول ۋە كېسك بېغىشلىرىدىن .
دۇنياغا كوز ئاچقان بۇ يىغى بىخلار ،
كېسىلگەن توغراقتىن تاپقان ئىدى جان .
نۇرلىنىپ تۇراتتى ئۇلار ياپ - يىشىل ،
باھاردا ئويغانغان مايسىدەك يۇمران .
ۋە ھەممە ھاياتلىق بوغۇنلىرىدەك ،
كوزگە تاشلىناتتى بۇدرۇق ھەم ئوماق .
سەبى بىر نەزىردە بىقىپ جاھانغا ،
كۈلەتتى بۇشۇكتە كۈلگەندەك بوۋاق .
تۇغۇلغان بۇ بىخلار ئاپتاپ قوينىدا ،
تەلپۈنۈپ تۇراتتى ئەركە ھەم ئويناق !
قەيسەر بىر ھاياتنىڭ ئۆلمەس كۈچىنى ،"
نامايەن قىلاتتى كىسىلگەن توغراق .
بىلدىمكى ، جاڭگالنىڭ بۇ نەۋقرانى ،
تېخى تىز پۈكمىگەن ئولۇم ئالدىدا .
ئۆلمىگەن ، ئۆتسىمۇ شۇنچە ۋاقتلار ،
ئانا يىلتىزىدىن بولسىمۇ جۇدا .
ئويغاتتى پىكىرىمنى قايناق كۈچ بىلەن ،
كىسىلگەن توغراقتا ياشىغان نىھال .
توغراقنىڭ تەقدىرى توغرىلىق مەندە ،
قوزغالدى ئىلھاملىق ، ئەركىن بىر خىيال .
ئويلىدۇم: مىتالنىڭ قاتتىقى پولات ،
تاۋلىنىپ چىقىدۇ يالقۇنلۇق ئوتتا .
قاراغىنىڭ قامىتى ۋە يىشىللىقى ،
دۇنياغا كىلىدۇ قاتتىق سوغۇقتا .
شۇ كەبى توغراقنىڭ تەبىئىيىتى ،
تاۋلىغان جاڭگالنىڭ جەۋرۇ - جاپاسى .
بوستانلار ماكانى ئەمەس ئۇنىڭكى ،
ۋەتىنى بىپايان قۇملار دۇنياسى .
ئۇ ئانا تۇپراقتىن تىپىپ ھاياتلىق ،
كەڭ چۆللەر باغرىدا ئوسەر تۇغۇلۇپ .
بىر زامان دەريالار ئاققان ئىزلاردا ،
ياشايدۇ باراقسان بىر ئورمان بولۇپ .
ياز پەسلى ئالدىدۇ ئۇنى قوينىغا ،
قۇياشنىڭ يالقۇنى ، چۆل بورانلىرى .
قىش كۈنى سوقىدۇ ئۇرۇپ ئاياۋسىز ،
تىنىمىسىز جەزىرە شۇبىرغانلىرى .
دەريالار قىلمايدۇ ئاڭغا غەمخورلۇق ،
ۋە ھىچكىم چۆل ئارا سۇزارماس ئۇنى .

ئېسىگە يەتكەندە يوقلايدۇ پەقەت ،
ياز كەلكۈنلىرىنىڭ قىسقا تاشقىنى .
لېكىن ئۇ بەك ئۇزاق ئەسرلەر بويى ،
ئۆسمەكتە چۆللەردە يامراپ ھەر ياققا ،
ئۆزلۈكسىز كۆپەيتىپ يېشىل نەسلىنى .
دەھشەتلىك زەربىلەر ، ياۋايى ئىقلىم ،
يوق قىلىپ كىتەلمەس دۇنيادىن ئۇنى .
ئۇ ھامان ئوسىدۇ ، بېسىپ كەلسىمۇ
ئېقىندەك ئۆركەشلىك قۇملار دولقۇنى .
كېسىلگەن ، تاشلاندىق بىر ھالەتتىمۇ ،
ئۇ مانا مۇشۇنداق گۈللەيدۇ يەنە .
يېشىل بىخ سۇرۇدۇ خۇددى تىرىكتەك ،
ھاياتى كۈچىنى قىلىپ تەنتەنە .
ئۇنىڭ بۇ ئاجايىپ گۈللەشلىرىدە ،
يارىدار جەننىپنىڭ كۈلۈشلىرى بار .
ئولىمى ئالدىدىن ئاخىرقى قىتىم ،
قىلچىقا تايىنىپ يۇرۇشلى بار .
ئۇ گويا ھاۋادا ئوق يىگەن لاچىن ،
بۇلۇتلار باغرىدا ياغرىتار سادا .
ئۇ گويا زۇلمەتتە ئوچكەن بىر يۇلتۇز ،
نۇرلانغان ئاخىرقى مىنۇتلىرىدا .
مەن ئاڭا تىكىلىدىم مۇھەببەت بىلەن ،
تۇغۇلدى قەلبىمدە مەغرۇر بىر قوشاق .
ئۆلمەس بىر خەلىقنىڭ تىمسالى بولۇپ ،
كۇرۇندى كۆزۈمگە كىسىلگەن توغراق .

1967-يىلى 7-ئاي (كورلا)

دېھقان بولماق تەس

(رۇزى سايت)

شائىرمەن قىلىمغاچ يالغانغا ھەۋەس ،
سۆزلەيمەن ھەق گەپنى ، يالغاننى ئەمەس ،
بىر ئوت بار يالقۇنى قەلبىمدە پەۋەس ،
شۇ ئوتنىڭ ئۆرتىشى ئەتتى مەنى مەس ،

مەستلىكتە دەۋالاي ، لېكىن مەن پەخىس ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !
ئالەمنىڭ ئابادى دېھقان تەرىدىن ،
چۆللەرنىڭ گۈللىشى ئۇنىڭ بەھرىدىن ،
ئۇ باقار شەھەرنى ، كىچىپ مەرىدىن ،
ئۇنىڭ يوق تاماسى ، تاختا-پەرىدىن ،
پەرقى يوق تۆھپىدە ھەسەل ھەرىدىن ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ مۆمىن ، بەك يۇۋاش ، ساددا- مۇلايىم ،
بوشماس ئالقىنى كەتمەندىن دائىم ،
دەر: ئىشلەي بولسا ساق يەتتە ئەزايىم ،
تەقدىردە : ئېتىزىدىن ئېلىنىمىشلايىم ،
رىسقىمىنى ، ئەجرىمنى بەرسۇن خۇدايىم ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

پاراغەت دىلبىرى ئاچقىچە قۇيۇن ، !
تۇت پەسىل توختىماي كۆرسىتەر ئۇيۇن ،
قىشتا سۇغ ، يازدا ئۇپ ، باھاردا قۇيۇن ،
گاھ كەلكۈن ، گاھ تۇمۇ قىسقىزار بۇيۇن ،
دەر قىسمەت : جاپاغا خام كىكىر- تۇيۇن ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

قاراشلىق كارا بار ئۇنىڭ بېشىغا ،
يۈگرەيدۇ ئۆستەڭگە - دامبا قېشىغا ،
ۋاقتىنىڭ ئاشقىنى ئېتىز ئىشىغا ،
قورۇقلار ماس كەلمەس ھەرگىز يېشىغا .
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ- ئۆكۈز تىنىمىز تارتىدۇ ساپان ،
شاكراپ تەر دەستىدىن شورلايدۇ چاپان ،
كۆيۈدۇ چۇققىسى ، كۆيۈدۇ تاپان ،
چاك-چاك يېرىلىپ قانايدۇ ئالتان ،
ئەمما ئۇ ۋايىجانلاپ كۆتەرمەس چوقان ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

تېرىمنىڭ كەينىدىن مايسا پەرۋىشى ،
ھە - دىمەي بۇلىدۇ يىغىم تەۋرىشى ،
ئېتىزىدىن بوشسا ئۆيىنىڭ تەشۋىشى ،
ئىشەكنىڭ ھاڭرىشى ، قوينىڭ مەرىشى ،
يىل بۇيى ئۆكسىمەي پىشىپ تەرلىشى
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كىتىمەن دەۋاتقان ئوسنىڭ نېمى ،
مېنى تاپ دەۋاتقان ئوغۇتنىڭ كېمى ،
ئوششۇيمەن دەۋاتقان قوناقنىڭ خېمى ،
تۇرسا سىرت ئالۋىڭى ، ئۆزىنىڭ غېمى ،
تالچىقسا- ھېرىقسا كېسىلىپ دېمى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كېلىدۇ بايراملار ئايەمگە تۇتاش ،
دېھقاننىڭ بايرىمى ئوتاش ھەم پۇتاش ،
ئوي- پىكىرى ھېبىت ئەمەس ھۆسۈلنى بۇداش ،
ئايەم شۇ قازاققا كرسە كۆپراق ئاش ،
مەشرى- ماتېمى خاماندا ئاداش ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ ئەمەس ئۇنۋاندار تەلەپلىك كىشى ،
توشمايدۇ بىر ئۆمۈر پىنسىيە يېشى ،
يوق تۆمۈر تاۋاقتا ئۆزۈلمەس ئېشى ،
يوق مائاش - دەرىجە ئۆستۈرۈش ئىشى ،
ئايىدا ساق ئوتتۇرگۈن ئىشلەر ياز- قىشى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

چوڭ- كىچىك شىنچىلەر يۇقىلماس ئۇنى ،
تەنجىيامۇ شۇجىيامۇ ياقلىماس ئۇنى ،
كانىكول تەتلىلەر ساقلىماس ئۇنى ،
يوقلايدۇ ، ساقلايدۇ جاپا خاس ئۇنى ،
شۇ خاسلىق باغاشلاپ سۆيەر راس ئۇنى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !
ئۇ تەرگەن پاختىدىن بىزنىڭ ئۇستى باش ،
ئۇ چەشلەپ يىغقان دان بىزنىڭ يىگەن ئاش ،
ھەم شۇنىڭ تەخسىگە چىققان گۆش- ئوتياش ،
ئۇباقتان پىلىدىن بىزنىڭ يوتقان تاش ،
ئۇ بولغاچ مەرت ھاتەم بىز مۇشۇنداق شاش ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

مەن ، سەن ، ئۇ سەھرالىق يېزىدىن ئەسلى ،
دېمەك بىز ئەسلىدىن دېھقاننىڭ ئەسلى ،
نسىلىدىن ياتلاشقان كۆرمەس بەخت پەسلى ،
قەدرىنى بىلگەنگە ئۇ ئىللىق يەسلى ،
يەسلىگە سۆزمسۇن قول ، ئاياز پەسلى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

بەزىلەر دېھقاننى ساغار كالىدەك ،
ساغقانچە بىلىنەر سۈتى چالىدەك ،

ئۆزىلا ئاق دېھقان كۆڭلى ئالدىدە ،
مۇڭلانسىمۇ تۇيۇملار تۆھمەت- يالدىدە ،
رىسقىغا چاڭ سالار ئۆگەي بالدىدە ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

بەزىلەر كەتتىغۇ ئەجەپ سوللىشىپ ،
ھىلىسى يىلىسى باردى موللىشىپ ،
سەھنىدە تۇزىشىپ توختام قوللىشىپ ،
"قاتلىنىپ ئاشى" دەپ دوكلات يوللىشىپ ،
مۇكاپات ئېلىشتىق تۆرنى گوللىشىپ ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئەللىك كۈن تۇرۇقلۇق تۆھپە ئەمگىكى ،
يىل بۇيى ئىشلەتتى ھاشار بەگلىكى ،
رەت قىلسا تۆلەم بار ، قالتىس دەللىكى ،
ئەرز قىلسا چاقۇندا قالار پەللىكى ،
دېھقانغا مۇشۇنداق ياشاش تەڭلىكى
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۆزىلەي دىگەندە ماغدۇر يىلىگى ،
يۇقۇرغا ئاڭلىنار ئەرز- تىلىگى ،
ھال سۇراپ كىلىشەر خىزمەت ئۈمىگى ،
يىتەمدۇ يىلغا دەپ ئوزۇق - يىمىگى ،
بارى بار نەھاجەت ، ئۇ-بۇ دىمىگى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقان دەر تەكشۈرۈپ كەلگەن ئۈمەككە ،
ئوخشايدۇ ھالىمىز ئەتسىز مۇنەككە ،
بىز گويا قارچۇغا ؛ چۈشكەن تۈنەككە ،
مۇھتاج بىز يورۇقتا ، بىر يار - يۈلەككە ،
دىمەيمىز بۇگەپنى سىزدىن بۇلەككە ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ساق تۇرۇپ ئىككى قول - ئىككى پۈتمىز ،
دەپ تۇرۇپ پايدىلىق پەيتنى تۈتمىز ،
تۇتقانچە بوشىشىپ ھەسرەت يۈتمىز ،
كىملىرىنىڭ پەيلىدىن نابۇت پۈتمىز ،
قاچانمۇ ئۇتۇلماي ، يىغىپ ئۈتمىز ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

جەدۋەللەر ئاشتىغا يوللايدۇ ساننى
ئالدىدۇ سۇپۇرۇپ ئاخىرقى داننى ،
ئالدايدۇ دۆلەتنى ، سېلىپ زىياننى ،

پوچىلىق ، نوچىلىق ، قىينايدۇ جاننى ،
جەربمان توختىماي كولايدۇ ياننى ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

يۇرت- يۇرتتىن تەڭلەيدۇ ، كۆڭلەك ، چاپان-كەش ،
[ھەشقاللا ئېيتىمىز بولسىمۇ نىمكەش ،
بىز شۇنداق تىلەمچى ، گاداي كۆڭلى غەش ،
قىزىق ئىش يەر مۇنبەت ، ھەر خاماندا چەش ،
بىلىدۇق كىم جەمشت ، كىمىلەر لەيلىۋەش ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كۆردۈڭلار ھالىمىز شۇقەدەر ناچار ،
قازناقلار قۇپ- قۇرۇق ، چاشقانمۇ قاچار ،
يەي دەسە تۈگىدى ، يىمىسە ئاچار ،
بىز نىچۇن بۇپ قالدۇق بۇ ھالغا دۇچار ،
كەتسەڭلار " چاقتىڭ " دەپ قەھرىنى چاچار ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئوغۇتمۇ پۇل دەيدۇ ، يالتىراقمۇ ھەم ،
تۈگمەنمۇ پۇل دەيدۇ ، جىنچىراقمۇ ھەم ،
پۇل دەيدۇ تاغارمۇ ، تۇخىناقمۇ ھەم ،
پۇل دەيدۇ يولدىكى بوغىناقمۇ ھەم ،
پۇل قېنى ؟ پۇل نەدە ؟ غەم ئۇستىگە غەم ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دىنىمۇ مەركەزدىن باي بولسۇن دېھقان ،
كىمگىدۇر ياقىمىغاچ دېھقانغا ياققان ،
ھەددىدىن ئاشماقتا " ئۇچ قالايمىقان " ،
بەس ! ئەمدى كۈتەر مەي بولمايدۇ چوقان !
چاچمىغىن سېلىقكەش ، يۈز- كۆزگە قۇقان ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقاننىڭ بەختىگە سانىما قارا ،
دېھقاننىڭ قەلبىنى ئەيلىمە يارا ،
دېھقاننىڭ يولىغا قازمىغىن ئورا ،
كىم دىدى " دېھقاننىڭ قېنىنى شورا " ؟
دېھقاننىڭ بېشىنى سىلا ! ھال سورا !
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقانمۇ ياشسۇن ، كۈلسۇن ، يايىرسۇن !!!
دېھقانمۇ جاراڭلىق ئۈندە سايرىسۇن ،
دېھقانمۇ كۆكلىسۇن ، ئۆلسۇن- ئاينىسۇن !
قازىنى ماي كۆرسۇن ، پات-پات قاينىسۇن ،

ئۇ...ھ! دىسۇن، ھېيت - بايرام مەشرەپ ئوينىسۇن،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس!

سەن بىزدەك گەدىنى قاتقان نەدە بار؟
مىۋە يەپ شاخقا تىغ چاپقان نەدە بار؟
تۇز بەرگەن تۇزلۇقنى چاققان نەدە بار؟
دېھقاندىك ئەل - يۇرتنى باققان نەدە بار؟
ئېيتىمىساق بولمايدۇ ئۇنىڭ دەردى بار،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس!

شائىرمەن دېھقاننىڭ باغرىدا ئۆسكەن،
شائىرمەن ئۇ بەرگەن زاغرىدا ئۆسكەن،
شائىرمەن ئۇنىڭ ئاش تاغرىدا ئۆسكەن،
شائىرمەن توي كۆرگەن ناغرىدا ئۆسكەن،
يالغانى يازماقتىن راست سۆزلەش تەسكەن،
تەس دىسە ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس

سۇلايمان گۇۋاھ

(تاھىر تالىپ)

'مېھمان كەلدى دىدى بالىلار،
خوش كېلىپسىز دىدىم مەنمۇ ھەم.
دەستخانى كەڭ سالدىم ئاڭار،
ئەھۋال سوراپ يەنە، دەممۇ - دەم

چۈشۈرمىدىم تۈرىدىن ھىچقاچان.
ھەم يىڭۇزدۇم تويۇپ يانغۇچە،
باغ-ۋاراندا ئويناتتىم كۈتتۈم،
ئۇ يايىردى كۆڭلى قانغۇچە.

قورساق سېلىپ، سەمرىپمۇ كەتتى،
پولو-گۆش يەپ بىزنىڭ لىگەندىن.
لىكىن مېھمان تەۋرىمەس يەنە،
ئېغىز ئاچماس قايتىش دىگەندىن.

ئويلاپ قالدىم قانداق مېھمان بۇ،
كۆرمىگەنمەن كەتمەس مېھماننى.
بۇ مېھماننىڭ خۇلقى مەجەزى،
ھەيران قىلدى تامامى جاننى .

كېيىن ئۇقسام ئاكام ئىكەن ئۇ،
دادام تاپقان ھەجگە چىققاندا.
قۇچاقلاشتۇق قايتىدىن ئۇزاق،
ئېچىلمىغان سىرنى ئۇققاندا.

ئۆگەي ئانام-يوللاپتۇ ئۇنى،
ئاتاڭ قايتقان يولدا چاپقىن دەپ.
ئابى زەمزەم ئېلىپ كوزىغا،
ئىنسىلەرنىڭ ئۆيىنى تاپقىن دەپ.

ئۇمۇ تۆردىن چۈشمىدى كىيىن،
مەن يەتكۈزدۈم تۇققانچىلىقى،
تاپا قىلسا، غمىڭ-پىڭ قىلىدىم،
سىر تۇتمۇدۇم بىر تال تېرىقنى .

مانا ھازىر مەن ئاغا مېھمان،
قورۇنمەن ئۆز ئۆيۈمدىنمۇ.
ئۇنىڭ ئەجرى كۆپتەك بىلىنەر،
ھەتتا ئىچكەن چاي-سۈيىمدىنمۇ.

گاھى فارس، گاھى ئەرەبى،
سۆزلەيدۇ ئۇ كۈندە ماغا ھەم.
ئەقىل ئۇندىن، پۇت-قول مېنىڭدىن،
خوش-خوش دەيمەن ئاغا دەممۇ-دەم.-

مەن مۇشۇنداق ئەۋلاد ئىكەنمەن،
كۆڭلۈم ئاق باغرىمۇ يۇمشاق.
ئىشەنمىسەڭ سۇلايمان گۇۋاھ،
قۇشلارغىمۇ بولمەن قونداق

سادىر يېتىم قالغان بەش بالىسىنى ئىزدەپ

ئەخمەتجان ئوسمان

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،
داڭزىدا خېتىم قالدى.
خېتىمنى ئوقۇپ باقساڭ،
بەش بالام يېتىم قالدى.

1

چېقىلدى زېمىن.
ئالقسىدا تەڭرىنىڭ.
شۇ مۇقەددەس توزان ئىچىدىن
قوپتى سادىر.!

2

-سەجدە قىل...!

يۇكۈندى سادىر،
ماڭلىپىنى ياقتى توزانغا.
كۆتۈرگەندە بېشىنى.
غايىپ بولدى تەڭرى شۇ ھامان،
چاقتى چاقماق،
گۈلدۈرلىدى ئەشئالا.
پەرىزاتلار
ئوچۇپ كەتتى ئالدىدىن .
ئايغىغا تۆكۈلدى نۇرلار،
كۆزلىرىنى يۇمدى بىر ھازا.

3

-ئاچقىن كۆزۈڭنى...
سالام بەردى ئاڭغا جەبرائىل،
ئېگىلدى سادىر
قوللىرىنى قويۇپ كۆكسىگە .
يايدى جەبرائىل ھەسەن-ھۈسەننى،
يۇرۇپ كەتتى سادىر ئۈستىدە
بىلدۈرۈپ ئاڭغا

مىننەتدارلىق.

4

ھەسەن - ھۈسەندىن
چۈشتى مىڭ ئويگە .
كارۋان;
غايىپ بولغان ئاللىبۇرۇنلا
مىڭ ئوي-
-چۈشۈپ قالغان مىڭ قوڭغىراق،
تۇرار ئىدى جاراڭلاپ.

5

ئۈگىدى
قويۇپ بېشىنى گۈگۈمغا.
ئۇچۇپ كەتتى كېيىنەك
كىرىپكىگە قۇنۇپ بىر ھازا
تېشىپ كەتتى ئۇنىڭ رەڭلىرى -
قارىچۇقىغا سادىرنىڭ.

رەڭلەر:

باھار،

ياز،

كۈز،

قىش،

بەشىنچىسى

-پەسىللەرنىڭ پىنھانلىرىدا
يېتىكەن پەسىل.

6

-باللىرىم!
چاچىراپ تۇردى سادىر ئورنىدىن.
تۆكۈلدى ئالقىنىغا
شاخلىرىدىن كېچىنىڭ
بەش يۇلتۇز.

7

موللىتوختىيۇزدە
ئۇچراشتى ئاڭا;
قەبرە تۈسلۈك بىر بوۋاي.
-سادىرمۇ سەن
كەل ئوغلۇم
باللىرىڭنى كۆرسىتەي ساڭا.

يىتىلەپ چىقتى ئايدىن
بەش ۋاخ نامازنى.

8

مۇستەدە
سادىر يۈزىنىڭ
چىقىلدى بوغدا
توۋلار ئىدى ئۇ:
-بالىلىرىم...!

9

-دادا...!
يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىغا
كاۋاپدان.
كۆيدى زىختا پىرىلداپ-
سادىر يۈزىكى.
قوشاق:
سادىر دەپ چۆچەك قالدى،
بىر ئوغلۇم گۈدەك قالدى.
مۇغلۇمدىن سۇراپ باقساڭ.
بىر زىخلا يۈرەك قالدى.

10

-دادا...!
مۇچۇپ كەلدى ئالدىغا
شەپەرەڭ.
ئاستا-ئاستا ئۇچتى نۇرلىرى
سادىر كۆزىنىڭ.
قوشاق:
سادىر دەپ چىراغ قالدى،
بىر ئوغلۇم بوۋاق قالدى.
كۆزىگە قاراپ باقساڭ
بىر جۇپلا كاۋاك قالدى.

11

-دادا...!
يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىغا
جۇدۇن..

تامچە-تامچە مۇزلىدى
سادىر قانلىرى.

قوشاق:

سادىر دەپ باھار قالدى،
ئوغلۇمغا تۇمار قالدى،
ئوغلۇمنى كۈرۈپ باقساڭ،
بىر قاشال چىنار قالدى.

12

-دادا...!

يۇگۇرۇپ كەلدى ئالدىغا
قەبرە
قەبرە تاشتا يېزىقلار:
"مىراس...مىراس...مىراس"
قوشاق:

سادىر دەپ نىدا قالدى،
بىر ئوغلۇم جۇدا قالدى.
ئوغلۇمدىن سوراپ باقساڭ،
بىر ئەكس سادا قالدى

13

-دادا...!

لەرزەن يازدىم ئالدىغا،
غۇۋا لەپىلدەپ.
چۈشۈپ كەتتى قەبرە
چوڭقۇر ئىچىگە .
قوشاق:"

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،
بىر بالام يېتىم قالدى.
بالامدىن سوراپ باقساڭ،
تېنىدە تېنىم قالدى،
جېنىدا جېنىم قالدى.

14

چېقىلدى قەبرە-
سۈكۈتۈمنىڭ تېرەن تەكتىدە،
تۈتۈكلەر ئىچىدىن
قوپتى سادىر .

15

-سەجدە قىل...!

ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە سۆيگۈ

ئوسمانجان ساۋۇت

قەدەھكە قەدەھتەك شاراپ سىغىدۇ،
ئىرىقتا ئاقالماس دەريا كەبى سۇ .
قىل سىغماس ھەقىقەت بولۇپ ئەزەلدىن،
كىشىلەر قەلبىدە ئورنىغان سۆز بۇ .

ۋەلىكىن ۋەتىنىم سەن باشقا دۇنيا،
مەھرىڭدىن تاشقىمۇ بەردىڭ سەن سەزگۈ .
مەن سىنىڭ پەرۋانەڭ، ئورناتتىڭ ئۆزەڭ،
ئالمىدەك يۈرەككە ئالەمچە سۆيگۈ .

1

11-ئەركەكلەر قىنى سىلەر -----ئادىل تۇنىياز

12-ئانا -----بۇغدا ئابدۇللا

13-ھەيكەل -----ئابدىكېرىم خوجا

14-ئوبۇلقاسىمنىڭ يەرلىرى -----ئاسىمجان ئوبۇلقاسىم .

15-ئات جۇۋازدا ،كالا مەپىدە -----مامۇت زايىت

ئەركەكلەر قېنى سەلەر

(داستان) ئادىل تۇنىياز

ئەرنىڭ غېرىپلىقى

داۋاملاشماقتا

تېرىلەرنىڭ سىرتىدا،

ئادەملەرنىڭ نۇر ھالقىسىدا،

ئالەمنىڭ باش نوقتىسىدا.

ئەرلەر يۈزلەنگەن ئاپتاپپەرەستەك

ئاياللارنىڭ سەلتەنەتى ئاستىدا،

داۋاملاشماقتا...

جىنسى ئاجىزلىقى،

داۋالاش توغۇرلۇق ئېلان،

ئوغۇرلۇقچە ئوقۇلۇۋاتقان

ئەركەكلەر ئارا.

نۇمۇسقا چىدىمىغان ئەركەك ئىتلار

ئۆزلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشقا

توپلانغان مەيدانغا شەھەرلەردىكى

داۋاملاشماقتا...

ياشىمىسا بولمايدىغاندەك

كىتىۋاتقان كىشىلەر ئارا.

ئەي ئەركەكلەر كۆرمىدىڭلارمۇ؟

ئەرلەر ھېچكىم ئەمەستەك

ئەر يوقتەك تۆت ئەتراپىدا؛

بىخەتەر يۈرەر ئاياللار،

چۈش كۆرىدۇ ئاياللار ھەتتا،

ئوڭدىسىغا يېتىپ كارۋاتتا.

ئەركەكلەر، پاك بولدۇڭلارمۇ

ئايالنىڭ يىغلىغان ئاۋازىغۇ بۇ؟

ۋارقىراشماقتا

تەپتارتماستىن يېنىمىزدىلا

يەتتە ياشتىن ئاشقان ئاياللار،

ئەڭ ئەڭ نىپىز ئىچ كىيىم بىلەن

ئاپتاپ سۇنۇپ ياتقان ئاياللار.

خۇددى بىز بىلمەيدىغاندەك
قات قات كىيىم ئىچىدە
قىيىلىنماق تۇرغان ئاياللار.
ئەرلەرگە كۆز كۆز قىلماقتا
شارقىرىغان قوشنا مۇنچىدا.
ئۇلار بىزنىڭ ئۆيلىرىمىزدە.
ئۇلار بىزنىڭ گۈللۈكىمىزدە.
ئۇلار بىزنىڭ ئىشخانىمىزدا
كېچە سائەت نۆلدىمۇ
خوتەن ۋاقتى بىردىمۇ
ئىختىيارى مەۋجۇتتۇر ئايال.
ئايال مەۋجۇت تەكلىماكاندا.
ئايال مەۋجۇت ھەممە كارۋاتتا.
جىمجىتلىق ئايال.
سايىمىز ئايال.
غېرىپلىق ئايال.
قاتناش قائىدىسى ئايال.
ياتقان نۇر
ماڭغان نۇر.
تۆشۈك نۇر ئايال.
كىچىك ئۆي ئايال!
چوڭ ئۆي ئايال.
ئەپسانىلارنى يارىتىپ
دەرەخ يارىتىپ
دەرەخ كاۋىكىدىن
قىز يارىتىپ
ئىرىشەكچى بولغىنىمىزمۇ
ئايالدىر ئايال.
يەسەۋى ئۆز شېئىرلىرىغا
چوڭقۇر كۈمۈپ قويغان يار
ئايالدىر ئايال،
ئۇنتۇلدۇرۇپ
-20 ئەسىرنى،
ئامىركىنى، توكيونى
روھىمىزغا پەرۋاز قىلدۇرغان
ئايالدىر ئايال.
ئايال! ئايال! ئايال!
جېنىم، جېنىم ئايال
قارغىش تەككۈر ئايال...
ئەركەكلەر ئالغا!
ئەركەكلەر ھۇررا!
ئاپپاق ھور ئارىسىدا
بىلجىرىلغان ئاياللار.

يېقىن يالغاچلىق،
ئۇياتچان ئەر،
سۇ تامچىسى
ساقپ تۇرغان
پاچاقلار،
نەم چاچلار،
مەزىلىك تەر پۇرىقى،
ئىگىز-ئىگىز ئەمچەكلەر،
مۇجۇپ-مۇجۇپ
ئېزىۋەتسەڭ،
قوش تۇخۇمنى!
ئېزىۋەتسەڭ،
سۇيۇق ئاپتۇر يازغان كىتابتىن
ئەڭ چىرايلىق قىز پىرسۇناژنى
ئەرگە تېگەر دېگەندە.
ئۆلتۈرۋەتسەڭ سەن، تۇنۇش ئايال
بەش ياشلىق ئەر سۇنغان كەمپىتنى
شاللاقلارچە ئېلىپ يىگەندە.
ئۆلتۈرۋەتسەڭ ھەممە كوچىدا
ساڭا بويسۇنمىغان بەتبەختنى،
ئۆلتۈرۋەتسەڭ لىق بىر پويىزدا:
ئاياللاردىن باشقا ھەر خەقنى،
ئۆلتۈرۋەتسەڭ
ئۆلتۈرۋەتسەڭ ھاياجان بىلەن...

ئايال-

ئەركەكلەرنىڭ ئۆلۈم مەيدانى.

ئايال-

ئەرنىڭ يېنىدا ياتقان
سۈت ئىچىشكە ئامراق
ئوماق بىر مۇشۇك.

ئايال-

بىنالارنى قاپلىغان
دېرىزىسىز غېرىپلىق،

ئايال-

ئالەم بىنا بولغان شۇ كۈنى
تۇنجى ئەرنىڭ بالىياتقۇسى.

ئايال-

يىلان بېشىدا چاقنىغان ئەلدىن

خاقان ئولجا ئالغان جانلىق مال.

ئايال.-

بويىسۇنغۇچى خەلىقلەر
تەڭرىقۇتقا سوۋغا قىلغان مەلىكە.

ئايال.-

كۈچتۇڭگۇر ئەر قەبىلىنى
بارا بارا قۇل قىلغان
رەسمى ئايال.

ئايال

چۈشكۈنلەشكەن ئەر.

ئايال

ئويغانغان ئەرنىڭ
تۇمۇرىدا ھۆركىرىگەن شىر.

ئايال.-

سەن بىلمەيسەن، بىلمەيسەن
سەن بىلمەيسەن ئەر دىگەن نىمە.

ئەر.-

مەڭگۈ بىر ئايالنىڭ كىچىك بالىسى

ئەر.-

يالغۇز قالغاندا
نىيىتى بۇزۇلۇپ قاراپ قالغۇچى
چاكە كەتكەن تامغا.

ئەر.-

مىنىۋىلىپ ئۈستىگە ئاتنىڭ;
ئوتلۇق، پىنھان شەھەرلەرگە
بېسىپ كىرگۈچى.

ئەر.-

گويە تەننى بېسىۋالغاندەك
زىمىنلارنى بېسىپ ئالغۇچى..

ئەر.-

قان تۈكۈشتىن ھاياجانلىنىپ
ئۆلۈملەردىن لەززەت ئالغۇچى.

ئەر.-

نەيزىنى ئوينىتىپ
ئاياللار دۆلىتىگە
بېسىپ بارغۇچى.

ئەر-

ئايال خاقانى
ئايال خەلقى
ئايال يېزىقى كۆرۈپ
بوشاپ قالغۇچى.

ئەر-

ئاياللارنىڭ دىنىدا
بالىياتقۇ ياساپ چىققۇچى،
مىڭ ئۆي ئۇستىسى.

دىنغا كىرىش مۇراسىمىدا
توپ-توپ خەتنە قىلىنغان خەلىق،
ئات ئۈستىدە روھى سۇنغان سەركەردە
جەڭگىۋارلىقى يوقالغان لەشكە،
مەن ئەمدى ئەر ئەمەس دەپ، ئويلىغان ئەر.

چۈشكۈنلەشكەن ئەر
تەسەللىگە مۇھتاج بولغاندا!
سىلاپ تۇرسا بېشىنى ئايال-
يوقاپ كېتەر ئىدى ئېھتىمال.

ئەر-

خورلىسا بىر ئايال مۇبادا
بىردىنلا غەزىپى قايىنغان بۇقا.

ئەر

ئايال تۇلۇق بىلىپ يەتمىگەن
مەڭگۈ ئۆچۈپ قالمايدىغان ئوت.
ئوت كەتتى ئوت!
ئوت كەتكەن چاغدا
ئەي ئاياللار، ئامال يوق ئەسلا
ئامال يوق ئەمدى
ئەرلەر شەھرىدىكى ئايال پادىشاھ،
ئۆلۈمگە تولغان قىزغىن تەپەككۈر،
ئالەمگە تۇتاشقان جىنسى بار كوچا.
كوچا قانۇنى!
ئەتىگەنلىك گېزىت

ئەينەك غېرىپلىق
مەنسەپكە تەينلەش
غۇۋا قىرغىنچىلىق
تام سائەتنىڭ سائەت توققۇزدىن
ساخىتىپەزلەرچە بەش ئۆتۈش
مەنسى مەخپى جۈملىلەر
سۇلانغان توپ توپ ھەرىپلەر
قانغا بويالغان ئامبۇردەك يېزىق
قىيىن قىستاققا ئېلىنغان تاۋۇش
باسمخانا
سۇيۇق ئەتىرگۈل
توك ئۇرۇندۇق
گوياكى نامەلۇم ئوكۇل ئۇرۇلۇپ
ساراغغا ئايلانغان مەنلەر تولۇق.
باسما زاۋۇتى
ھەرىپلەر توپ توپ
مەجبۇرلانغان كىشىلەر
ئۇنتۇلدىرۇلغان كىشىلەر
قۇياشنىڭ ئىسمى ئاستىدا
گويا ئاپئاق مامكاپلاردەك
قورۇتۇلغان كىشىلەر.
تۇرپان موزىيىدىكى يالغانچى جەسەت
ئۆلۈكلەرنىڭ ئوردىسىدىكى
ئاتۇنۇش ئادەمدۇر پەقەت.
تام سائەتنىڭ سائەت توققۇزدىن
ۋارقىرىغاندەك ئاتىش ئۆتۈش.
چۈش كۆرگۈدەك لايىھەلىنىمگەن
بويىتاق ئەرنىڭ ياتىقى.
چۈش
چۈش كۆرۈشكە ئامراق ئەر ئۈچۈن
دائىم ئوچۇق پاهىشخاندۇر".
چاقنار چۈشنىڭ دېرىزىسىدىن
ھاسىرىغان بىر ئايال بىلەن
ئۆلگەن بۇقا تېرىسى.
ھۇجرامدىكى غېرىپلىقتا
سېمىز غېرىپلىق
پۇشۇلدىماقتا،
مىنىڭ ھۇجرام مىنىڭ ئەمەس.
مىنىڭ ھۇجرام سىنىڭ ئەمەس
مىنىڭ ھۇجرام كوچا ئەمەس.
شىلەپە ئەمەس،
بالياتقۇ ئەمەس،
شارقىراتما ئەمەس،

تۈرمە ئەمەس مەنلا سۇلانغان.
مەنسىزلىك.
كۈلدىن.
ئۆلۈم قىزىلىقى قاپلىغان
ئەركەك شەھەر.
غەربىلىق.
توپ تۇپ قۇشلارنىڭ ،
مەخپى سىزنىقلىرى ئىچىدە ،
يىغلاپ سالغان بوۋاقلارنىڭ
پېچەتلەنگەن ئاغزى ئىچىدە ،
كۆچمەنلەرنىڭ پەلەمپەيلىرىدىن
خوشال چۈشۈشلىرى ئىچىدە
ئەينەك ئۆيلەردىكى پايانسىز
سۈنۈش تەنھالىقى ئىچىدە ،
"دققەت"
بۇ ئۆي ئەمەس!
دىگەن خەت
تاملىرىغا چاپلاپ قويۇلغان
قورقۇنۇچلۇق ئۆيلەر ئىچىدە ،
چاشقاندىن قورقۇش كېسىلى بىلەن'
ئاھالىلىرى ئۆلۈۋاتقان
شەھەر ئىچىدە ،
ئازابلانماسلىق
ئۆرپ-ئادەتكە ئايلىندۇرۇلغان:
ئۇلۇغ قەبىلىنىڭ ئىچىدە ،
داۋاملاشماقتا...

ئانا

بۇغدا ئابدۇللا

توقسانغا ئۇلاشتى ،
كۆزى خىرەلەشتى.
تونۇمايدۇ گاھدا سېنى ،
سنى چاقىرماقچى بولۇپ ،
چاقىرىدۇ باشقا بىرنى ،
باشقا بىرنى چاقىرغاندەك

توقسان ياز ،

توقسان كۈز ،

توقسان قش ،
توقسان ئەتىياز،
ئۆتۈپ كەتتى
ماڭلىغىغا ئىز سىلىپ ،
ئۆتۈپ كەتتى سۈدەك
ئەمدى ،
تېتىكلىكى يوق بۇرۇنقىدەك.
كۆرىدە ياتار ،
ئىششىككە قارار.
سەن كەلمىسەڭ بىر كۈن
كۆڭلى يېرىم بولار ،
كۆزىگە ياش ئالار ،
كىچىك بالدەك.

ھەي!
جاھاننى ياشاپ تۈگىتىپ قويدى ،
ئەمدى مېھماندەك!

كۆڭۈل نازۇك نەرسە ،
كۆتۈرەلمەس گەپنى
سۇ مىسقال تۆمۈرنى كۆتۈرەلمىگەندەك.
شۇڭا

تاشلىما ئۇنى ،
ئۇنۇتما ئۇنى.

يوقلا!

تاتلىق بىلەن!

ئاچچىق - چۈچۈك بىلەن!

ھالداش ،

مۇڭداش ،

ئوغلى بولمىسا ئوغلى بول!

قىزى بولمىسا قىزى بول!

يۇيۇپ قوي ،

چاچلىرىنى تاراپ قوي.

دۈمبىسىنى سىلاپ قوي ،

پۈتتىنى تۇتۇپ قوي ،

شۇنداق قىلساڭمۇ

بىر كېچە بەرگەن سۈتى ھەققىنى

تۆلىيەلمەيسەن ،

بولۇپ پايىپتەك!

ئۇ بولمىسا

سەن قېنى؟!

مەن قېنى؟!

توققۇز ئاي

توققۇز كۈن

توققۇز سائەت
توققۇز دەقىقە
كۆتۈرگەن بىزنى قورسىقىدا!
ئاش ئېتىپ ،
نان يېقىپ-
كسر يۇيۇپ...
يول يۈرۈپ ،
جاھان لەرزىگە كەلگەن تولغىقىدا...
چاقماق چاققاندىكە بوران گۈركىرىگەندەك!

بىز
ئۇنىڭ بەختى ،
ئارزۇسى ئىدۇق.
بۈگۈنى ،
ئەتىسى ئىدۇق.
بىز!
ئۇنىڭ قايتا تۇغۇلىشى ئىدۇق.
ئوغۇل بولۇپ ،
قىزى بولۇپ ،
بىز!

ئۇنىڭغا ئوخشىدۇق ؛
كۆزىمىز ئوخشار ،
قېشىمىز ئوخشار ،-
بۇرنىمىز ئوخشار ،
ئاغزىمىز ئوخشار ،
گۈل گۈلگە ئوخشىغاندەك.

كۆز نۇرىمىز ،
قارا چېچىمىز ،
قېنىمىز
ئۇنىڭ ئىدى ، ئۇنىڭ...
خۇددى سۇنىڭ بېشى بولغۇنىدەك.
ئىنسان
ھەم ئەقىللىق بولار ،
ھەم نادان.
كۆيەر بالىسىغا كۆيمەس ئانىسىغا ،
ئانا كۆيەر بالىسىغا:
سېنى ئاسماندا ئۇچسا دەيدۇ ،
دېڭىزغا شۇغىسىغا دەيدۇ.
تۆھپەڭنى كۆرۈشنى تىلەيدۇ
شەيخ جايىنامازدا تىلىگەندەك.
تاپسا
بىر تال كەمپۇت ،

بىر تال ئالما ،
گېلىدىن ئۆتمەس ،
يالغۇز يىگۈسى كەلمەس
سېنى يېۋالسۇن دەيدۇ ،
سېنى ئورۇقلاپ قالمسۇن دەيدۇ ،
كەپتەر باچكىسىنى ئاسرىغاندەك.

توقسانغا ئۇلاشتى ،
قۇلقى ئېغىرلاشتى ،
چىشى چۈشكەن ،
بېلى ئېگىلگەن ،
بېشى ئاغرىيدۇ
پۇتى سىرقىرايدۇ...
لېكىن ،
تۇرغۇسى كېلەر ،
يۈرگۈسى كېلەر ،
ھاسسىنى تاشلىغۇسى كېلەر ،
يۈرگۈسى كېلەر ياش - قىرانلاردەك.

يەر ئايلىنار ،
ۋاقىت ئۇچار.
بۈگۈننىڭ بوسۇغىسىدا
ئەتە ساقلاپ تۇرار.
شۇنداق
قېرىيدۇ بارچە:
ئادەممۇ ،
دەرەخمۇ%
قۇشلارمۇ...
-بۇغدا ئابدۇللا_

-1983 يىل ، فېۋرال

ھەيكەل

ئابدۇكېرىم خۇجا

بىر ھەيكەل تۇرۇپتۇ باغدا تىك تەنھا،
ئۈستىدە يېپىنچا قۇلىدا ياراق.
مەن ئۇنى تۇناتتىم تۇنىمىدى ئۇ،
چۈنكى ئۇ ئىگىزدە مەن پەستە بىراق.

ئىككىمىز ئۇچراشقان پادا باققاندا،
دەل مۇشۇ مەيداندا كېرىپ كەڭ قۇچاق.
بۈگۈن ئۇ ئۆتۈپتۇ تۈرگە بىر ئۆزى،
مەن پەستە قاپتىمەن چاققاندا ياغاق.

ئايرىلماس قوشماق بىز دىگىنى قېنى،
ئەجىبا ئۇنۇتتاق بۇپ قالدى قانداق.
مىڭ ئەپسۇس ئىچىدە تۇرىمەن بۇندا،
كۈزۈمدىن ئوت يېنىپ دىلىمدا پىراق

ئوبۇلقاسىمنىڭ يەرلىرى

ئاسمىجان ئوبۇلقاسىم

-بالام،

مۇشۇ يەردە ئىشلەيلى:- دېدى
ئىشتىنى تىزىدىن ئاشمايدىغان دېھقان-
ئىشتىنى تىزىغىچە تۈرۈلگەن،
دېھقان
ئىجارە ئېلىپ ئىشلىدى
ئوبۇلقاسىمنىڭ ئېتىزلىقىدا
ئۈمىدلىرى

بۇغداي دانلىرىدەك چېچەكلىدى.
ئوبۇلقاسىمنىڭ ئېتىزلىقلىرى
ئەلۋەك سۇلار غاچىلىشىپ
يېقىملىق چۈشەيدۇ
قۇشقاچلارنىڭ ئۇنى.
كۆڭۈللەرنى مەست قىلىدۇ.
مەن ئېتىزلىقتا ئولتۇرۇپ
"قۇللار" رومانىنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئوقۇۋاتىمەن..

مېنىڭ بۇرچۇم
سەھرالارنى كۆپلەش ئەمەس
شەھەرمۇ ئالامەت چىرايلىق
ئەڭ لىرىك شېئىرلىرىم بىلەن
ئاۋات شەھەرلەرنى كۆپلەيمەن

دادام ماخا
شېئىر يېزىشنى ئۆگەتمىگەن
بىراق ئۇنىڭ تۆت مو يېرىدىن
دائىم ئىلھام ئالالايمەن.

بىزگە
ئەرەكلەرچە مەجنەزنى بەرگەن
ئېتىزلىقلار:

خوتۇن، بالا_چاقاڭ
ياكى كىشلەر كۆتۈرەلمىسە
ئېغىرىڭنى كۆتۈرگەن ئېتىزلىقلار...

توپىلىق
نەم
مۇڭلۇق تۇپراق-
بېسىلىپ قالغان ھەۋەسلەردۇر.
_بالام،

مۇشۇ يەردە ئىشلەيلى!
سۆزلەۋاتقان ئېتىزلىقلاردۇر
-يەر ئىنسانغا زۇلۇم قىلمايدۇ
يەر تىللىمايدۇ، ئۇرمايدۇ
يەكلەشسەكمۇ يەر يەكلەيدۇ
_يەر ئەبلەخ ئەمەس!

يەر يېڭىلمەس
يەر سۆيۈملۈك
يەر قان تۆكمەس
يەر كۆڭۈللۈك
-ئەڭ چىرايلىق

ئىنسان يولمىغان يەرلەر...
قوزا چۈشلەر ئېتىزلىقىدا
دادام ئىشلەيدۇ، كوتۇلدايدۇ
يارىماس ئوغۇللىرىنى ئويلاپ
ھۇرۇنلۇق بىلەن غۇدۇرايدۇ
كۆكتىن تۆكۈلەر ئابىھايات
دېھقانلار يامغۇر چۈشەيدۇ
كۆكلەيدۇ ئابىھايات،
چامغۇر يىغىۋالىدۇ
ئىككى يىلدىن بۇيان
بىرمۇ كىتاب ئوقۇيالمىدىم
ۋېلىسىپىتلىك كېتىۋاتسام!

بىر موماينىڭ چىرايى
كىچىكىدىن ئوينىغان بىر تال ھوشۇقنى ئەسلەتتى
چوڭقۇر بىر سۈكۈت)
قەلبىمىزگە ئېقىپ كېرىپ،
ئاسفالىت يوللارغا تۇتشىدۇ
ھايۋاناتلار باغچىسىدا
ئاتلارنى چۈشەپ قويمايدۇ
بىراق بىزنىڭ ئېتىزلىقتا
ئاتلارنىڭ پۇتلىرى باغلاقلق..
چاڭقاپ كەتكەن ئېتىزلىقلار
باغرىنى قوياشقا يېقىپ ياتماقتا...
دادا،
بىز ئېتىزلىق دەپ قان بېرىمىز،
سەن ئابىناۋات بېرىسەن.
بىز ئېتىزلىق دەپ جان بېرىمىز،
سەن ھايات بېرىسەن.
ئىسسىق تۆشەكلەردە ئۇخلىغۇسى كېلىدۇ
ئۇيۇلقاسىمىنىڭ ئېتىزلىقلىرى
قىزىل، ياپپىشىل ياسانغۇسى كېلىدۇ،
ئۇيۇلقاسىمىنىڭ ئېتىزلىقلىرى
قازاندا قايناۋاتقان پاققان گۆشى...
_ ماڭا تۆشنى سېلىپ بېرىڭلار!
_ كاللىسىنى ئەكىلىڭلار
يىلىكى ئويۇپ يەيمەن
ئۇستىخىنى قاينىتىڭلار
سۆڭىكىنى ئېزىپ يەيمەن'
چاينى قېنىق دەملەڭلار
_ غۇنچىن ئورۇقلاپ قالمىسۇن
رامزاندا سويۇپ يەيمەن
_ بالىلارنى نامازغا ئۆگەت
بىرسى ئوقۇغىنى يېتەر
قالغىنىنى ئوقۇتمايمەن...
ئوبۇلقاسىم
ئېتىزلىقلىرىنى سۆيىدۇ
پارتىيىنى سۆيىدۇ
بىز ئېتىزلىققا
مۇھەببەت تېرىيمىز
ياخشىلىق تېرىيمىز
مو ھوسۇل بەرسە تالاشمايمىز
قىزلارنىڭ رۇخسارىغا بېرىۋىتىمىز
يىگىتلەرگە بېرىۋىتىمىز
... ھە
ئوبۇلقاسىمىنىڭ بىر مېتىرىمۇ يېرى يوق

ئات جۇۋازدا، كالا مەپىدە

مامۇت زايىت

كىچىك ۋاقتىم، كەلدى چوڭ بىر باي،
بىزنىڭ ئۆيگە ھېتتا پەتىگە.
ھەيران قالدىم، ئورۇق كالنى!
قېتىۋاپتۇ ئېسىل مەپىگە.

ھوراپ قالدى دادام:
غەلىتىغۇ ئىشلىرى بىرئاز؟...
سۆزلىدى باي:
ھە، ئۇ ئۆيىدە ھەيدەيدۇ جۇۋاز.

سەۋەبى بەك ئاددى بۇ ئىشنىڭ،
ئەمەس ئانچە ئويلاپ كىتەرلىك.
ئىلىپ قاچسا توختاتماق قىيىن،
شوخ، ئەقىللىق تۇلپار خەتەرلىك

دىدى - دە، باي، سىرلىق ھىجايىدى:
<<يەتكەنلا بۇ ئىشنىڭ تەكتىگە.
شۇڭا ئاتنى قاتتىم جۇۋازغا،
ياۋاش كالا لايىق مەپىگە>>...

باي. ئۆزىدى، سۆزلىدى دادام
<<كۆردۈڭ ئوغلۇم، بۇ - شۇنداق جاھان.
سۆڭەك بىرىپ قويغا نادانلار،
ئىت ئالدىغا تاشلايدۇ سامان>>...

- 16-سەن يوق----- مۇھەممەتجان راشىدىن
17-رۇبائىلار----- سەيپىدىن ئەزىزى
18-ۋەتەن ۋە ئىمان----- ئابدىقادىر جالالىدىن
19-چالا تەگكەن ئوق----- مەمتىلى زۇنۇن
20-ئايىسىز- ئايدىڭ----- باتۇر روزى

سەن يوق
مۇھەممەتجان راشىدىن

چىنەڭگە، ئاھ ئانا، زەمزمە قۇيۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق ،
نېپتەي، ئەجرىڭ ئۇچۇن پاققان سويۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

تۇتۇپ چىماقنى ئويلايمان ئۇچاخنى تۇن بويى، ئەمدى
بىشىغا قوشىلغان ياستۇق قويۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

ساخا قانماي تۇرۇپ قەلبىم ھاياتلار قوۋمىدىن كەتتىڭ،
قۇيۇپ ئالدىڭغا قايناق چاي ، سورۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

بالامنى ئالغۇچە، ئەتتەڭ، سىنى ئالسامچۇ بويىنۇمغا ،
زورۇر بولسا ، ساخا پەيتۇن بولۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

سىنىڭ تەنبەلىرىڭ بولماي، مىنىڭ ئادەملىكىم قايدا،
مېنى ئۇرساڭمۇ مەيلىتى ، تۇرۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

چۈشۈمدە؛ ئۇسسۇزلۇق ؛ دەپسەن ؛ ئانا؛ دەپ ئويغۇنۇپ كەتتىم،
لىكىن ، پىيالىدە شەرىپەت سۇنۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

سنىڭ ئەجرىدە ئەر يەتتىم ئىگىز ئىگىز شاخلارغا قول سۇنغان،
بىراق، ئۇندىن ئانار ئالما ئۇزۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

ساخا بەرگەننى ئەرزىيتى قىرىق ئەلگەكتىن ئوتكۈزسەم ،
شۇڭا، شەرىپەتتىمۇ ھەتتا سۇزۇپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

يىشىل ياز كەتتى، قاقىرلار ئەنە قايتىشتى سەپ تارتىپ،
نېپتەي ھەر ياز بىرەر قوغۇن تىلىپ بىرەي دىسەم سەن يوق.

سنىڭ بارىڭدا قەدىمىنى ئەجەپ بىلمەپتىمەن، ئەمدى،
ساخا كويىگەن بۇ باغرىمنى يېپىپ بىرەي دىسەم سەن يوق

روبا ئېلار

سەيپىدىن ئەزىزى

ئالدىراپ بەرمە كۆڭۈل،
جانانى دىلدار بولمىسا.
سۇنمىغىن دەستە گۈلۈڭنى،
مەھربان يار بولمىسا.

چىن مۇھەببەت بولمىسا، سۆيگۈڭ ماڭا ھاجەت ئەمەس،
راست ساداقەت بولمىسا، مەھرىڭ ماڭا ھاجەت ئەمەس.
ئاق كۆڭۈل ئەلا ماڭا، گەر دوقا ماڭلاي بولسىمۇ،
قەلبى گۈزەل بولمىسا، ھۆسنى ماڭا ھاجەت ئەمەس.

ئەي ۋاپاسىز بوشقا كەتتى ئەقەدەم مېنىڭ،
پۇچىلاندىم، كۆڭلۈڭ خوشال بولدىمۇ سىنىڭ؟
خورلىدىڭمۇ پاك مەھرىمنى نامەردلىك بىلەن ،
ئىسسىق دىدىم، ساخا ئېيتقان قەسەدەم مېنىڭ.

ۋەتەن ۋە ئىمان

ئابدىقادىر جالالىدىن

ۋەتەن دەپ توۋلىدىك ئىمانىڭ قېنى ؟
قەلەملەر تەۋرەتتىڭ ، ۋىجدانىڭ قېنى ؟
تاڭلارنىڭ ئىشىقىدا گۈلخانمەن دېدىڭ
كۆڭلۈڭ ئاسماندا چولپاننىڭ قېنى ؟
قەلەمنى مەشئەل دەپ مۇدۇرۇپ ئۆتتۈڭ
ئۆپكەڭمۇ يوغىناپ ، يۆتلىپ ئۆتتۈڭ .

ۋەتەنگە ئىخلاستا باقساڭ ئېغىشىپ ،
قۇۋمىڭنىڭ يىلتىزى ياتار چىرمىشىپ !
چاقنايدۇ مازاردا فوسفۇر يالقۇنى
كۆكتىكى يۇلتۇزلار بىلەن سىردىشىپ .
بۇ يەردە بۇغرا ھەم ئوغۇز ياتىدۇ ،
قوقاسقا ئايلانغان يۇلتۇز ياتىدۇ .

سەپ تۇرۇپ ھەر رەڭدە پەسىللەر ئوتتى
«ۋەتەن» دەپ باھادىر نەسىللەر ئوتتى .
ئەۋلادقا پەقەتلا ۋەتەن قالدۇ .
باشلاردىن نى ئەقىل
نەقىللەر ئوتتى .

ۋەتەن چۆچەك ئەمەس ، سەجدىگاھىڭدۇر ،
ۋە يا ئەرمەك ئەمەس ، باشپاناھىڭدۇر .

«ۋەتەن- جانان» دىدىڭ ، جانان تېپىلار ،
ۋەتەننىڭ بولسىلا ھامان تېپىلار .
غۇربەتتە تېنىگەن سايىقلارغىمۇ ،
شاھانە قەسىر ھەم ئايۋان تېپىلار .
نەزىدە ۋەتەنسىز سۇلتان بولۇدۇ ،
ئۆزىنىڭ گۈشىگە ئوتۇن بولۇدۇ .

ۋەتەن ئەسقاتىدۇ ئولگەنلەرگىمۇ ،
نەپسىنىڭ ئوتىدا كۆيگەنلەرگىمۇ .
ھەتتا ، ئوسمىسىنى سېتىپ خوتۇننىڭ ،
بىر ئومۇر تاماششا كۆرگەنلەرگىمۇ .

لىكىن ھاقارەتتە قالدى قەبرىسى
تالاي ئاھانەتتە قالدى نەۋرىسى

ۋەتەن ئىمان بىلەن بىر تەن ئەمەسمۇ؟
ۋەتەن ئىمانسىزغا ماتەم ئەمەسمۇ؟

-1999 يىلى ئۈرۈمچى

چالا تەككەن ئوق
مەمتىلى زۇنۇن

ۋادىرىخا ئوقنى تەككۈزدۇق چالا،
شۇتۇپەيلى باغرىمىز قانلىق يارا.
قامچا-كالتەك ئاستىدا قالدۇق يەنە،
قوش بىلەن سۆرەمگە مەھكۇم ئۇي كالا.

قەھرىمىزدىن ئوت چىچىلدى قانچەرەت،
قېپقىزىل يانغىغا چۆمدى تاغ-دالا.
كۆيىمىدى يانغىندا سىرتماق نە ئۇچۇن؟،
نە ئۇچۇن؟ بىزىبۇبالاغا مۇپتىلا.

ئەمدى بىلسەك ئوقنى تەككۈزدۇق چالا،
ھەممىدىن بەتتەر ئىكەن سۇلھى سالا.
ۋادىرىخا ئوقنى تەككۈزدۇق چالا ،
ھەممىدىن يامان ئىكەن سۇلھى سالا.

ئايىسىز ئايدىك

باتۇر روزى

ئايىسىز ئايدىغىسەن

دۇنيانى

كۆرسەتكەن كۆزۈمگە ئوغۇز رەڭگىدە ؛

دولقۇنلىرىڭ قۇيۇلماقتا باغرىمغا ،

چۈشۈرگەمدىن تاشتى شامالار...

كېپەنلەردىن تاشلىدىم قاسراق ،

قاڭقىپ چىقىپ يالتىرىغان ئاسماندىن

شۇغۇپ كىردىم بوغۇزىغا بوراننىڭ،

قوغلاندىم

ئامانەتكە بەرگەن ئۆيۈڭدىن ،

يېپىلدىم

نۇر بەرقىگە ھامىلىدار غايىبانە چېپىرىغىڭنىڭ-

شولسىغا باغلىنالمى تىتىلىپ تۇرغان

يورغا يوللارغا...

بارماقلىرىمدىن قاچتى تېپىلىپ

شلىمىشىق قۇببەڭ ،

شەيتان خەمەكلىگەن چۆنەكلەر ئارا

ئۇرۇقلارنىڭ بۆكتۈرمىسىدىن

بىخلىماقتا پېلەكلىرى ناخشاڭنىڭ ؛

غوزەكلەرنىڭ ئارامگاھىدا

نۇر پىلىسى ئىشلىمەكتىسەن ،

يېپەكتەك ئەۋرىشىم قەدىڭنى سوزغانچە

سۈكۈناتنىڭ بۇرچەكلىرىگە.

سەن كىمىنىڭ كۆكتىكى قەبرىنامىسى؟

ئايىسىز ئايدىغىسەن ،

كۆكسۈڭدىن باشلانغان رەڭلەر بەزمىسى ،

نەپەسلەرنىڭ كاۋاكلىرىدىكى پايانسىز يايلاقلاردا

پىنھان قىيغىتىپ تۇرغان دېڭىزلار پادىسى ،

دەملەر تۆشۈكىدىن نەي ئاۋازىدەك

جاھاندا پاتىمغان ئىشەرەت نەغمىسى.

خۇش پۇراق شەھۋەت قىيانلىرىنى)

نازاكەت سەھنىسىدە لەرزىن ئۇسسۇلغا سالغان

ئەي، ئوغۇز رەڭ ئەپسۇن!

جان دەرىخىنىڭ ئوق يىلتىزىدا ئېقىپ يۈرگەن چوغلار ئېقىنى

ئەي، ئۆلۈمنىڭ خىلۋەت ئوردىسىدىن يامرىغان شاراب توپانى ؛

ساقىيلارنىڭ بۇزۇقۇر تاجىغا قالدغان ئەڭگۈشتەردىن

مەن كۆرمىگەن

تۆرەلىمگاھىدىكى غەيرىي دۇنياغا غىل-پال كۆرۈنگەن

ئەي، كۆز تەگكەن قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز ،

قىقىلغان يوقلۇقنىڭ بوغۇزلىرىدىن!

پارتلاپ چىققان ئىستەك بومبىسى!

كۆزلىرىمگە كۆرۈنگەن

ئوغۇز رەڭ ئايدىڭ ،

سەن-

تىلىسىملارنىڭ رەڭگۈز ئەينىكى!

باغرىمىدىكى دۇتارنىڭ تارى

ئويناتماقتا بارماقلىرىمنى ،

دولقۇنلۇق كۈيلەر قايمىسىدا قايماقتا شۇ دەم

تاۋۇشلارنىڭ ئىشكىسىز ئۆيىدىكى بەزمىسىدە جىنلارنىڭ

دەرمەكلەردىن مەست بولغان جەسەتلىرىم ،

لاتىقلاردا بىخسىمان نەپەس،

ھاۋا چىملىقىدا قاتقان كۆپۈكلەرنى تۈزۈتۈمەن ھەم ؛

نۇرلارنىڭ تۈز قانتىدەك يېيىلغان كۈلكىسىنى كۆردۈم.

تېتىلغان ئۇپۇقنىڭ رەڭدارلىقىدا سەجدىگە چۆككەن

قۇلۇپلانغان شامالارنىڭ ئاھىغا يۆگىشىۋالغان كېچىلەرنىڭ

گۈركىرىگەن ئوت ئەينىكىدە.

كۆزۈم بۇلاڭچىسى- ئاسماننىڭ تېپىكىلىرىدە لەرزىگە كەلگەنچە،

چۆكتى ئاسمان

ئاتەش قاينىمىغا تونۇرۇمنىڭ ؛

دۇنيا

تولغاندى قىلدەك

كۆيدۈرگىلەر داپخانامدا ياسىغان مەشرەپتە.

كۆردۈم

ئەسلىمىلەرنىڭ

قەبرىلەردىن پاناھ تىلەپ قاچقانلىقىنى

يالقۇنلۇق تاجىمنى تاشلىدىم بىر پەس ،

قوۋۇرغىلار قورشاۋىدا يالغۇچلاندىم

تۇتۇنلەردە لەيلەپ يۈرگەن ئۇچقۇنغا ئوخشاش

بارلىقىمنى سېلىپ تاشلىدىم ،

قايتىپ كەلدىم ئوغۇز رەڭگىگە

ئايدىڭغا قوشۇلدىم بىر تامچە سۈتتەك...

ئايىسىز ئايدىڭسەن ،

غايىپ بولغان تاغلار ئورنىدا

قىياسىمدا لەيلەپ يۈرگەن ئەي سۈزۈك مانان،

بەھەيۋەت ئۆركىشى ھۈجەيرىلەرنىڭ

قانداقمۇ پاتقاندى ئاراشلىرىڭغا ؟

بولمىغىنىدا

سېنى تۈزگەن بىر تال يىپ ئەگەر ،

يورغىلاپ تۇرغۇچى بارماقلىرىمدا

سغدۇرۇۋالامتىم ئۇپۇقلىرىڭنى

شەرەتلىرىم قىرغاقلىرىغا ؟

غايىپ بولغان تاغلار ئورنىدا

دۇتارنىڭ قارىندەك پومپىيىپ تۇرساڭ،

تېشىش بولۇپ ئۇنەرمەن بىر كۈن

تارلىرىڭدا مۆكۈشمەك ئويىناپ
پىلدىرلاپ ئۇچقانچە ھەتتاكى-
كۈيلىرىڭنىڭ كەڭلىكتىكى قورشاۋلىرىدىن!
بۆسۈپ چىققىنىچە چەتنەپ كەتكەن ئايدىڭدا.
تترەڭگۈ كىرىپكە توختىغان ياشتەك
ئەلەڭگىپ تۇرغىنىم ئېسىمدە پەقەت ،
كۈن نۇرىدەك سوزۇلىمۇ كۆزلىرىم
بېغىرلاپ قايتالماس ئەلەڭگۈچىڭنى ؛
ئۇنىڭ تېرەن تۈگۈنچە كلىرىگە
دېڭىزلىرىنى بويلاقتىمەن ،
ئۇنىڭ يۈكسەك بالداقلىرىغا-
جاپاكەش قۇياشنى سەكرەتمەكتەن ،
كىشىمەكتە ئالەملەر
ئاياغلاشماس مۇساپەڭ ئارا...
ئايسىز ئايدىڭسەن ،
بىر چېتى قارايقان پايانسىز خىيال
تىمىسقىلاپ كەلمەكتە بۇرچەكلىرىڭدىن ،
ئوغۇز رەڭلىك بۇرغۇندەك ؛
دەم يوقاپ كەتمەكتە ئەمچەكسىمان ئايدىڭدا ،
دەم ئۈنمەكتە چاقماقلارنىڭ يالتىرىشىدا ؛
قەدەھلەرنىڭ قىسلاچلىرىدا
ئۆكسۈپ- ئۆكسۈپ يىغلىغان شاراب
چاقماقلارنىڭ يېرىقلىرىدىن
تاش يامغۇرى بولۇپ تۆكۈلەر ،
ئالۋۇنلارنىڭ ئۆركەشلىرىدە
دولقۇندىن-دولقۇنغا سەكرەيدۇ شۇ دەم ،
قاناتلىرى ئۈستىدىن
ئىرغىتىپ تاشلايدۇ تۆرەلمە پېتى
بىسى قايرىلغان قىلىچقا ئوخشاش
ئالۋۇنلار ئۆركىشى ئۈستىگە مېنى ،
ئايدىڭنىڭ پايانسىز ئىقلىملىرىدا
ھىجران ئوردىسىدا سەرسان بىر شاھمەن ،
شولبار شاۋقۇنى سىڭگەن ناخشانىڭ
ئاۋازىغا ئالدىنغان ئۆزۈم:
خاننىڭ نازاكەت بەزمىسى ئارا
ناخشىلار ئوقۇيدۇ ئېزىققان كۆزۈم:
ئوغۇز رەڭ ئەي دەرەخ
ياپرىقنىڭ يېشىل ،
ئوغۇز رەڭ جۈپ يىلتىز ئاچماقسىمان
ئاغزىڭدا ئىككىگە بۆلۈنگەن قۇياش ،
يىغلىغان ئايدىڭسەن قۇيۇنغا ئوخشاش ،
ئاتەشلىك ئورداڭدا قىزارغان چوغلار
ئوغۇز رەڭ نۇرلارنىڭ پاتقاچلىرىغا

چىلىنىپ ئۆگەنگەن چىملىقلار ئارا
جانلار يولۋىسىنى چىلايدۇ شۇئان!
ئەي ، يالقۇن قاينىمى
ئەي ، گۈلگۈن باشاق ،
ئەي ، بىر يول يىغىنگە مۇجەسسەم ئايدىڭ ،
جاراھەت ئاغزىدىن تاشقان ئەي ، چېچەك ،
يىغلار شەھىرىنى ئوۋلىغان كۈلكە ،
كۈلكىلەر ھۆسنىگە قان تەپكەن ئارمان!
ئارمان تۇنلىرىنى ئالدىغان سەھەر،
سۈيەمدىن مەي تىلەپ ئالجىغان شامال
قەبرەمنى كۆردۈم مەن:
دېۋەيلەپ كېلەر
شاماللار ئايدىڭنى بېغىرلاپ شۇ دەم
يىقىلغان ئۆگزەمدىن يايغانچە قانات
جەستىم ئۈستىدە سىلكىگەندە پەر..
ئوغۇز رەڭ نۇرلارنىڭ پاتقىقى ئارا
ئايدىڭغا يامرايمەن
ئانا ئايدىڭغا
ئايدىڭدىن-ئايدىڭغا سوزۇلغان دەملەر
شاراب كەل كۈتمەن تەشنا باغرىڭغا.

- 21-يارلانغان كىيىك----- ئابلىكىم ھەسەن
22-ئەرنىڭ ئىپپىتى----- غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد
23-رۇبائىياتلار----- ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن
24-دۆزۈمگە سەپەر----- چېلىل خىلىل
25-كۈيىۋاتقان بۇغداي----- پەرھات تۇرسۇن

يارلانغان كىيىك

ئابلىكىم ھەسەن

كۆيدى جىسىمىم كۈل بولۇپ ،
پەقەت يۈرەك سەرسانە قالدى.
گۈلشىنىم بولدى خازان ،
كېتەي يىراقلارغا ئەمدى.

كېلىدۇ يالغۇز كىيىك ،
قانغا مىلەندى گۈل گىياھ.
ئوۋچىنىڭ قانلىق ئوقى ،

قىلغاچ نىگاردىن جۇدا.

مەنزىلىم نەدۇر مېنىڭ ؟
ھىجران چۆلىدە قايىمۇقۇپ.
بولسا چۇش كورگەنلىرىم ،
كەتسەم ئىدىم بىر ئويغۇنۇپ.

ئەرنىڭ ئىپىتى

غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد

كۈلسە لەۋلىرىدە گۈللەر ئېچىلار
يىغلىسا كۆزلىرىدىن ئۈنچە چېچىلار
ماڭسا ئايىغىدىن تىللا تۆكۈلەر
نەدىسەن مېنىڭ گۈزەل مەلىكەم؟

خوتەن دەشتىدە مەن پىيادە
ھاسام ئۇپرىدى قۇياش كۆزىدە.
ئولتۇرۇپ ئەڭ ئېگىز بىنانىڭ پەلەمپىيدە
تاكسىدىن چۈشۈۋاتقان، ئىشتان كىيىمىگەن
قىزلار ئىچىدە
سېنى بارمىكىن دەپ قاراپ قالمەن.

قاتتىق ھاقارەتتىن يۈزلىرىم چىم - چىم
ئانا گۆشى ساتماقتا بىر كىم!
سەن تېخى قاندىن قورقىدىغانلىقىڭنى بىلمەيتتىڭ.
دەرەخ شېخىدىكى ھىجرانكار كاككۈك
مېنىڭ ساڭا چاڭقاشلىرىمنى چۈشسەن بەلكىم.

سەن بىلمەيسەن، بۇ يەردە
ئۇر توقماق ئەسەبىلىشىپ ئۆز ئىگىسىنى ئۆلتۈرۈپ قويدى.
ئېچىل داستىخان ئېچىلىۋېرىپ قۇرۇتقۇتتى ئېتىزدىكى ئاخىرقى دانى.
ساڭقاڭ ئىشىكىم ئوغرىلاندى، تەڭگىلەرنىڭ شاراقلاشلىرىدىن
كېلەر ئۇنىڭ تاياق ئازابىدا ھاڭرىغان ئۇنى.

چۈشۈپ ئاسماندىن ياغاچ ئاتقا مىنگەن شاھزادە

سېتىۋەتتى ئاچلىقتىن ئېتىنى ئوتۇن بازىرىدا.
پادىچى تازنىڭ مەلىكىنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب ئىزدەپ
تۇرغىنىنى كۆردۈم كىتابخانىدا

پەرھاد ئون يىل تەشتى بىتون ئەمەس شېرىن تېغىنى،
غېرىب پالاندى چۆلگە ئەمەس سەنەمنىڭ مۇشكۈل مۇھەببىتىگە.
تاھىر ئاقتى دەريادا ئەمەس زۆھرەنىڭ كۆز ياشلىرىدا
چۈشەنمەيدۇ بۇنى مەڭگۈ ئاشىقتىن ئۆزىگە.

سەن نەدە قەدىمدىنمۇ يىراق بىر يەردە
دەرەخ كاۋىكىدا مېنى ساقلاپ تۇرامسەن؟
ئاسمان، دېڭىز، تاغ
تۇغۇلامدۇ ئۈچ ئوغلۇم قايتا؟..
ئۇلارنى سەن تۇغۇپ بېرەمسەن!...!
مەن ئورۇق، ئاچ
مەن ساخا خۇمار
ئەرلەر ئىپپىتىنى يوقاتقىلى بولدى يۈز يىللار.
رادىئو جىنسىي كېسەل توغۇرلۇق بەرمەكتە ئېلان
ئەرلەرنى چۆچۈتكىنى ئېلان ئەمەس
قەرز سۈيلەۋاتقان تەلۋە ئاياللار.

ۋەتەن

ئەرنىڭ ئىپپىتى.

ۋەتەن

ئەرنىڭ ياتلاشقان ئېتىقادىدا

سۇسلاشقان ئىمانىدا

داتلاشقان پىچىقىدا

چاڭقاپ ياتقان بىر سىقىم تۇپراق

قانغا، ۋىجدانغا.

قورقۇپ كەتتىم

ئۈمىدسىزلىكنىڭ يۈرىكىمنى لەختە - لەختە قىلىپ ئۇھسىنىشىدىن

ئايال كۆز يېشىنىڭ مۇشتۇملىرىنى تۇگۇشىدىن

ئىشتان بېغىغا قول ئۇزاتقاندا

پۈتمەس قەرزلىرىمنىڭ ئەسەبلىرىمنى بوشتىشىدىن.

ئاھ، مېنىڭ گۈزەل مەلىكەم

كۈلمەي، يىغلىماي، ماڭماي مېنى ساقلاپ تۇرامسەن

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە.

بۇ ئەسەبى بىر نالە

جىمجىت ئاخشام زۇلمىتىدە كىيىندىم!

رەزىللىككە چوڭقۇر چۆكۈپ ئىزدەپ ئابى ھاياتى.

ئاتا مەڭگۈ مۇڭلۇق يىغلار، ئاتا ئىزدەر ئىرادە،
كۆردۈم بوۋاق چۈشلىرىدىن سانسىز يۇمران قاناتى.

ئەرلەر ياسار جىنازا
بۆشۈك بىلەن تەڭ تەۋرىنىپ ئۇخلىماقتا ئاياللار.
ئاھۇ قانداق جان تاپشۇرغان سەيپادقا
قېنى بۆرە ئوشۇقى؟
قىمارۋاننىڭ تاۋكاسىدا سەكرەپ يۈرەر بىقارار.

سىم - سىم گۈڭۈم تېرەك ئۇچىدىن سەكرەپ چۈشەر ئاق ئۆچكە
ئوتتىن قېچىپ ئادەملەرگە كىرەر جىنلار پاتپاراق.
يالغان سۆزنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلاشقا چارە كۆپ،
ئەيلەر كۆز ياش رېئاللىقىنى يىرگىنىشلىك ۋە پاتقاق.

مايمۇن كىشى ئۇسسۇل ئويناپ خۇشال - خۇرام قامچىغا،
تۆگە كېلەر مەردانە ھەم قوتۇر ئېشەكنىڭ كەينىدە.
كۆڭلەك سالار ئاي ئىچىدە ئەپسانە قىز نازلىنىپ
مىليون ئاشىق قۇرۇپ ئۆلەر نېسى لەززەت ئەۋجىدە.

مۇھەببەتنىڭ رەسۋالىقى شۇنچە ئايان بولسىمۇ
قەسەملەردەك قاتتىق قاندىن قاچار خىيال يولۋاستەك.
كونا ئايال يامار جۇل - جۇل يىرتىلغان شۇ كۆڭلىنى!
قارا قاغىنىڭ مەدەھىيىسىدە قاققاپ ئېچىلىۋاتقان تاز گۈلدەك.

كۈندىن - كۈنگە ئېگىزلىمەكتە بىنا كەبى جىنايەت،
تۈزلەنمەكتە جان دۆڭلىرى زەنجىر تاپان ئاستىدا.
بىر كىشىدىن باشقا ھېچكىم يوق -
بىر كىشىگە تولۇپ كەتكەن چەكسىز دۇنيادا.

كېلەر كىمنىڭ ئاتقا مىنگۈسى
كېلەر كىمنىڭ نەزمە ئاڭلاپ سۇيۇقلانغۇسى.
ئۆلۈك ئادەم كۆتۈرمەيدۇ تىرىكلەرنىڭ جىنازىسىنى،
كېلەر كىمنىڭ جەينامازدا ۋارقىرىمىغۇسى.

بۇ ئەسەبىي بىر نالە
بۇ كۆڭۈلدىن سۇ ئىچەلمەي چىقىلغان تاش پىيالى.
تاڭ ئاتىدۇ غەرب قىزارسا،
كۆز تىكەرمەن شەرقكە

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىمىن

قاچانكىم بولدى تەن ئىچرە ئىلىم ئىشقىدا جان پەيدا،
بۇ جانىم خۇددى بۇلبۇلدەك ناۋا ئەيلەپ ئاڭا شەيدا.
قاچانكىم بۇ نادان قەلبىم ئىلىم نامىنى تۇغ قىلدى
بۇ جانىمغا كىتابەت زەۋقىدىن كۈن-تۇن ئارام قايدا.
كىشىگە ئىلتىجا قىلما، كىشى ئىقبالى ئىرفاندا ،
سائادەت كەلىمىگەي ھېچ ئىلتىپاتتىن قولغا ئاساندا.
ھاياتنىڭ لەززىتى سۆيگۈ، ئۇنىڭسىز ئىختىيار بولماس ،
مەگەر زوق دەرۋازىسىنىڭ ئاچقۇچىن سورىساڭ-ئۇ ئۇچىداندا.
جاۋاھىر غەزىمۇ دىلدا ، يىلانلار غارىمۇ دىلدا ،
شېكەرنىڭ شىرنىسى بىرلەن زەھەر دەركارىمۇ تىلدا.
خۇسۇمەت بىرلە مەردلىكنىڭ مەگەركى مەنبەسىن سورىساڭ،
جاۋاكىم: خىسەلتى ئىنسان ئەمەس ھەر كىمدە بىر خىلدا.

ئۆزۈمگە سەپەر

جېلىل خېلىل

كۆپ دەستۇر ئوقۇدۇم ئۆزۈم ھەققىدە ،
ئوقۇغانىمى
گاھ چوڭقۇرلاپ كىردىم ئۆزۈمگە ،
گاھ يىراقلاپ كەتتىم ئۆزۈمدىن.
ئوقۇغانىمى
يۈرەك ئېچىشىپ بولدى سەدىپارە ،
ئازاب ، شادلىق سېلىشتى گىرە.
ئوقۇغانىمى
ئايان بولدى ھەر ئاجايىبات ،!
ئېچىلمىدى ھەم نۇرغۇن تىلىمات.
گاھ جاھان مەندىن باشلانغان بىلسەڭ ،
گاھ جاھان مەندە يېپىلغان بىلسەڭ.
گاھ مەن جاھانغا تارقاتقان ھېكمەت ،
گاھ مەن جاھاندىن كۆرمىگەن ھىممەت.

گاھ مەن ئۆملۈككە بولغان پاسبان ،
گاھ مەن تەپرىققە يول ئاچقان ھامان .
گاھ مەن باتۇرلۇقنى يېتەكلەپ ماڭغان ،
گاھ مېنى باتۇرلۇق يىراق تاشلىغان
كۆر مانا ئۆزۈمنى يايىدىم ئالدىڭغا ،
كىملىكىم ئاياندۇر ھەر مىسرا قۇردا

مەن

كۆندۈرگەن ئىنساننى بۇغداي يېيىشكە
تۇنجى بولۇپ
سانسىز ئۆگەي يەل يېمىش ، زىرات ئۆزگە ئايلاندى
كىروران گۈزىلىنىڭ قولىدا بەختى يورۇپ
ئالپ ئەرتۇڭدەك ، سپارتاكتەك ،
باھادىرلار چىقتى شۇندىن كېيىن كۈچكە تولۇپ .
لېكىن ، ھازىر مەن
ئامېرىكىدىن كەلتۈرىمەن تۇخۇمدەك ئۆزۈمنى ،
ياۋروپادىن كەلتۈرىمەن تاۋۇزدەك شوخلىنى ،
يەنە بىر يەردىن كەلتۈرىمەن قارا ، قىزىل ، يېشىل گۈرۈچنى ،
ھەممە ، ھەممىنى .
جاھاننىڭ قۇيرۇقىغا ئېسىلىپ يۈرۈپ ،
يېيىشكە ئۈلگۈرەلمەي قالسەن يېڭى ئىختىرالارنى
ئېچىپ ئاغزىمنى .

مەن

تۇنجى بولۇپ
ئاتنى كۆندۈرۈپ بەرگەن ئىنسانىيەتكە .
شۇندىن كېيىن
ئاتللا ، ئىسكەندەر ، چىڭگىزخان
ئات بىلەن دۇنيانى ئالدى ئىلكىگە .
تۇنجى بولۇپ
ئۇچار گىلەم ، ياغاچ ئات ھەققىدىكى خىيالى مەن سۈرگەن ،
جاھان ئەينىكى ھەققىدىكى خىيالى مەن سۈرگەن ،
گۈزەل تەسەۋۋۇرلىرىم
سالغان جاھاننى لەرزىگە .

ئەمدىلىكتە

خەق ئايغا چىقسا چىقالمايمەن ،
خەق دېڭىزنىڭ تەكتىگە شۇڭغۇسا شۇڭغۇيالمايمەن ،
ئاتنىڭ ئورنىدا
خەق ياساپ بەرگەن ماشىنام بار .
تېلېفون ئۇرىمەن

يانتون ئۇرئەن
تېلېفون كۆرئەن
كومپيۇتېر بىلەن ھەپلىشمەن.
مەن زامانىۋى دۇنيانىڭ تىپىك بەھىرلەنگۈچىسى
ئېيتىڭچۇ ، قايسىسىدا مېنىڭ ھەسسەم بار ؟

كۆرۈڭ مانا ،
ئۆزۈمۈ بىر ماشىنا ،
زامان ياسايدۇ مېنى بۇزۇپ ۋە چۇۋۇپ
ماكان ياسايدۇ مېنى ئىتتىرىپ تۇرتۇپ .
ئۆزۈمۈ ياسالارمەن
ئالغا كەتكەن جاھاننىڭ قۇيرۇقىغا ئېسىلىپ يۇرۇپ ،
ئاجايىپ ئىشلارغا ئاجايىپ بېقىپ ،
گاھ قانغىچە ئۇخلاپ
گاھ كەيپ سۇرۇپ ..

مەن
يىپەك يولىنى ئاچقان تۇنجى رەت ،
جاھان كېزىشنى ئۆگەتكەن ئىنسانىيەتكە .
جاڭ چيەن ، شۈەنزاڭ ، مارك پولونى -
ئامان ئېسەن يەتكۈزگەن مەنزىلگە .
مەغرىب مەشرىقىنى قول ئېلىشتۇرۇپ
يارقىن سەھەرنى سىزغان تەقدىرگە .
ئەمما ، نەچچە ئەسىرلەر بېرى
سولانغان ئادەمەن تولۇپ پەخرىگە ،
دۇم كۆمتۈرۈلگەن قازاندەك ئەزىز يۇرتۇمغا .
ئۇ يانمۇ تاغ ، بۇ يانمۇ تاغ
ئۇ يانمۇ چۆل ، بۇ يانمۇ چۆل
گويا ئۆزۈم يول ئېچىشنى ئۇنتۇپ قالغاندەك ،
يول ئاچقان بىلەن روھ ئېچىشنى ئۇنتۇپ قالغاندەك .
ياشاپ كەلدىم
ئۆزۈمنى تەڭ قىلماي ھېچكىمگە ،
ئاقشۈەت تەڭ بولالماي ھېچكىمگە .
مانا ئەمدى
قايتىدىن يىپەك يولى ئېچىۋاتمەن
ئاستا - ئاستا كېلىپ ئەسلىمگە .

مەن .
ياراتتىم تاشكېمىر سەنئىتىنى
تۇنجى بولۇپ زېمىن ئۈستىدە .

تەڭرى قۇت ياغدۇردى ،
جاھان ھەيرەتتە قالدى ،
چاقماق چىقىلغان تەسەۋۋۇر كۈچۈمگە.
ئاھ ، دەشت ئاتا ، بېزەكلىك ، قىزىل ، كۆسەن مېڭىلىرى ،
ئاھ ، پەرھاتنىڭ تاشقا گۈل چەككەن قوللىرى ،
ئۇلۇغ مەدەنىيەتنى تەقدىم ئەتتىڭ ئىنسانىيەتكە ،
يۈكسەك سەنەت پەللىسىنى قالدۇردۇڭ ئەۋلادلىرىڭغا.
ئەمما - زە
ياسانچۇق كۈندە كىيىم يەڭگۈشلىگەندەك ،
يەڭگۈشلەپ نەچچە قېتىم دىن - ئېتىقادىمنى ،
ئۆچۈرۈپ ماڭدىم ئۆزۈم سالغان ئىزلىرىمنى.
بۇزۇپ ، ئۆچۈرۈپ تۈگىتەلمىگەندە ،
ئۆزۈم يەنە يول باشلاپ قۇتۇرغان ئەجنەبىيلەرگە
ئۇلارنىڭ قولى بىلەن
بىرمۇبىر چەيلىدىم سەنەت تاجىنى

كېزىپ كۆلمۇ - چۆل
كېزىپ باغمۇ - تاغ
ھەممىنى قوش قوللاپ بەردىم ئاشۇ ياتلارغا.
مەن ئاشۇ سەنەتنى ياراتقان چاغ ،
ئىشتان كىيىشنى بىلمەيدىغان
چارۋىدىن پەرقى بولمىغان
ئاشۇ ياتلارغا.
بەردىم ھەممىنى:
يىلتىزىمنى ، روھىمنى ، ئۇيغۇرلىقىمنى...

مەن
قىسىمىم ، كەچمىشلىرىمدىن -
ياراتتىم بىباھا ، شاھ مۇقاملارنى
زېمىندىكى ئەڭ مۇكەممەل كۈي قامۇسىنى ،
تەڭرىلا يارىتىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالايدىغان
تۇيغۇ تىلىنى.
بارچە پەرىشتىلەر جەملەندى ئاڭا ،
ئاپەت - ئامەتلىرىم جەملەندى ئاڭا ،
پانىي - باقىلىقىم جەملەندى ئاڭا.
لېكىن - زە
ئەرەبچە ئات قويۇپ چىقتىم ئۇلارغا ،
تېخىمۇ سىرلىق ، يۈكسەك بولسۇن دەپ ،
شەيتاننىڭ قەستىدىن يىراق تۇرسۇن دەپ.
لېكىن - زە ، يەنە لېكىن زە
ئاپاقخوجىغا ئەگىشىپ چەيلىدىم ئۇنى ،

مەدەنىيەت ئىنقىلابى دا ئالچىپ قەستلىدىم ئۇنى ،
جن - شەيتان دەپ ئات قويدۇم ھەممىگە بىر - بىر ،
ئاشۇ چاغ
ئۆزۈم تۇرسامۇ ئەينى جن - شەيتاننىڭ رولىنى ئېلىپ .
مانا ئەمدى
تازنىڭ ئەقلى چۈشتىن كېيىن دېگەندەك
قۇتقازماقتىمەن ئۇنى ئەقلىمنى تېپىپ .

مەن

ئوغۇزخان ئىپپوسىنى ياراتتىم ،
خەق مەندىن قەھرىمانلىقنى ئۆگەنسۇن ، دېدىم ،
ئۇيغۇر _ ئۇيۇشقاق بولسۇن ئۇرۇقۇم ، دېدىم .

مەن

مەھمۇد قەشقەرى نى ياراتتىم ،
تىلىمنىڭ قۇدرىتىنى جاھان بىلسۇن ، دېدىم ،
شانۇ - شەۋكىتىم ئەبەدىي ئۇنتۇلمىسۇن ، دېدىم .

مەن ،

يۈسۈپ خاس ھاجىپ نى ياراتتىم ،
بىلىك بىلەن قۇتاتسۇن ئەۋلادىم ، دېدىم ،
ئەقىل ، ھېسسىيات ، قانۇن ، باھادىرلىق
بىلىك بىلەن بىر تۇغقان ، دېدىم .
بارچە تەركىب - ئامىللار ، بارچە ئەتمىشلەر ،
تەڭچۇڭ بولسۇن ئۇچ پۇتلۇق داڭقاندىك ، دېدىم .

مەن !

نەۋائىينى ياراتتىم _
شەرقنىڭ شېئىرىيەت جەننىتىنى ياراتتىم .
ھومېر ، دانى ، شېكسپىرلار ئۇنىڭغا يول بەرسۇن ، دېدىم .
پۇشكىن ، گېوتى ، تاگورلار ئۇنىڭغا قول بەرسۇن ، دېدىم .
ئەۋلادلىرىمنى ;
نەۋائىيدەك تىلنىڭ ساپلىقىنى قوغدىسۇن ، دېدىم .
لېكىن - زە ، لېكىن
ئۆزۈم ئاسىيىسى بولدۇم ئۆزۈمنىڭ .
غەپلەت ، غاپىللىق ، ئادىشىش ، ئۇنتۇلۇش
سۆزدى سەپىرىنى يولۇمنىڭ .
ئەي مەھمۇد ، يۈسۈپ قەدىردان
شاھانە ئەسىرىڭلارنىڭ قولىيازىمىسى بۇ يەردە ئەمەس

تېپىلدى يات ئەللەردە...

يات ئالىملار تونۇتتى ماخا سىلەرنى ،
ياتلار ئارقىلىق تېپىۋالدىم يىتتۈرگىنىمنى ،
ئۆزۈمنى ، روھىمنى ، ئۇيغۇرلىقىمنى .
غەپلەت ، غاپىللىق ، ئادىشىش ، ئۇنتۇلۇش ،
ئۇزاق ، بەك ئۇزاق .

ئۇيغۇر _ ئۇيۇشتاق بولماي ، ئۇرۇشتاق بولۇپ ،
ئۆتكەن كۈنلىرىم ئۇزاق ، بەك ئۇزاق . . .
دانىشمەن ، ئاقىلنى ئۇچراتسام ئەگەر ،
يا يۇرتتىن قوغلاپ چىقاردىم
يا تۆھمەت چاپلىدىم ، چەقىم ، خورلىدىم ،
يا ئوڭنى تەتۈر قىلىپ ، ئاقنى قارىلىدىم .
بىلگىن جاھان
مەشرەپنى ئاختا قىلغان مەن ئۆزۈم ،
ئابدۇقادىر داموللامنى قەتلە قىلغان مەن ئۆزۈم ،
تەۋپىق ، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ، ل . مۇتەللىپنى چىقىپ بارغان مەن ئۆزۈم .
سەللا شەپە چىقىپ بولغۇچە
پۇرسەت كەلدى دەپ بىلىپ ،
كىملىرىنىدۇر ماڭقۇرت بولۇشقا قىستىغان مەن ئۆزۈم .
شۇنداق
غاپىللىق ، ئادىشىش ، بېكىنىمچىلىك
ئۇزاق ، بەك ئۇزاق
نەچچە ئەسىر تارىخ توختاپ قالدى بۇ يەردە ،
نەچچە ئەسىر ياشىدى ئەجداد بىلەن ئەۋلاد ئوخشاش تەپەككۈردە ،
تۇرمۇش داۋاملاشتى ئوخشاش رىتىمدا .
ھايات ئوخشاپ قالدى
گويا تام تۇۋىدە ياتقان ھورۇن بەگگە .
ئۆزۈم
ئاسىيانىڭ كىندىكىدە ياشاپ تۇرۇپ ،
بارچە مەدەنىيەتنى روھىمغا جۇغلاپ تۇرۇپ ،
ھېكمەتنى سۇمۇرۇپ ئايلىنىمۇ ھېكمەتسىزگە ؟
قىممەتم چەكسىز دەپ ئايلىنىمۇ قىممەتسىزگە ؟

جاھان دانىشمەنلىرى توۋلايدۇ : مەن سەندە ، دەپ ،
شامان ، مانى ، زەردۇشت ، بۇددا ، ئىسلام توۋلايدۇ : مەن سەندە ، دەپ .
ۋۇجۇدۇمدا رەڭگارەڭلىك كەتكەن چېچەكلەپ ،
ياشايتىمەن ھەممە نەرسىگە روھىمنى مەلەپ

بولدى بەس

ئۆتكەن كۈنلەر ، ئۆتكەن ئىشلارغا سالماۋات .

باقتىم ئۇپۇققا:

سەھەر قۇياشى نۇر چېچىپ پارلاق!
بارچە ئىقلىم تولدى گۈللەشكە ،
ئۆزلەش ، تەۋرەش ھەم يۈكسىلىشكە.
بۈگۈن
يەر شارى ئايلاندى كىچىك كەنتكە ،
ۋۇجۇدۇمدىكى مەدەنىيەت تىندۇرمىسىنى
يىپەك يولى بويلاپ چاچتىم زېمىنگە.
ھەر بىر ئۇچۇر ، ھەر بىر سەزگۈ ، ھەر بىر ھېس قىلىش
ئايلنىپ يېڭىدىن ئاپىرىدەگاھقا
زامانغا خاس ئەقىل روھنى پىششىقلاپ ئىشلەپ
سانسىزلىغان يېڭى جېلىل خېلىنى تۇغار ئالەمگە.

كۆيۈۋاتقان بۇغداي پەرھات تۇرسۇن

مەن ئاشۇ قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز ھەممىڭلار قاغىغان ،
قاراغۇ كائىناتتا نېشانسىز ، قارارسىز سەرگەردان.
سۆيگىن مېنى قىساسكارنىڭ قولىدىن بېرىپ قويغان ،
ئەڭ ئاخىرقى قىساس پۇرسىتىدەك.

مەن ئاشۇ كىشىمەن دەرەختىكى سايەم ئويۇپ ئېلىنغان ،
ۋە شۇ كۈندىن باشلاپ ئۆلدى دەپ قارالغان.
سۆيگىن مېنى قىزىپ كەتكەن مېڭىسىدە تەلۋە قاتلىنىڭ ،
پەيدا بولغان قالايمىقان خام خىيالىدەك.

مەن ئاشۇ بۇغدايمەن جەننەتمۇ ئوت بىلەن داغلاپ كۆيدۈرگەن ،
تومۇزدىكى قوياش نۇرىمۇ مۇزلىتىپ تىترەتكەن.
سۆيگىن مېنى خارلىنىش كېسىلىگە گىرىپتار بولغاندەك.
غەيرى ئەقلى كىشىلەرنىڭ قورشاۋىدا ئەقىلگە مەپتۇن بولغاندەك.

مەن ئاشۇ بۆرىمەن سۇغۇق يالتىرار ئۇستىخانلىرىم داخان ئايال قولىدا.
تارقىلىمەن ئەپسۇندەك تۇپراق ، ھاۋا ، يالقۇن ، ۋە سۇغا.
سۆيگىن مېنى كۈن بىلەن ئاي بىر سىزىقتا توغرا كېلىپ ھەمەل بۇرچىدا ،
ئۇچراشسىمۇ ئالتىنچى دەرىجىدە ، يۈز بەرمىگەن مۆجىزىلەردەك.

- 26- ياز بىر سۇيقەست.----- تاھىر ھامۇت
27- رىۋايەت----- ئەزىزى
28- ئانا ----- ئابدىباست ئابدۇراھمان
29- خوتەندە قالغان توت ناخشا----- مۇتەللىپ مەنسۇر ئوۋچى
30- ئاتەش رىۋايەتلىرى----- مۇھەممەت خۇش

ياز بىر سۇيقەست

تاھىر ھامۇت

1

مەن تەرگە چۆمۈلۈپ تۇرۇپ ئانى سېكىستوننى ئوقۇۋاتمەن،
ئاسماندىن چۈشكەن توزانلار ھاۋانى قوغلاپ،
سانسىز شەھەر قۇشلىرىغا ئايلىنىپ، ۋوگزالغا قاراپ ئۇچىدۇ.

شامال

تۈكۈرۈكلىرىنى چاچرىتىپ،

ھەر تەرەپكە مىكروبلارنى تارقىتىدۇ.

لېكىن سەن

ھەقىقىي ياشاپ باقمىغان،

سەن ئاق تۇمشۇق قاغا ئەمەس،

سەن قىزىل رەڭلىك چىملىقمۇ ئەمەس!

مەن بىۋاستە سەزگۈمگە ئىشەنمەيمەن،

خۇددى تۇنۇگۈن مېترودا ھېلىقى قېرى خوتۇن ئېيتقاندەك:

--ئالدامچى

ئىككىمىزنىڭ بىردىنبىر ئورتاقلىقى - ۋەھىمە،

بىز دائىم بىرلىكتە ئۇنىڭ چۆيۈندەك ئاۋازىنى ئاڭلايمىز،

ئۇ خۇددى چايغا ئوخشاش يىلىكلەرگە سىڭىپ كىرىپ

ئاندىن مەھكەم ئۇيۇپ كېتىدۇ.

مەن تاغنىڭ مىدىرلىشىنى كۆرۈۋاتىمەن،
ماۋزۇ ئىجاد قىلىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى سېزىۋاتىمەن،
دېڭىزنىڭ قارلىغاچ ئۇۋىسىدىكى پەرىزىغا قاراۋاتىمەن.
سەن مېنى رېئاللىققا سۆرەپ كېلىدىغان قورقۇنچلۇق كۈچ،
ماشىنا دەسسۈۋەتكەن قونچاق،
چىنلىقتا پوققا ۋە سەنئەتكە ئوخشاشمەن.

2

ياز پەسلى، ئۇبىر سۈيۈكەست،
ئىلاستىكىلىق ئەسلىمىلەردە ئاقساق كېتىۋاتقان،
دادامنىڭ ئۆيىدىن قوغلانغان چاغدىكى قايتار ماكانى،
لاي كارىۋات.

تۆنۈگۈن يامغۇر ياغدى، سەن بىلمەيسەن،
ئۇنىڭ بىچارە ئاۋازى ھېلىغىچە دەرەخ غوللىرى ئىچىدە ياغرىماقتا،
مەن ئۆزۈمنى بارلىق قۇرت-قوڭغۇزلارغا چېتىشىم كېرەك:
گۇمان بىردىن يوقالغاندا
پەقەت شۇلارلا
پەقەت شۇلارلا ماڭا ئۆزۈمنى گۇمان قىلىدىغان كۈچ بېرەلەيدۇ.
قەشقەردىكى ھېيتگاھ مەسچىتىنىڭ ئالدىدا پارچە
سېتىلىدىغان نەشە ئېنىق ئېسىمدە،
ئۇ مېنىڭ ئەرزىمەس بالىلىقىم.
سېتىلىدىغان نەشە ئېنىق ئېسىمدە،
ئۇ مېنىڭ ئەرزىمەس بالىلىقىم.
بۈگۈن مەن بىر قولى
پويىز دېرىزىسىدىن سۇنۇلغان بىر قولىنى ئەسلەپ قالىدىم،
ئۇنى مەھكەم ئەستە تۇتۇش ئۈچۈن مەن غايەت زور بەدەل تۆلىدىم.
چۈنكى ئۇ
سېسىپ كېتىش ھوقۇقىدىن ۋاز كەچكەن ئىدى.
ئەتراپىدىكى ھەقىقىي بوشلۇق ئۆلۈم شاتلىقىنى ئېلىپ كېلىدۇ.
بوغۇزۇمغا ئاستا كىرىپ، ئاشقازاننىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىگە ئاقىدۇ.

3

مەن جىنسىي ئاجىزلارنىڭ ساپما كەشكە بولغان
ئۆچمەنلىكىنى ئۆگەنگەن.
ئون تۆت يېشىدا
چىش ئاغرىقى تۈپەيلىدىن ئۇرغان پروكاين
ئوكۇلىنىڭ تەسىرى تېخىچە پۈتۈنلەي تۈگىگەن يوق،
ئۈمىتىمىز بىر چۈشتىن كېيىندە، لېكىن
مەن قايتالايمەن، سېنىڭ يېنىڭغا قايتىپ بارالايمەن!
دۆڭكۆۋرۈكتىكى سېسىق سۇ ئازگىلىدىن باشقا
مەن يەنە نېمىدىن ئۈمىد كۈتەلەيمەن؟
مەن لاينىڭ پۇرىقىنى پۇراۋاتىمەن.

مەنمۇ ھەقىقىي ياشاپ باققان ئەمەس،
چىراغ ئۆچكەن چاغدىكى سوغۇق قاراڭغۇلۇق،
ئوغرىلىقچە ئانانىزىم-
پىيەنچۈككە ئايلانغان مىللەت
ماڭا ھۇجۇم قىلىپ كېلىدۇ.
ئەسقىر ماڭا قاراپ:
« يارايسەن كاساپەت » دەپ ۋاقىرايدۇ!
ۋە ھالەنكى،
مەن شەكىل ياراتمىدىم.
ئۇ مېنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كوزىرىم.
مەن ئوقۇۋاتىمەن، تەرگە چۆمۈلۈپ ئوقۇۋاتىمەن،
ئەرۋاھلارنىڭ ئوبرازى سۈزۈك تېرە رەڭگىنى چەككىلەپ چىقىدۇ،
ئۇ كۆزۈمگە تاشلانغان بۈيۈك نۇر قايتۇرغۇچ.

رىۋايەت

ئەزىزى

1

زامان شۇنداق
ئۆتەر تىنىمىز،
مۇناجاتتا كۆكلەر تېنىمىز.
تورغاي بولۇپ
ئىشققا تولۇپ
ئاسمانىمىزى ئۆزلەركۆزىمىز.
گاھى يىغلاپ، گاھى تەلجۈرۈپ،
ئەڭ ئاخىرقى يوپۇرماق تامان
شامال كەبى ئۇچار سۆزىمىز،
ئېرىقلاردا ئوينار جېنىمىز،
دەريالاردا قاينار قېنىمىز،
قۇش قونمىغان باياۋانلارغا
تامچە بولۇپ سىغەر ئىزىمىز.

2

مۇقاملارغا مۇقام ئۇلانغان!
تەمبۇرنىڭ كۆكسىدە مۇڭ-زار قاينىغان.
قېنى ئاماننا دىلرەبا خانىش
قېنى ئاشق-ساتار تارىغا
جان رىشتىدىن تار ئېشىپ سالغان؟
مىڭ ئۆي
مىڭ تىزىق مارجان،

مۇغەنىنى سۇجۇپنىڭ بويىغا ئاشقان.
مىڭ ئۆي
مىڭ پاتمان غۇسسنى يۈكلىگەن كارۋان.
مۇقام چېلىپ
مۇقام ئىچرە
مۇقامنى دىلغا جا قىلغان.

3

تەكلىماكان-تەكلىك ماكاندۇر،
ئۈزۈملىرى مەي باغلاپ پىشقان.
ئىدىشتا مەيزاپ قاينىغان
قوللاردا جام، مەشرەپ قاينىغان.
يىگىتلەر سەرخۇش بولغان
قىزلارنى ئۇسسۇلغا چىلىنغان.
ئۇيان ئۆرگىلەپ، بۇيان ئۆرگىلەپ،
ئۆرگىلەپ، ئۆرگىلەپ ھوشىدىن تايغان!
توساتتىن شۇئان
ئاسمان-پەلەك بىر قۇيۇن كېلىپ،
قىزلارنى ئۇچۇرۇپ كەتكەن،
كۆزلەردىن يىتكەن.
يىگىتلەر ئېسىگە كېلىپ بىر زامان،
قىزلارنى ئىزدىگەن،
ئىزدەپ تاپالماي ئاچچىق بوزلىغان.
يۈرەكلەر كۆيۈپ
تىلەكلەر كۆيۈپ
ھەممە نەرسە كۆيۈپ تۈگىگەن.
سۇلار سىڭىپ
دەريالار تىنىپ
گۈل-چىچەكلەر تۈزۈپ تۈگىگەن.
تەبىئەتنىڭ قارغىشى تۇتۇپ،
بۇ كەچمىشتىن زەرداپلار يۇتۇپ،
غەزىپىگە قۇمنى بۇيرۇغان.
قىرىق كېچە
قىرىق كۈندۈز
توختىماستىن قۇم يېغىپ،
ياغقان قۇملار كەلكۈندەك ئېقىپ،
يوللارنى
ئۆيلەرنى
پۈتۈن ئەلنى كۆمۈپ تاشلىغان.
سېھىرگەرلەر سېھىرلىگەندەك
جادۇگەرلەر جادۇ قىلغاندەك
ھەممە نەرسە ئىزسىز يوقىغان.

ئەسكە سېلىپ
بۇ ماكاننىڭ مەڭگۈلۈكىنى،
يۇلغۇن بىلەن توغراقلا قالغان...

4

ئېيتقنا بوۋا
ئەپسانىمۇ، رىۋايەتمۇ بۇ،
ياكى ئاچچىق، ئاچچىق ھەقىقەت؟
نەس باسامدۇ بىغەم ئەلەرنى
نەس باسامدۇ بىغەم ئەللەرنى
قۇم تېگىدە قالامدۇ شۇنداق
نەس باسقانلار ئەبەدىل-ئەبەد!

5

ئېيتقنا موما
تارىم سېنىڭ سۇمبۇل چېچىڭمۇ،
بارخانلارغا چىرمىشىپ ياتقان؟
قۇمدەك چاڭقاش
قۇمدەك تەشئالىق
قىسمەتلەرنى بىر قىلىپ چاتقان.
تارىم
گاھ ئۇلغىيار، گاھى تولغىنار،
ئۇلغىيىشى كىشىگەن يولۇاس .
تولغىنىشى ئەجدىرھاسىمان.
قۇم كۆچەر
سۇ ئاقار
مۆچەلدىن مۆچەلگە ئۇلىنار زامان.
تارىم
ئۇزاقتىن باشلىنار
ئۇزاققا ئاقار.
ساداقتى، ساخاۋىتى شۇ،
ئۆزىدىن باشلىنىپ ئۆزىگە ئاقار.

6

ئېيتقنا دادا
نېمە دەيدۇ شامالار،
كۆرۈپتىمۇ مەڭگۈ تاشلارنى،
تېخى ئەستىن چىقارمىغاندۇ.
ئۇرخۇن بويى بەلكىم بىزلەرنى!
ئېيتقنا دادا

تېگەرمۇ. ?

ئىدىقۇتقا سالام يوللىساق؟

تېلىفونىست قىز ئۇلاپ بېرەرمۇ،

نە ۋاڭىغا تېلىفون قىلساق؟

چۈش ئەمەستۇر:

ئۇچارگىلەم، بىر ئۇچۇپ باقساق.

كۆزنى يۇمۇپ- ئاچقۇچە ھە يىھات

كۆكنىڭ ئالتۇن تەختىگە قونساق.

چىلاپ جىمى پەرىشتىلەرنى،

ئاھ ساماۋىي مەشرەپ باشلىساق.

ھاردۇقىمىز چىقارمۇ بىر رەت،

زەر قۇياشنى داپ قىلىپ چالساق؟

7

قۇممۇ رىۋايەت

سۇممۇ رىۋايەت

رىۋايەتتۇر باسقان ئىزىمىز!

قۇمدەك كۆچۈپ

سۇدەك ئېقىپ

رىۋايەتتىن كۆكلەر دىلىمىز.

رىۋايەتتىن تۇغۇلغان تىلەك

رىۋايەتكە كۆمۈلگەن يۈرەك

رىۋايەتتۇر ھەر بىر سۆزىمىز.

ئانا

(داستان)

ئابدۇلباست ئابدۇراھمان

ئانا جەنۇبتىكى يىراق يېزىغا

بويۇن قىسىپ بارغاندا خېتىڭ،

پىششۋاتقان يوبداننى قويۇپ

ئالغانسە ھە!

توپا چىراي پوچتالىيوندىن.

ئانا،

ھېلىمە ئىسىمدە،
مېنى يۇدۇپ جىگدىلىكلەردە،
ئوتۇن تېرەتتىڭ.
يۈرەككە ئوخشاش قىزىل چوغ ئىچىدە،
ماڭا كۆمەچ كۆمۈپ بېرەتتىڭ.
قەدىرلىك ئانا،
سېغىنىسام سېنى،
خەت يازمەن يىرتىق قەلبىمگە.
ياشىنىپ قالدىڭ،
ئۆيدە دەم ئالغىن،.
كۆپ ئويلىما شائىر ئوغلۇڭنى،
گەرچە شېئىرغا نان كەلمىسىمۇ،
تەقدىرىمگە كۆپ دۇئا قىلغىن.
ئانا،

بىرتىق چاپان، كىرلاش رومىلىڭ،
يېرىق تاپان، قوتۇر قوللىرىڭ.
دېمىدىغۇ ئاغرىق دۇنياغا،
قاپاتتىكى ئاشقان سۇلىرىڭ.
ئاھ! بىچارىمەن،

قىيامەتتەك سەھرادا قالدىڭ.
ئىچىمدە بىر دەردلىك ئاچچىق بار
تەلمۈرگە نىدە بىچارە خېتىم،
بىلەلمەيسەن بۇقۇلدىشىنى،
تۇتۇپ تۇرۇپ كۆزىڭگە سۇرتۇپ،
ئەسلىگە نىسەن ساددا تارىخنى،

سېپىت نوچىنى،
ھەمدە ئۇنىڭ ھالاكىتىنى،
ئاھ! نادانلىق ئاھ! ساۋاتسىزلىق.
تۇن قوينغا يېزىقلىق خېتىم.
شۇ تاپتا،

ئوما ئورۇپ چارچاپ كەتكەنسىن،
ئىسسىقتا ھەم چاڭقاپ كەتكەنسىن.
سۇ بېرەتتىم

يېنىڭدا بولسام،

ئوما ئورۇپ بېرەتتىم يەنە،
قەلەم تۇتقان قوللىرىم بىلەن.

ئانا،:

توقۇمى ھەم لىڭگىلىچتى بار
ئېشىكىمىز ھازىرمۇ بارمۇ؟
توقۇنقى، ئاغاچچىسى بار
يارىيبار ھارۋا ھازىرمۇ بارمۇ؟!

چا قۇيرۇقلىق ئۇرۇق ئۆكۈزنىڭ
ئۆلىشىگە سەۋەپچى بولغان
قاراغۇ ھەم زەي جۇۋازخانا
ھېلەم بارمۇ؟
بۇۋام ئۆلۈپ كېتىش بىلەن تەڭ
توختاپ قالغان غىچىرلىشىمۇ.
ئاھ قەدىرلىك جانجان ئانا،
ئۇغۇ
مەسچىت ئەمەس، چىركاۋمۇ ئەمەس،
خانقا ئەمەس يا تۈنەك خانا،
ۋە ياكى بىر تەجرىبىخانا.
بۇ يۇرتتىغۇ يوق موزىيخانا،
ئۇ پەقەتلا بىر جۇۋازخانا.
قاراغۇلۇق بەخشەندە ئاغا.
ياغ پۇرايدۇ ئەرۋاھلار ئۇندىن،
ئۆمۈچۈكلەر سايلام ئۆتكۈزەر.
ئۇنىڭ كىچىك توغۇلۇپچىسىدىن
كۆرىنىدۇ تارىم غۇۋا.
<<ئوھ>> دەۋالغىن بىچارە ئانا،
ھېرىپ كەتتىڭ ئېغىر ئەمگەكتىن.

ئانا،

تېلىفۇن قىلسام يىراق شەھەردىن،
ئۇلانمايدۇ بىزنىڭ سەھراغا.
ئۇماچ چالغۇچ تۇتقان قولۇڭدا
تىغشىغۇچنى تۇتالمايسەن،
ئەتجەخ خەتتىن باشقىسى بىكار،
لىپاپىدەك يېپىق سەھراغا،
نۇر دەۋرىدە جانجان ئانا،
جىنچىراق بار مورا بېشىدا.
يىراق كۆلدىن سەھرا قىزلىرى
شۇ توشۇيدۇ يۇدۇپ قاپاقتا.
ئانا، سەنمۇ ياشلىق چېغىڭنى ;
ئۆتكۈزەتتىڭ
مۇشۇ سىياقتا.
پۈتكۈل دۇنيا باردۇر قاپاقتا.
ياكى دۇنيا ئاشۇ بىر قاپاق.
پۇراق چاچار بىزنىڭ سېسىق كۆل،
پاقلارنىڭ كەڭرى دۇنياسى.

* * * *

ياماق بولماس كونا رومىلىڭ،

كالىچىڭدەك يىرتىق قەلبىمگە.
جۈل كۆڭلىكىنىڭ كەبى نامراتلىق
دەرد قوشىدۇ ھەسرەتلىرىمگە.
* * * *

ئانا،

سەن بىلسەن،
بىزنىڭ سەھراغا
راغرا ناندەك مەسكىن قوياشنىڭ
چېچىلىدۇ سېرىقتال نۇرى،
كەسەلمەندەك دۈمچەك دالىغا.
دالىدىكى ئىشتانسىز بالا،
يۈدۈۋېلىپ يوغان زاغرىنى،
پادا ھەيدەر يىراق جاڭگالغا.
ئاشۇ جاڭگالدا
ئاق جۇۋىلىق خىزمۇ بارمىش،
غايىپ بولغان شەھەرمۇ بارمىش،
بەكمۇ يىرتقۇچ ئېيىقمۇ بارمىش،
دۆۋە- دۆۋە قۇملۇقلار ئارا،
بۇرۇنلاردا
بەكمۇ قانلىق جەڭلەر بولغانمىش،
مۇمام شۇنداق
دەپ بەرگەن ماڭا.

بەكمۇ ئىچىم ئاغرىيدۇ ساڭا،
كۆزلىرىمدىن يىغا تارايدۇ...
* * * *

ئىۋرىق بىلەن تاھارەت ئالساڭ،
پاكنىدۇ بىزنىڭ قەلبىمىز،
پاكنىدۇ پۈتكۈل سەھرا
پاكنىدۇ پۈتكۈل يەر شارى،
خۇددى مەككىدەك.
يەتتە قېتىم يۈدۈپ بارارمەن،
سېنى ئاشۇ يىراق مەككىگە،
تارتقان شۇ جاپالىرىڭغا.
مەككە-

دەرەخسىز ماكان،
لەيلەپ يۈرەر نېفىت ئۈستىدە.
بىزنىڭ سەھرا ئوخشىماس ئاڭا،
بەكمۇ ئىللىق بۇ تەكلىماكان.

* * *

ئانا،

بىزنىڭ سەھرادا

تىنچ ئوكيانىدەك يوغان دېڭىز يوق.
نىل دەرياسى كېلەلمەس ئېقىپ.
پەقەت كىچىك بىرلا ئۆستەڭ بار،
مەختۇمسۇلا چېچىنى تارىغان.
جاڭگالمۇ بار بەكمۇ بىپايان،
چىن تۆمۈر باتۇر ئوۋ ئوۋلايدىغان.
يەتتە باشلىق يالماۋۇزمۇ بار،
مەختۇمسۇلانى بولاپ ئېلىپ قاچقان،
تاپىنىدىن قان شۇرايدىغان.
جاڭگالدىكى قۇمۇشلۇقلاردا
نۇزۇگۇمنىڭ ئاياغ ئىزى بار.

* * *

ئانا،

غۇرىەتچىلىك بۇندا ھۆكۈمران،
قوناق يېرىپ ياغۇنچىقىدا،
كۆك چامغۇرنى قوللاپ سېلىپ،
ئېتىپ بىرەتتىڭ ياما ئاش بىزگە.
قۇيۇپ بېرەتتىڭ ئۆپكە ھېسىپمۇ،
يەيتسۇق بىز كېكىرىپ تۇرۇپ،
ھېيىت بولغاندەك خۇشاللىق بىلەن!

ئانا،

چەكتىڭ رىيازەت،
بۇيى مەريەمدەك.
بولالمىدى بۇ شائىر ئوغلۇڭ،
ئەيسادەك.
كېرىستىمۇ يوق قۇملۇقتا،
مەن مەخلىنىۋەدەك،
كۆپ يىللار مابەينىدە
قىلىپ كەلدىم شائىر تىلاۋەت،
بۇقۇسنىڭ دوڭمىل تىغىدەك.
ئەيسا قاچتى سۈزۈك ئاسمانغا،
مەن قاچايىمۇ تەكلىماكانغا.
شۇندا يەنە
قوغلاپ بارسا رودىپاي شېئىرلار،
تۇتۇپ قوياي مېنى نامراتلىق.
مەن ياتارمەن چاڭلىدىتىپ ئاغزىمنى،
يۇنۇسنى يۇتقان يوغان بېلىقتەك.
دەشت چۆلدە سەكراتتا ياتسام،
يۇدۇپ كېلىپ بىر كوزا سۇنى.
تىمىتامسەن چاكا-چاك ئاغزىمغا،

ئاشۇ پۇچۇق نوگىيىڭ بىلەن.
قان - ياش يىغلايسەن،
ياقاڭنى يىرتىپ،
ئەگەر مەن ئۆلۈپ ئارماندا كەتسەم.
ئېڭىكىنى قاتارسەن بەلكىم،
ئۆڭۈپ كەتكەن ئاق رومىلىڭدا.
يۇمدۇرارسەن كۆزۈمنى بەلكىم،
ئاشۇ يىرىك ئىشچان قولۇڭدا.
پەرياد ئۈرۈپ سەنلا يىغلايسەن.
يىغلىمايدۇ بىۋاپا دۇنيا.
ئاران باققان چۈنكى سەن مېنى،
بۇلىماق ئېتىپ تېرىق ئۇنىدا.
ئۆزەڭ يىگەن قورۇپ كىپەكنى،
ماڭا چاي بېرىپ زاغرا ئېنىدا.
قالاپ قومۇش، پاخال كىپەكنى.
يىغلىما ئانا،
ھايات مەن تېخى،
ئەيسامۇ ھايات بارمىش ئاسماندا
مەنمۇ ھايات تەكلىماكاندا.

ئانا

ئەللى ناخشاڭدا
تەسۋىرلىنىدۇ.
خاراىى يىپەك يولىنىڭ،
مىڭ ئۆيىنىڭ،
قوچۇنىڭ،
قارا خانىيلارنىڭ،
يىپەك يولى،
بەكمۇ ئۇزۇن يول،
خۇددى بىزنىڭ تارىخىمىزدەك.
جىرىڭلىغان مۇشۇ يولدا،
بۇغرا لارنىڭ قوڭغۇراقلىرى.
تارقاتقانى يىراق - يىراققا،
مەدەنىيەتنىڭ جەۋھەرلىرىنى.
ئەمدىلىكتە،
ئاھ! جېنىم ئانا،
مۇشۇ يولدا ھەيدەپ كېلىسەن،
كالا قېتىلغان يارىيار ھارۋىنى،
كۆك يانتاق بېسىڭ.
ئانا،
ئېيتىپ بېرەتتىڭ،
باغدات ھەققىدە،

<مىڭ بىر كېچە > چۆچەكلىرىدىن،
تىغشار ئىدى گۈدەك شائىرىڭ،
ئاق سۈتۈڭنىڭ لەززىتى كەبى.
باغات،

چۆچەكتىكى گۈزەل بىر شەھەر.
داۋامى بار غەمكىن چۆچەكنىڭ!
تۈگىتەلمەي كەتكەن شەھىرىزاد،
ئەمدىلىكتە،

باغاتتىكى چۆچەكچى موماي،
چۆچەك ئېيتار يېڭىدىن يېڭى،
يېزىپ قويدى بىر نەچچە توپلام.
ئۇرۇش بىلەن پارس قولتۇقى،

قاغىرايدۇ سۈسزىكەر بالا.
زەر قاقشايدۇ بالىسىز ئانا.

يۈگۈرەيدۇ ئۇياق بۇياققا،

يېتىم قالغان نەچچە مىڭ بالا،

باغاتتىكى كاتتا باشلارنىڭ

چۆچەك بىلەن خۇشى يوق بەلكىم.

قان ياش يىغلاپ چۆچەكچى موماي،

ئىزدەپ يۈرەر ھەسەن - ھۈسەندەك

غايىپ بولغان بالىرىنى،

چۆچەكتىكى گۈزەل باغاتنى،

ئىس - تۈتەكتە قالغان زېمىندىن،

ئېھ! قايدىسەن ئىنسانپەرۋەرلىك،

بولۇپ كەتتىڭۇ دۇنيا بىۋاپا.

باغات،

بۇرۇخ ئىسى قاپلىغان زېمىن،

سۆزلەپ بەرگىن تىنچلىق ھەققىدە،

قايتالمايسەن ئەمدى چۆچەككە.

* * *

ئانا

بەكمۇ چىگىش

بۇ قەلبىم مېنىڭ،

كەرزىستەن ئوتتۇرا شەرقنىڭ،

پەلەستىنلىك بىر بەغباش يىگىت،

ئانىسىنى يالغۇز قالدۇرۇپ،

ئۇرۇشقا بېرىپ .

ئۆلۈپ كېتىپتۇ،!

نېمىدىگەن تاش يۈرەك ئۇ ھە،

يىغلىغاندۇ غېرىپ ئانىسى،

ئۆلۈپ كەتسە يۈرەك پارسى.

مىڭلاپ ئانا قان ياش يىغلىشار،

ئۆلۈپ كەتكەن بالىرىغا،
ئۇرۇش دېگەن شۇنداق دەھشەتلىك.
* * *

ئانا

ئانا ئۈچۈن ۋەتەن بىر بالا،
بالا ئۈچۈن ۋەتەن بىر ئانا،
شۇغا دەيمىز تىنچلىق ياخشى.
ھەر كىشىنىڭ ۋەتى بولسا،
ئۇنى شۇنداق قۇچاڭلاپ سۆيسە،
ئەنە شۇدۇر تىنچلىق دېگەن،!
ئەنە شۇدۇر قۇربان بېرىش ھەم،
ئەنە شۇدۇر ۋىجدان دېگەن،
شۇدۇر يەنە ۋەتەن ئوغلانى.
ۋەتەن،

ئانا سېنىڭ ياخشى غەمخانىڭ،
ۋەتەن بىلەن تەندە دەريانىڭ،
مەن سېنىڭكى ئوماق ۋەتەننىڭ،
مەن ئوخشاشمەن-
چۆچىكىڭگە ئۇيغۇرنىڭ،
سەن ئىزدەيسەن چۆچەكلىرىڭدىن،
ماڭا ئوخشاش ئوماق ۋەتەننى.
ۋەتەن،
كىرىپكىڭگە تۇنەيدۇ،
قۇش چۈجىسىدەك.

8

ئانا،

ناماز شامنى ئوقۇپ بولۇپلا،
چىڭ تاقىغىن ئىشىكلىرىڭنى،
يوغان دەم بىلەن.
ھۇشيار بولغىن قوتانلىرىڭغا،
ئېشەك ھارۋا، توقۇملىرىڭغا،
پالتا، كەكە، ئوتۇنلىرىڭغا،
ئۆشكە، ئوغلاق، پاخالانلىرىڭغا.
بىزنىڭ يۇرتتا يوقتۇر ئوغرىلىق،
بىراق يامان ئاشۇ يوقسۇزلۇق.
ئەگەر بىرەر دېلو يۈز بەرسە،
ساقچى كېلەر بەكمۇ كېچىكىپ.
<توۋا! دەيلى،
ئاھ! يوقسۇزلۇق كۆمەچ نان كەبىي،
يۇرىكىمنى پۇچىلاپ قويدى.
ئاغرىپ قېلىش بەكمۇ خەتەرلىك،
يېقىن جاندا شىپاخانا يوق،

پەقەت بىرلا كونا داخان بار،
دۇس قاچسى بەكمۇ كۆپ،
داۋالايدۇ دىئاگنوزىنى،
رېتسىپى يوق دورىلار بىلەن.

* * *

ئانا،

تەكلىماكان-

بەكمۇ يىراق ئىگىز بىنادىن،
بەكمۇ يىراق شەھەرلىكلەردىن.
ئەگپ يۈرەر قاتمال نامراتلىق،
شادلىقى يوق توپىلىق بازاردىن.
تېلېفونىزوردىن كۆرۈنمەس ئەسلا،
لەڭچۈڭچىنىڭ ئەبجەق ھارۋىسى،
توقسەن ياشلىق دوغغاق مۇماينىڭ،
جىگدە شېخىدا ئەتكەن ھاسسى.
يۈزلىرىگە ئىس ئورناپ كەتكەن
كاۋاچىنىڭ چار قىراشلىرى،
غىرىبانە پۇلىسىز بازاردا،
دۆۋىلىنىپ سېتىلار ئادەم،
خۇپىيانە سېتىلار ئىمان.
چېرىدارسىز ساۋاتسىز باققال
باچ ھەققىگە پۇل تاپالمىسا،
قىلىنىدۇ مېلى مۇسادىر.
خىلۋەتتىكى ياماقچى بوۋاي،
چەم سالىدۇ كونا ئۆتۈككە،
يارىمايدۇ فۇتۇ سۈرەتكە.
بۇياقلارغا كەلمەيدۇ ھېچبىر،
بوپكىسىدا راست - يالغىنى بار،
بەك سىپايە ئىشقىۋاز مۇخبىر.

* * *

ئانا،

بىزنىڭ يۇرتتا-تەكلىماكاندا،
ھالىسىرايدۇ قوشتىكى كالا،
قىرقىرايدۇ بۆشۈكتە بالا.
بېتىرىشىدۇ تەرەپ - تەرەپكە،
غالجىر ئىتتىن ھۆركىگەن پادا.
قورۇنىدۇ شۇنچە ئۇياتچان
قىز بالىدەك يۈرەكسىز دالا.
بۇ دالدا ئادەم بەك تولا.
غىچىرلايدۇ توپىلىق يولدا،
مايسىرىغان ياغاچ ھارىۋا.

ئىشتان بېغى ساڭگىلاپ قالغان
تنى يىرتىق يېلىك ئاياغ بالا
يۇدۇشۇپ كونا پوخچىنى،
ئۇقۇماقتا مۇشۇ سەھرادا،
مومىسىنىڭ چۆچەكلىرىنى
ئۇ تىغشايدۇ كۆلۈپ ئالدىدا.
تىغشاپ- تىغشاپ ئۇخلاپ قالغاندا،
كۆرەر تېخى شىرىن چۈشلەرنى.
چىقىۋېلىپ ئۇچار گىلەمگە،
كۆرۈپ كېلەر گۈزەل شەھەرنى،
تېپىۋالار گاھدا تېخى،
خاسىيەتلىك <ئور توقماق> نىمۇ،
ئۇچراپ قېلىپ چىن تۆمۈر باتۇر،
بېرەر ئاغا <مىسران قىلىچ> نى

ئانا،

سېپىت نوچى ھەققىدە ،
بەكمۇ تولا سۆزلەپ بېرىسەن،
ئەپسۇس، بىلمەيسەن،
سىپارتاك ھەققىدە.
سىپارتاك،
گېلادىياتور،
ئاجايىپ شەخس.
قوللۇق كىشەنلىرىنى
چېقىپ تاشلىغان.
ئېزىلگەنلەرنى
ھۆرلۈككە باشلىغان.
قۇلدارلارنىڭ قانلىق قامچىسى،
قۇللارنىڭ قىزىل قانلىرى،
ئەڭ ۋەھشىي گېلادىياتورلار سەھنىسى،
سىپارتاكنى تاۋلىغان،
قان، قامچا، ياش، ھۆرلۈك ناخشىسى،
ئازاب، ئۆلۈم ياندېشىپ كېلەر،
ئەرك ئۇچۇن بەدەلدۇر شۇلار.
ئاھ! جېنىم ئانا،
بويۇن قىسىپ قۇللۇق بىلدۈرسە،
ئۆتمۈشتە كىمچۇ ئەزمىگەن دەيسە.
روھىي قوللۇق ئەڭ بىچارىلىق،
نادانلىقتۇر ئۇنىڭ زەنجىرى،
سىپارتاك -
ئاجايىپ شەخس،
ئوخشىمايدۇ

سېپىت نوچىغا.

* * *

ئانا،

تەكلىماكان

جاينامىزىڭدەك ئۇلۇغ بىر زېمىن.
سۈكۈناتتا دۇرۇت ئوقۇيدۇ،
ئۇنىڭدىكى بارچە مەخلۇقات.
قۇم باغرىدا سېنىڭ بىر كەپەڭ،
كەپەڭدە بار قازان - قۇمۇچۇڭ،
ساپال قاچاڭ، ياغاچ قوشۇقۇڭ،
ئىسلىق مورا، قىيىق ئۇچۇقۇڭ،
مورا بېشىدا ساپال چىرىغىڭ،
ساخا ھەمرا بىر ياغۇنچىڭ،
سۇپۇراڭدا تاختا - نوغۇچىڭ،
سۆيۈملۈكىڭ يۇۋاش مۇشۇكىڭ،
بىزنى باققان كونا بۆشۈكىڭ،
ئۆگۈپ كەتكەن يوغان ئۆتۈكىڭ،
قوزۇقتىكى كۆرپە تۇمىقىڭ،
ئوچاقتىكى قارا چۆگۈنىڭ.
تەكچە ئىدىكى بىرلا چەينىكىڭ،
ئاھ!

غېرىپ ئانا -

شۇدۇر سېنىڭ تۇرمۇش بۇيۇمىڭ.
دوڭ بولۇپ كەتكەن ئۇزۇن ئۆمرۈڭدە
شۇدۇر سېنىڭ تاپقان - تەرگىنىڭ.
ئويقىدىكى كىرورەن خانىش
كۆرگەنمىدۇ سېنى چۈشەدە.

* * *

ئانا،

توكيو بەكمۇ يىراققا تەكلىماكاندىن.
ئۇ - يالاڭباش شەھەر،
ئوخشىمايدۇ چىمەن دويپىدەك.
ساددا قەشقەرگە.
تۆت مىڭ يىللىق كىرورەن خانىش
توكيودىكى ئېسىل مۇزېيىدا
تونۇشۇپ قاپتۇ ياپۇنلار بىلەن..
نىيەدىكى خارابە شەھەر -
قۇم ئاستىدا قاپتىكەن ئەجەپ!
تارىخ،
شۇنداق رەھىمسىز.
ئۇنىڭ يوغان، كالا مېيى چاقى،
يانچىۋەتتى يىپەك يولىنى،

بوستانلىقتى، گۈزەل شەھەرنى،
تىنچ چۆلى - تەكلىماكانى.

ئانا،

ئانىلار ئۇلۇغ بۇيى مەريەمدەك،
ئانىلار بار ساچىر خانىمدەك،
ئۇلۇغ ئۆلگە كىيورى خانىم،
ئانىسى بار نىيوتونىڭمۇ،
ھەممە ئىنسان بالىدۇر بالا،
بالىسىدۇر ھاۋا ئانىنىڭ.
ھاۋا ئانا ئەمگەك قوينىدا؛
تۇغۇپ قويدى ھەممە ئىنساننى،
<مانا مەن> دەپ جاپا- مۇشەققەت،
تاشلىنىدۇ ئانا ئالدىغا.

ئانا،

ساچىر خانىمنىڭ
بەكمۇ ئېسىل داچىسى بارمىش،
سېنىڭمۇ بار داچىدەك كەپەڭ.
بارمىش يەنە شاھزادە ئوغلى،
سېنىڭمۇ بار بىر شائىر ئوغۇلۇڭ،
ساچىر خانىمۇ ئۆزىگە خانىش،
سەن خانىشى تەكلىماكاننىڭ،
سېنىڭ ئاناڭ كىرورەن خانىش.

چۈنكى سەن

گۈللەندۈردۈڭ مۇشۇ دىيارنى،
تىرىشتىڭ - تىرماشتىڭ بىر ئۆمۈر،
قاغىراپ كەتكەن مۇشۇ زېمىندا.
يالىڭايىغ قىزىق قوملاردا،
چېپىپ يۈرۈپ يانتاقلىقلاردا.
سېنىڭ تەرىڭدە -
سۇ ئىچكەن زېمىن.

مەن

سېنىڭ ئەركە، ئوماق شاھزادەڭ.

ئانا،

چۈشكۈنلۈكتە ناخشا توۋلۇدۇم،
جەنۇبتىكى كونا رەستىدە.
بولماس ئىكەن روھ ئويغانمىسا،
بارغۇ تېخى دوقمال بوقۇسا.

تەرەققىيات

ئويغىنىش

چېقىپ تاشلار!

ئاخىر نادانلىق زەنجىرىنى.

سلىكىنىڭ نە مۇقەددەس زېمىن،
تەبىر بېرەر نامراتلار
كەتكىنىدە چۆچۈپ ئويغىنىپ.
ئانا شۇندا مېنى ئىزدەيسەن،
پېشانە مگە سۆيۈپ قويۇشقا
مەن كېلىمەن ئالدىڭغا،
يېپىنچاقلاپ شېئىرلىرىمنى،
سەن كۆرسەن ھەسرەتلىرىمنى،
قۇچىقىڭدا يىغلاپ كېتىمەن،
مەن ئاڭلايمەن،
يۈرىكىڭنىڭ بوقۇلدىشى،
يۈرىكىڭ
ھۆتتە تۇشۇك
جۇل بولۇپ كەتكەن تارىخ بېتىدەك.
ئەللى ناخشاڭ -
سېھىرلىك بىر كۈي،
قاپلاپ كەتكەن تەكلىماكانى.
تولا تىغشاپ ئاشۇ ناخشىنى،
بۇۋاق بولۇپ كەتتۇق ھەممىمىز.
قەدىرلىك ئانا،
مەن سېنىڭكى ئوماق بوۋىقىنىڭ.

* * *

ئانا،
چەكسىز بۇ ئالەم،
گۈزەل كېلەچەك،
ئارمانلىرىم كۆپ،
يەتسەم دەيدىغان،
بار ھەم مەندە شۇنداق جاسارەت.
ئافرىقىدا نېگىر ئانىمۇ،
سۆيۈنىدۇ قابىل بالىدىن.
بەكمۇ قەيسەر يەھۇدىي ئانا،
بىلىم بېرەر ئوغلانلىرىغا.
ئەدەپلىكتۇر ئەرەب ئانىلار،
ئەخلاق بېرەر بالىلىرىغا.
بەك مېھرىبان ياپون ئانىلار.
ۋەتەنپەرۋەر دېمەك بالىلار.
ئانا مەنمۇ تىلەيمەن سەندىن،
باتۇرلۇقنى، جەنگىۋارلىقنى،
دۇئا قىلغىن بەكمۇ كۆپ ماڭا،
ماڭا بەرگىن ئۈمىدۋارلىقنى،
ئىمانىمنى - روھىمنى پاكلاپ
جاكا قىلاي ئادەملىكىمنى.

ئاھ! جېنىم ئانا
ئامان بول ئانا
مەن سېنىڭكى ئۈمىدۋار ئوغلۇڭ.

خوتەندە قالغان تۆت ناخشا

مۇتەللىپ مەنسۇر ئوۋچى

پاتتىڭ تىرەن قەلبىمگە ئوقتەك
چۇشلىرىمدىن ساقماقتا قان.
بىر قارىسام دۇنيادا يوقتەك
بىر قارىسام ئالدىمدا تۇرغان.

ئاقار ئارمان.. ئاقار كەيپ كۈي
شاۋقۇنلىرى سىڭمەكتە سايغا.
سۆيسەڭ ئەگەر قىپ-يالىڭاچ سۆي!
قانلار قالسۇن سۆيۈشكەن جايغا.

تىترەك ئۇنۇڭ ماڭا سىم قامچە
سىلىكىمەن تەككەندە ھەر رەت.
كۆكرىكىڭگە يۆلەنگۈنۈمچە
مەن روھىڭغا يازماقتىمەن خەت.

ئىزى قالدى لەۋنىڭ... كۆڭۈلنىڭ
مىسرالاردا چاقنار ئاي نۇرى.
پاچىقىڭدا ئېچىلغان گۈلنىڭ
كۆز يېشىدۇر سىم-سىم يامغۇرى.

گۈللەر.. ئايدىڭ.. يەنە مەست شامال
نىلۇپەردەك كۆتەردى كۈنلۈك.
يىغلا.. يىغلا، شادىمان ئايال!
مەن يىغاڭنى يازمەن ئۇنلۇك.

ئۇنتۇلماستا خەيىرلىك تۇنلەر
مەن سايەڭنى چىلاي شاراپقا.
كارۋىتىمدا ئاخشامقى ئۇنلەر
خۇش ھىدىنى قوشار ئازاپقا.

لەرزەن.. مۇڭلۇق ناخشىدۇر ھايات
سەن رەققاسسەن.. مەن بىر ناخشىۋەن.
تەقدىر دىگەن ئەمما موزىكانت
كۈي كۈيلەيدۇ شۇ قەدەر لېۋەن.....

پاتتىك تىرەن.... قەلبىمدە بىر دەرت
چۈشتىن چۈشكە سوزۇلدى ھېجران.
مانا ئەمدى يازماقتىمەن خەت
مىسىرالاردىن ساقماقتا قان.

ئاتقان تۇنلەر... سىم-سىم ئاي نۇرى
قەرزى قىلار شائىرنى بۇ تەن.
سېغىنىشنىڭ ئاپئاق گۈللىرى
لەۋلىرىڭگە سۆيىدۇ قەستەن.

تاشتىن تاشقا... كۆڭۈللەر ياشقا-
كۆزلىرىمنى يەپ كەتتى كۆزلىرى.
ئايال يوقتۇر سېنىڭدىن باشقا،
جىرىغلايدۇ كارۋاتتا سۆزلىرى.

ئىزنىڭ كەلدى... سايەڭ كۆرۈنمەس
بوسۇغامدا ياۋايى ئىستەك.
مەن كەيپىمەن، كەيپ غەرق مەست
قەي قىلىدۇ ھېجراننى يۈرەك.

گۈگۈم ئارا يېشىنىڭ تىترەپ
سەرخۇشلۇقتا تۇرمەن قاراپ..
كۆكرىكىڭدىن ئاپئاق ھور ئۆرلەپ
لېۋىڭ ئۈزۈرە قاينايدۇ شاراپ.

ئۇزدۇم.. مەستلىك تېغىمدا دولقۇن
قىرغىنىڭدا گۈللەر سايىۋەن.
تېنىم شۇ تاپ چېچىلغان يالقۇن
بىر زىخ كاۋاپ پىرىلدار تىرەن.

لەيلەر ئاسمان.. كۆڭۈل كۆكۈشەرەڭ
مىسرالاردىن ئاقار كەيپ تەن.
كۆكسۇڭ ئۈزرە جۇلالىغان مەڭ-
ئىچرە بىزنى ئۇنىۋىدى خوتەن.....

پاتتىڭ تىرەن... ساغۇچ كۈز پەسلى.
تىنىقلىغا سىڭشكەن مەھەل.
بارماق ئىدىم يېنىڭغا ئەسلى
توختاپ قالدىم كارۋىتىڭدا دەل..

ئانار قارنى يېرىلدى... يۇلتۇز
قىزغۇچ ئۈندە چېچىلدى يەرگە.
خوتەن يالغۇز.. ئىككىمىز يالغۇز
نېمە دەيتىڭ ئەسەبى ئەرگە؟

تارت لېۋىڭنى... لەۋلەر قان يۇقى
كۆكسۇڭ ئارا پەرۋازدا جەرەن.
كېلىپ تەڭدى سۆيگۈنىڭ ئوقى
لىكىن ئۇخلاپ ياتسەن لېۋەن.

ئىزلىمە سەن... ئىزلەش بەھاجەت
مانا سۆيگۈ.. مانا بۇ تۇرمۇش.
يىگىرىمدىن ئۆتتۈڭ.. بىتاقەت
سېنىڭ تامام.. يىغلاش... ئاھ ئۇرۇش..

گۈللەر تامام قانرەڭ ئېچىلغان
كارۋىتىڭدا چۈشلەر يالىڭاچ.
ئەتىرگۈلنىڭ ھىدى چېچىلغان
ئۇۋىسىغا كىرەر قارىلىغاچ....

ئۇنتۇ، دەرسەن.. ئۇنتۇلماس لىكىن
بىر كۈنلەردە خەتتە، تىلفۇندا.
سەن بىر ئېتىز.. سەن مۇنبەت ئېكىن
ھوسۇل بىرەر ۋۇجۇدۇڭ قاندا..

لەرزەن ئۈندە چايقالغان تۈنلەر
سەن-سەن ماڭا، بىر ماڭىلا تەن.
قۇلغۇمدا قالار شۇ ئۈنلەر
قالار مەڭگۈ يىراقتا خوتەن.....

پاتىنىڭ تىرەن... كۈزدىن قايتىم
ئەينەكلەرگە ئەگىشەر چۆللەر.
كۆكسۈمدىكى ئوقنى تارتىم
جاراھەتتىن ئېچىلدى گۈللەر.

ئاسمان غۇۋا... كۆڭۈل قىزىل رەڭ
ئاپتۇبۇسقا ئەگەشمەكتە ئاي.
كۆكسۈڭدىكى ئەشۇ قىزغۇچ مەڭ.
نۇر چاچماقتا تۇيغۇمغا تىنماي...

توختاپ قالدى بوسۇغامدا تۇن
چۈشكىن، ئەمدى قونغىن يولۇۋۇچى.
كۆكسۈم چۈچۈل... ئۆزلەيدۇ تۇتۇن
ئالقسىمدا بارمىقىڭ ئۇچى.

ئىستەكلەرگە چىلىدىك تەكرار
ماكان بولدى سۇ بىلەن ئاتەش.
قايتا-قايتا يىغلايدۇ باھار
كۆزلىرىڭدە چوڭقۇر بىر ئۇندەش...

گۈللەر يالغان ئېچىلغان تاغدا
ئاخىرقى رەت باقارسەن قىيا.
ئايغىڭدىن توزغىغان چاغدا
سۈكۈت بىلەن قالدۇ دۇنيا...

ئۇخلا، كۆڭۈل... ھاياتىڭ بىر چۈش
بىر ناخشىنىڭ قالار ئاھاڭى.
سۆيۈشكۈ ئۆز ئارا ئۆتمۈش،
توزغۇپ ئىسسىق لەۋلەرنىڭ چېڭى.

لەيلەر گۈللەر... يەنە شۇ ناخشا
لەيلەر گويىا تۇيغۇمدا بۇ تەن..
كەلگىن ئەمدى ناخشانى تىڭشا
ئەي يىراقتا قالغان يار خوتەن!...

ئاتەش رىئايەتلىرى
مۇھەممەت خۇش

چاقمىقنىڭ قالدۇقلىرىدىن دىلدا غەلىيان ئۆچمىدى ،
چاقىنغان قارچۇقلىرىدىن ياندا گۈلخان ، ئۆچمىدى .
جۇش ئۇرۇپ شەنەملىرىدىن ئاقتى يۈزدە جۈپ ئېرىق ،
قاغجىراپ تۇرغان چۆلۈمگە ئاچتى تۇغيان ، ئۆچمىدى .
لەۋگە لەۋ يەتكەن ئارادا قانچە مۆچەل ئۆتتىكىن ،
بۇ قىيىن كەلگەن ئۆپكۈننىڭ مەھرى ۋۇلقان ، ئۆچمىدى .
ھەزرىتى ئادەم ئىزىدىن دەمبەدەم كەلدى ئوشاق ،
ھەر ئوشاق ، ھەر بىر ئوشاق مىڭلارچە داستان ، ئۆچمىدى .
يول بويىدا قانچە ساھىل كەلدى سۇلغۇن جان تىلەپ ،
بىز ئۇلارغا سەپلىدۇق جان ، كويىدى رەھمان ، ئۆچمىدى .
قۇم كومۇپ ئۆتكەن رىئايەت ئۇندى باشقا تۇس بىلەن ،
يازدى ھەسرەت كۆكرىكىمگە داغى ھىجران ، ئۆچمىدى .
بەك يامان دىللارغا سەرسان رەزگى روھلار ياپسا تور ،
ئاتەشنى كۆيدى لاۋۇلداپ رەزۋى زامان ، ئۆچمىدى .
ياندۇرۇپ بولماس قەدەمدىن دىلغا ئۆتكەن لەرزىنى ،
چايقىلىپ ياش ئىچرە كەلدى ، كۈللى جەريان ئۆچمىدى .
ئۇ ئەمەس چۆل ۋىل-ۋىلى ھەم ، ئۇ ئەمەس . ەپسانە ھەم ،
شۇ سەپەر زەنجىرى مەن دەپ ياندى پىنھان ، ئۆچمىدى .

ساتارنىڭ نالىسى مۇڭلۇق بۈرەكنىڭ تەكتىدىن چىقتى ،
نىگارىنىڭ لالىسى تۇرگۈن مۇھەببەت تەختىدىن چىقتى .
سۆيۈش ئىسكەنجىسى مەغرۇر بۇيۇمنى ئەگدى ، ياقلىدى ،
قارا تۇنلەرگە يەتكەن جاي ھىجرىنىڭ دەشتىدىن چىقتى .
ئاجايىپ سېھىرى مەھكۇملۇق كۆڭۈلگە ئىختىيار ھازىر ،
چۈشكەپ ئاھلىرى تۈندە سېغىنچىم دەشتىدىن چىقتى .
ساتار يىغلايدۇ- يىغلايدۇ ئۇنىڭ شورلۇق يېشى مەندە ،
يىلاندىك تولغۇنۇپ يۈرمەك نىگارىنىڭ ئەھدىدىن چىقتى .
ئەنە كىملىرىدۇر ئالدىمدا نامايىش قىلدى بىر تاغنى ،
مىنىڭ يالغۇزلۇقۇم ئاشق يولىدىن- رەشتىدىن چىقتى .
سوغۇق گىرداپتا تۇرغانلارغا ھامان ئوشاققا ئاسىيدۇر ،-
تېغىرقاش ئېھتىمال كۈلگەك نىجىسىنىڭ قەستىدىن چىقتى .
مېنى دەھشەتكە قويماقتىن ئازابلىق كۈيگە ھۇل قويدۇڭ ،
ئىجادلار ھەر قاچان دىلنىڭ كۈيۈشى تەكتىدىن چىقتى .
ساتارنىڭ تىلىدا سۆزلە ، قەلەمگە سەن ھامان چولتا ،
زەئىپ پىنھانلىقنىڭ ئالجىپ نېزىمىنىڭ تەپتىدىن چىقتى .

ئۇيغۇر شېئىر يىتىدىكى 100 پارچە مەشھۇر شېئىر
www.uyghurkitap.com

- 31-رۇبائىيلار -----ئابدۇللا تالىپ
- 32-ئاماننىساخان -----ئىمىن تۇرسۇن
- 33-بىر قارا -----پولات ھىۋىزۇللا
- 34-قەشقەرلىق ئايال -----ئادالەت ئابدۇرېھىم
- 35-باغرىم داغ -----ئەھمەد زىيائى
- 36-نۇزۇگۇم قوشقى -----تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

رۇبائىيلار

ئابدۇللا تالىپ

دۇنياغا مېھمان بىز، جاھان بىر قەسر ،
ھەشەر قىل نەپسىدىن بولما بەدبەشرە .
ھارامنىڭ سولپىدىن گۇم بولار ئادەم ،
ھالاللىق شەرىپى ياشار مىڭ ئەسر .

شۆھرەتكە قوشكېزەك ئىمىش خوشامەت ،
ئۈستىدە ھۆرمىتى، تەكتىدە ھەسەت .
بۇ سىرنى ئادەملەر بىلىپ تۇرسىمۇ ،
يۇگۈرەر شۆھرەتكە، كەلتۈرسىمۇ دەرد.

بوۋىلار كۆپ ھىكمەت ئىيتقان دىلىدىن ،
مەرىپەت شارابى ئاقتان تىلىدىن .
پاراسەت ئۇرغى چېچىلىپ ھەريان ،
چېچەكلەر ئىچىلغان ئۇنگەن يىرىدىن .

چىدامسىز ئەزمىگە جاھان قوينى تار ،
ھىممەتسىز يىغلاغۇ ياشاشتىن بىزار .
سوغۇقتىن قاچۇرسا ئوزنى بۇلبۇل ،
ئۇنىڭغا نەدىكى مەڭگۈلۈك باھار .

ئامانساخان

ئىمىن تۇرسۇن

ۋەلى يەركەنت چىمەندۇر ،
ساز بەيگىدە سەمەندەر .
مۇقاملارنىڭ بۇلىقى ،
زەرەپشانلىق زەمىندۇر .

غەنى ياركەنت ئىلكىدە تۇغۇلغانمىش بىر جان ،
ناۋا ئەيلەپ بۇلبۇلدەك دەرتىمەن غەزەلخان .
قۇمقۇساردا كۆكلىگەن سەرۋىدەك ئازات ،
جامالىدىن خىجىلدۇر ئاي ھەم پەرىزات .
كامالەت ئىگىسى ئەردى ساز-نەغمىدە ،
ۋەلىكىن ئوتتى ئۆمرى ساز ئۇچۇن غەمدە .
قەدىرلىدى مۇقامنى ئارتۇق ،
ئۇنى قىلدى ئىلىگە مۇقەددەس تارتۇق .

زىمىن ياركەنت چىمەندۇر ،
مۇغەننىسى تۇمەندۇر .
تاپتى نىجات مۇقاملار ،
ئامانسا ئەمىندۇر .

بىر قارا

پولات ھېۋزۇللا

چارچىغان روھنى يۇدۇپ ماڭغان تېنىمگە بىر قارا ،
بۇ ھايات ئالۋاڭمۇ؟ يەتكەن مەنزىلىمگە بىر قارا .
بىر قارا ، ئەكسىڭنى كۆر مەۋجۇتلۇقۇمنىڭ تەكتىدە ،
بىر ئىدىم مىڭ دانە بولغان تەقدىرىمگە بىر قارا .

يېپىلىپ بولدۇم پايانداز ، دەسسە غۇم مەيلىتى ،
قەدىرىسىز ئۆچكەن ئېسىڭدىن قىممىتىمگە بىر قارا .
ئاتلىنىپ روھىم تامان ئېيىتىم بۇ جەننەت سەپىرى ،
ئانچە ماڭماي ئۇسۇالغان سېپىلىمگە بىر قارا .

قەشقەرلىك ئايال

ئادالەت ئابدۇرىھىم

لىرىك داستان

ئەنجان رەستىدە ئولتۇرۇشلۇق ئايال ،
ھەر رەڭ رەختىگە ئالدىنغان بىر تەن .
ئەرلىكنى پەش قىلار ئەرلەر ،
روھىيەتكە قىلماس ھېچ بىر ئىرەن .
كەلگۈسىنى سورىساڭ ئەلنىڭ
ئانلارنىڭ ئىستەكلىرى دەر:
" ئۆز بېشىغا پۈتۈلگەن تەغدىر
ئاياللارنىڭ قەلبىدە قەشقەر "

*

ئەنە:

بالتىغان ئارماننى كىتىدۇ يالماپ ،
ئون يەردىن باغلاپ ياتقان سۇپۇرگە .

چاچىرتار ئاق بىلەك تەشتەكتىن ماغزاپ ،
توزۇيدۇ ماغزاپ بۇلۇپ ئىرادە يەرگە .
ئەنە :

گۈلقسار ئۇ ئۆيگە دەسىمى بىلەن ،
قەدىمى تارقىتار مۇھەببەت ئىدى .
شەپت ئىستەكلىرى قىينايدۇ ھەر ئان .
شەپت روھلاردەك كىرىپ چۈشكە .

بۇ چاغ

قىپقىزىل كۆڭلەكتەك لەپىلدەپ تۇرغان
ئۇنىڭ يۈركى ئوتلۇق غايىسى
مانا. ئۇ سۇلغان ، بەرگى تونىغان .
پەقەت ئۆزگىچە پۇرتى قالغان !
دىل كۆركى سۇنغان ، .
سۇنغان ئامىتى .

ئىسنى يالاپ تۇرار ئىسرائىلىيە
مۇنقەرىز ئەل ، مۇنقەرىز دۆلەت
مىراس بىرەر ئۆز بالىرىغا
ئازاپ ، كۆز ياش . ھەسرەت ، نادامەت .
مىراس بىرەر كۆڭۈلسىز ۋەتەن -
ئىللەتلەرگە تويۇنغان روھ تەن
دىلى كورلۇق تاغدۇ رەت - رەت
تاپالمايدۇ مەڭگۈ ئىشەنچى
تاپالمايدۇ مەڭگۈ ئەسلى
تېغىرقاشقا چۆمگەن ئۇيغۇردەك .
ئارمانلىرى قىرقلغان ئايال .
مەزلۇملۇققا مەھكۇمەمۇ ئەبەد ؟
ئىشلەمچكە تەقلىدى قىلىنغان ،
ئۇ ماشىنا ، ماشىنا پەقەت

تۇرالغۇسى دائىملىق ئۇنىڭ

ئۆمىرى بىلەن كۆترە ئېلىپ

ئىھتىياجى ، ئىشنى ئەرنىڭ ..

پاقتار ھەمىنى گۈلدەك

ئادەم ، كىيىم ، قاچىنى بىردەك

خېمىر بۇلۇپ چەيلىنەر قەلبى

ئەرنىڭ سوغۇق قاراشلىرىدا .

غوغۇلدايدۇ كونا بۇس تارتقۇ

بوپ ۋۇجۇدىنى سىققۇچى چالغۇ ،

پاراسەتنىڭ يالقۇنلۇق چوغى

توزۇپ كىتەر شۇنداق ئىشلارغا .

بۇۋاق ئاغا بىر شانلىق ئەسەر ،
نەدە ئۆزىگە ھاياتلىق ئىزى ؟
ئۇ تۇمارىس ئىدى ئەسلە
قەيەرلەردە سۇندى قىلچى ؟
قاچانلاردا كەتتى يوقلىپ
ئۇ كۆتۈرگەن بايراق بەلگىسى
راھەت جەڭگاھ ، بىر گۈزىل ئارمان
غۇرۇرنى تاۋلاپ كۈنسىرى .
غۇرۇر ، ۋىجدان مۇقەدەس ئاغا
ھۆرلۈك ، ئەرك ئاغا قارار گاھ
ئاساۋ ھىسقا ئۇراتتى خەنجەر
ساپ دىل ، ئەقىل بۇلۇپ چىن ئاگاھ
ئەل ئارمىنى ھەممىدىن ئۇلۇغ
ئەل ئاھىنى يۇتقان ئۇ ئاۋال
مىزان قىلىپ باراۋارلىكنى
"باراۋار !... "" دەپ بۇلاتتى ئۇ لال .

ئۇ ئىزلىگەن ئۇلۇغۋار مەنزىل
تارىخ ئۇچۇن بوپ قالدى سۇئال
ئۇ ئىزدىگەن ئادالەت قېنى ؟
رېئاللىقتۇر مۇجمەل سان ئوقى .
كىتاپتلا تەڭلىك بەلگىسى "
باش ئەگمگەن تۇمارىس بولۇش
بۇ دەۋىرنىڭ ئارمىنى ئەمەس .
بۇ دەۋىرنىڭ ئارمىنى قېنى ؟

ئافرا سىياپ بولسىدى بۇۋاق ،
ئاقلىناتتى ئۇنىڭ ئۇمىدى
ئەپسۇس !

ۋەيرانلىقتا ئالتۇن تاغ بۇ دەم
چىگرا سىرتىدا ئانا ساي بۇ دەم
چىقماس ئىدى دەل ئافىسراپ
كومراجۋا بولسىدى بۇۋاق ،
ئۆكۈنمەيتى ئۆمىردىن ئانا .
ئەپسۇس

كۇچادا كۆپ ئاخۇنۇم جىجىق
چىقماس ئەمدى خىرىستوس ، بۇددا
قاراڭغۇدا قايىمۇققان ، ئازغان .
تېڭىرقاشىن ، تالچىققان ، ھارغان .
ئە رۋاھلارنىڭ روھىدا جان بۇلۇپ
چىقمىقى تەس يىتۈك پەيلاسۇپ ،

ئۇ تۇغسۇمۇ ئەقىل - پاراسەت
تۇغالمایدۇ مۇكەممەل ئادەم
تۇغار پەقەت كۆرۈشۈشى ئادەم
ھارمايدىغان ماختۇرۇت دۇل دۇل
كومپۇتېرغا سالغان ئۇچۇردەك
كۇنۇپكىدا كۆكلەر بىر ئوغۇل

قورۇلدى سەي پىچ - پىچ
تارام - تارام تامغان شام كەبى
ئۇ تاراملاپ تۇڭشەر شۇنداق
ئەقلى ، زېھنى ، چىرايى كۆركى .

پول سۇرتدۇ ئۇھىسنىپ ئايال
قىزلىقى ئويلىنىپ رەت - رەت .
ئۇھىسنىشنىڭ تىگىنى بىلمەس
بەختلىكلەر مۇنقەرزىلەردەك .
كىچە - كۇندۇز مۇنقەرزىلەردەك
خوجاينىڭ كۆزىگە قاراپ ،
تولدۇردۇ ئۆزىگە چۆنتەكنى
خۇشامەتلىك ھىجىيىش بىلەن
ھەسرتنى كۆلگە ئوراپ .

لغىرلىغان كۆزلەردىكى ياش
گويا تۇندە بالقغان قۇياش
تۇندە ھەرگىز بالقىماس قۇياش
ئۇمىد بىلەن يانغان ئۇ ئانا
بالا ۋەجى بولدى قۇياش !
ئۇ گويىكى كەچ بولماس شەھەر
ئىرۇسالىم ئەمەس بۇ قەشقەر
ھەسرەت بىلەن ئىزگۈلۈك نۇرى
تۇن كىچىدە جىمىرلاپ تۇرغان
مەڭگۈ پۈتمەس ئاخىرسىز سەپەر .
مەدىكارنىڭ پۇلى قانچىلىك ؟
ئاشپۇزۇلدا قالار نەچچە پۇل .
بالا بېقىش ، كىرچىلىك قىلىش .....
(روھ كۆتۈرمەس بۇنداق خىيالىنى)
لىكىن ،

ئىنكاسى يوق قۇرۇتتەك پېتراش
خۇشال قىلار كىمنى ۋە كىمنى ؟

پاراسلايدۇ كۆيگەن ئوت ۋۇجۇد

قورۇلدى سەي پىچ-پىچ
تارام -تارام تامغان شام كەبى
ئۇ تاراملاپ تۇڭشەر شۇنداق
ئەقلى ، زېھنى ، چىرايى كۆركى

پول سۇرتدۇ ئۇھسنپ ئايال
قىزلىقنى ئويلىنىپ رەت -رەت .
ئۇھسنشنىڭ تىگىنى بىلمەس
بە خىتلىكلەر مۇنقەرزىلەردەك .
كىچە -كۈندۈز مۇنقەرزىلەردە
خوجاينىڭ كۆزىگە قاراپ
تولدۇردۇ ئۆزىگە چۆنتەكنى
خۇشامەتلىك ھىجىش بىلەن
ھەسرتنى كۈلگە ئوراپ .

لغىرىلغان كۆزلەردىكى ياش
گويا تۇندە بالىغان قۇياش
تۇندە ھەرگىز بالقىماس قۇياش
ئۇمىد بىلەن يانغان ئۇ ئانا
بالا ۋەجى بولدۇ قۇياش !
ئۇ گويىكى كەچ بولماس شەھەر
ئىرۇسالىم ئەمەس بۇ قەشقەر
ھەسرەت بىلەن ئىزگۈلۈك نۇرى
تۇن كىچدە جىمىرلاپ تۇرغان
مەڭگۈ پۈتمەس ئاخىرىسىز سەپەر .
مەدىكارنىڭ پۇلى قانچىلىك ؟
ئاشپۇزۇلدا قالار نەچچە پۇل .
بالا بېقىش ، كىرچىلىك قىلىش.....
(روھ كۆتۈرمەس بۇنداق خىيالىنى)
لىكىن ،

ئىنكاسى يوق قۇرۇتتەك پېتىراش
خۇشال قىلار كىمنى ۋە كىمنى ؟

بىر چاغ

ئۇ خوجاين قىزلىق پەسلگە
پاراسەت ، روھ ، غورۇر ، قىسمەتكە .
مەغرۇررانە ئېچىلغان گۈلدەك ،
ئۇ تونۇغان ئۇلۇغ تەڭرىنى
خىيالغا كىرەتتى نۇردەك
ئۇلۇغ روھنىڭ بۇيۇك پەرمانى
ئۇ تونۇغان گۈلدەك ئۆزىنى .
يىگىرمە تۆت سائەت.....

شاھ، يىگىرمە تۆت سائەت!

مىڭ تۆت يۈز مىنۇت .

ئۇنىڭ ئىلكىدە

بىلەتتى ئۇ ۋاقىت قەدىرىنى

مىڭ تۆت يۈز مىنۇت !

مىت تۆت يۈز تىللا

شاراقشىتى كۈندە ئۇنىڭغا .

ئۆز-ئۆزىگە تەڭداشسىز سۇلتان

قىزىل-گۈلدەك كۈلەتتى مەغرۇر .

ئۆز خەلقىگە ھالاۋەت سۇنغان

ياپۇنىيە سەزگەندەك غورۇر .

ۋەتەن ئادەم غورۇرى . غورۇر-

توغالايدۇ ئوتلۇق ئىستەكلەر

توغالايدۇ ئالدىنمىس روھ، تەن .

ئارمان ئۇچۇن باش ئەگمەس ۋىجدان

ئىشەنچ بىلەن تونۇپ ئۆزىنى

يۇرىدىغۇ ئايال پادىشاھ

ئەنگىلىيە زىمىنلىرىدا ،

چۈنكى غورۇر روھىغا سىڭگەن

ئىشپىزلىمگەن ئانلار ئۇندا .

ئانلارنىڭ روھى سۇنمىسا

دۆلەتلەرمۇ سۇنمايدۇ ھەتتا

ئانلارنىڭ روھى سۇنمىسا

گۈلگە تولار ئالە، ئالەم

تۆكۈلدۇ ئېغىزلاردىن گۈل

مۇستەقىللىق يامرايدۇ ھەتتا .

بۇۋاقلارنىڭ گۇڭىرلىشىدىن

. ئانلارنىڭ روھى سۇنمىسا

ئانلارنىڭ روھىدۇر ئىلاھ

مەئشەتتۇر سىرلىق، ئۇلۇغۇق .

كۆرۈپ باققىن :مالايى بىر ئانا

تۇغالامدۇ ھەق ئادىل بىر شاھ

تۇغالامدۇ يېڭىلىمەس پالۋان ؟

تۇغالامدۇ ئۆتكۈر پەيلاسۇپ ؟

تۇغار بەلكىم يىغلاخغۇ شائىر

سۇلغان گۈلدەك ئۆڭگەن بۇكەمدە .

بېشى پۈكلەنگەن زەھەرلىك يىلان

چاقالمايدۇ -دە يىرتقۇچ ھايۋان

سورماڭلار بولدى ئانلار
روھنى كىملەر بۇغۇزلىغان دەپ .
بۇغۇزلىغان ئۇزۇن بىر تارىخ
بۇغۇزلىغان ئۇنى ئوغلانلار ،
جارھەتلىك قەلىبى بار قىزلار ،
يوللىرىغا قان تولغان ئۇ روھ .
كۆيسۇن يۈرەك ، كۆيسۇن قەلبىلەر
يېڭى تىرلىگەن قېقىنۇس كەبى
ئۆز شاھلىقى تاپسۇن ئانلار.

مانا ئۇ ئالاماس ئون مىنۇت ئۆتتە
ئۆز ھاياتىنىڭ ئىسىل بېتىدىن
دىلدىكى ئوتلۇق ئارمانلار
زىكىر بۇلۇپ چاچراتسا ئۇچقۇن
نېپىر ئاقتا تاشلاتدۇق قەلەم
نۇر - زىيانى يىغالماس ئۆزى
نادامەت ، ""ئۇھ ""! .. تۇغۇلار رەت - رەت ،
ئانا بولۇش نەقەدەر ئۇلۇغ !
ئاھ !

ئۇلۇغ دىمەك شۇنچىلىك ئاسان
كۆتۈرمەك تەس ئۇنىڭ ۋەزنى
ئانا بۇلۇپ باقمىغان ئىنسان
كۆتۈرەلمەس ، چۈشەنمەس بۇنى .

قەشقەرلىك ئايال -
ئۇ دەملەنگەن بىر پىيالە چاي
راھەتلىنىپ سۇمۇرسەڭ بىر پەس -
ئالام سىنىڭ بولدى گويا
تامشىپ تۇرۇپ ئالغاندا نەپەس .
ئايال

ئۇ ۋېلىسپىت سىنى ئۇچۇرۇپ .
تاش - داڭگالغا ئۆزى سوقۇلۇپ
مەنزىلگە چاپار دۇل - دۇلدەك .

ئۇ بىر ھاسا ، ئۇ بىر كۆز ئەينەك !
ئىشلەتسە ئۇنى بىر ئۆمۈر
دىيەلمەيسەن پۈتۈم ، يا كۆزۈم .

ئۇ ئۆيلەردە تۈگمەس ئەتىر
يىنىپ تۇرغان تارام - تارام شام

خورتىدۇ ئۇنى شۇ ئۆشكۈر
ئۆي ئاتلىنىپ تۇرغان بىر سۇئال
ئۆي ئاتلىنىپ تۇرغان بىر سۇئال .

باغرىم داغ
ئەھمەد زىيائى

نېچكە كۈن ئەردىكىم كىرىپىڭلىرىڭ باغرىمغا سالىدى داغ ،
چىرايىم سارغىيىپ بولدى خەزان ۋاقتىدىكى ياپراق .
تەلەر مەنكىم ۋىسالنىڭ ئەيلەسۇن دەردىمگە بىر دەرىمان ،
پىراقىڭ ئىچىرە باغرىم تىترەمدىكىن لاغ-لاغ .
گۇمان قىلغان ئىدىم ، كۆڭلۈمدىكى ئوتنى ئۆچۈرگەي ياش ،
تەئەججۇپ ، كوز ياشىم بولدى بۇ ئوتنى ياندۇرۇشقا ياغ .
ئۆزۈڭ دىلبەر جانسۇز ئىشىشىسەن ئەي پەرى رۇخسار ،
ئۈمىدىم شۇكى بولغىن چەشمە بەدىلىدىن ئۇزاق ھەر ساغ .
تاكى بىر كۈن چۈشۈپ كۆڭلۈڭگە سويگۇ ئوتىدىن زەررە
ئەجەپ ئەرمەسكى بولساڭ بۇ زىيائىگە يېقىن بىر چاغ .

نۇزۇگۇم قوشىقى
تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

ئىلىخۇغا كەلگۈچە
نازۇك پۈتۈڭ تالدىمۇ ؟
دەشتى چۆلدە ساناقسىز .
ھەمىراڭ قالدۇمۇ ؟+

ئەرەك ئۇچۇن قەد كىرىپ
باغلاندىمۇ بىلىكىڭ ؟
ئوچىقىدا زۇلمەتنىڭ
داغلاندىمۇ يۈرىكىڭ ؟

تاغاق كۆرمەي ئالتە ئاي
چۇۋۇلدىمۇ چاچلىرىڭ ؟
چىچىكىنى قومۇشنىڭ

قىزارتتىمۇ قان - يېشىڭ ؟

ئامراق ھەدەم نۇزۇك ئاي ،
تاراپ قۇياي چېچىڭنى !
نۇرلىرىدا قۇياشنىڭ
سۇرتۇپ قۇياي يېشىڭنى !

37-تەكلىماكان -----دىلمۇرات تەلئەت

38-شەيتان بار .....ئابدۇللا سۇلايمان

39-كۇتۇش .....پەرھات ئىلياس

40-قايتۇرمىغىن رايمىنى دۇنيا .....بەگمەت يۇسۇپ

41-دەريا بىلەن سوھبەت .....ئىمىن ئەخمىدى

42-كىچەلمەيمەن سىنىڭدىن ۋەتەن .....راھمانجان ئاۋۇت

43-يىلان .....ئەركىن نۇر

45-چىمەننىستان .....چىمەنگۈل ئاۋۇت

46-مۇھەببەت كارىدۇرى .....ئومەر مۇھەممەتتىمىن

47-زىلالنامە .....ياسىن زىلال

48-ئوت ئىزاھى .....شاھىپ ئابدۇسالام نۇرىبەگ

49-باياۋان .....ئابدۇلئەھەت ئابدۇرېشىت بەرقى

50-ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ، ھەقىقى ئايال .....ئايىسمە ئىدرىس

تەكلىماكان

دىلمۇرات تەلئەت

ئازابلىق ۋە لېكىن ياش تۆكمەس زېمىن،
ئۆچمىگەن ھاياتلىق سەندە ئەزەلدىن.
ياغرايدۇ كولدۇرما كۆپۈك چۆللەردە
غۇۋا بىر ئەسلىمە بېرىپ قەدىمدىن.

شاماللار ئەۋجىدە بالقىدۇ ئۆلۈم،
توغراقلار بەستىدە ئۈمىد ۋە كۆركەم.
كۆزلىرى چەكچە يىگەن لەكىمىڭ ئۆلۈكلەر،
قارىسام ئۇلارغا غەش بولۇر كۆڭلۈم.

مۇڭلىنىپ ئاقىدۇ قەدىمى تارىم،
تەشۋىسلىك لوپنۇرغا توۋلار بېتىنىم:
قورقما ناتونۇش قوپال تۇرقىمدىن،
كۈچلۈك ئەل يۈرىكى مېنىڭ يۈرىكىم.

بۇ يەردىن كەچمىشتۇر بىپاك ئۆسەكلەر،
ھەم جەسۇر قەسەملەر، تالماس تىلەكلەر.
تۆڭمىلەر ئۇن-تىنىسىز، كۆزىگە زورلار،
تادان سودىگەرلەر پايدىنى كۆزلەر.

قىزىل چاچ ئالۋاستى تۇرار غەرىتە،
قامچىسى تارىسلىداپ تېگەر شەرققە
بەتلەنگەن ساناقسىز رەھىمسىز ياراغ
ئەرەكەكلىك ئۇرغىغان جەسۇر يۈرەككە.

قاراقچى كېمىدىن چىقىپ شەرققە،
قىر-چاپقا باردى شەرقىي دىيار غەربىگە.
قانلىق تون كىيىگەنچە پاتتى كەچكى كۈن،
تەڭرىتاغ قارانچۇق بۇ قانسىز تەنگە.

سوقماقتا ئىزغىرىن يالىڭاچ جىسىمىڭ،
ۋە لېكىن ئەزەلدىن يوقتۇر كىيىمىڭ.
تۈن كېچە ئۆزىچە خۇش بولۇپ كۈلەر،
سۆيۈپ شۇ گىرىمىسىز، توزانلىق مەڭزىڭ.

غىلىلدار قۇم كىرگەن كۆزۈڭ ئايدىڭدا،
ياش تۆكەر تىنىمىسىز قەلىمىم بۇندا.

يۇلتۇزلار ئىشەنچك كۆرۈپ، كەلگەندەك،
بولسۇ مەن يازغان تەكلىماكانغا.

شەيتان بار

ئابدۇللا سۇلايمان

گۈزەللىك ھەم رەزىللىك دەم ئېلىشماقتا ، ئارلىقتا شەيتان بار ،
گۇمانىم ، ھەر تەرەپكە تەڭلا چۈشكەن شۇ يارلىقتا شەيتان بار .

باھار كەلگەندە ئەمدىغىنە ، ئۈستىدىن جۇت - جۇدۇن باسنى ،
قەلبىنى مۇزلىتىپ نۇرنى ئۆتكۈزمەيدۇ ھېچ ، قارلىقتا شەيتان بار .

ئۆتۈپ توت كوچا دوقمۇشىدىن زور كارۋان ، ئوبدانلا قايرىلغان ،
قانچىسى ئۆز يولىدىن قالدى ، قاپچىغاي - تارلىقتا شەيتان بار .

تېپىلغان زور غەزىنە ، ئاختۇرۇپ كىرگەندە تىلىسماتقا ،
يوقالدى ھەممىسى ئاخىر ، ئۆڭكۈردە - غارلىقتا شەيتان بار .

ئۇچقۇدا قوغلاپ ، بەخت ئامەت پەرىسى كەينىدىن قانچە ،
قانات قايرىلىدىكىم ، كۆككە ئۇچقان سەپتە - شارلىقتا شەيتان بار .

كۈتۈشتىن تەلمۇرۇپ كۆزنىڭ يېغى ئاقتى ، كەلمىدى ئۇ جانان ،
تۇرۇپ ئىككى تەرەپتە ، تەڭلا تارتقان . ھ - زارلىقتا شەيتان بار .

شەيتان بولغان ئۇچۇنلا ھايات ئىنتىلىشچان ، شۇنچە تارتىشقا ،
ھېچ قۇتۇلۇپ بولماس ئۇنىڭدىن ، يوقلۇقتى - بارلىقتا شەيتان بار .

كۈتۈش

پەرھات ئىلياس

ئۇلۇغ ئېچىپ قويدۇم ئىشكىنى ...
بەلكىم
كىرىپ كېلەر كىمدۇر بىر مېھمان .

يا بولمىسا يىراق جايدىكى
ئۇنتۇپ كەتكەن بىرەر دوستۇمدىن
كېلىپ قالار خەت .

دېرىزىدىن قاراپ تۇرىمەن ...
بىلىنەر ماڭا
قۇرۇپ كەتكەن قاقباش سۇۋادان
بوككىدە بىر ئورمانغا ئوخشاپ
كۆكلەيدىغاندەك
سىرغىپ ئاتقان كىچىككىنە سۇ
بىردىنلا
ھېسسىياتلىق كۆپكۆك دېڭىزغا
ئايلىنىدىغاندەك .

سېلىپ قويدۇم تەببۇرغا زەر تار ...
كېلىدۇ ئاماننىسا
ئۆيىمىزگە مېھمان بىر كۈنى .
يېقىپ قويدۇم يەنە بىر تال شام

قۇيۇپ قويدۇم بىر پىيالە مەي .
كىرىپ كېلىدۇ ناۋايى چوقۇم

بۈگۈن بولمىسىمۇ ئەتىگىچە
ئۆيىمىزگە شېئىر يازغىلى .

يەنە ياساپ قويدۇم موخۇركىنىمۇ ...
كۈتمە نا، كۈتمەن شۇنداق

كەلمەيدىغان يالغانچى ۋىرسال
بىچارە ئارمانلارنىڭ !
ئاچمىسىمۇ بىرىگە قۇچاق

شۇ بەختسىز كۈتۈشلەردىن
بەختلىك مەن ، بەختلىك بىراق .

قايتۇرمىغىن رايمىنى دۇنيا
بەگمەت يۇسۇپ
قايتۇرمىغىن رايمىنى دۇنيا ،
پۇرسەت كەتسە ياشاش بەربىر .
ئالەم ماڭا ، مەن ئالەمگە بىر ،
بۇ ھامانە ئىچىلغۇسى سىر .
ئاق چېچەكتەك تۈزۈپ كەتمەستە ،
قىلىۋالاي ئىشلىرىمنى مەن .
نەدىن كەلدىم ، كىتىمەن قايدىن ،
بىلىۋالاي ئىزلىرىمنى مەن .

بۇ ئومۇرنىڭ قىشى بار يېزى ،
ۋاز كەچمەيمەن ھالال ياشاشتىن .
قارا قىسمەت ، قارا كېچىدە ،
ئەنداز ئىلىپ نۇرلۇق قۇياشتىن .

دەريا بىلەن سۆھبەت
ئىمىن ئەخمىدى

چارچىمىمەن دېدىم دەرياغا ،
ددى ؛ ئۆلۈم توختاپ قالغىنىم .
خۇي - پەيلىمە ھاردۇق ئىلىش يوق ،
جىم تۇرساملا سېسىمەن شۇئان .
ھاياتلىقىم گويا ئاتقان ئوق ،
مېنىڭ ئۇچۇن ئىغىر ھاقارەت ،
ئادەملەرگە ئوخشاپ قالغىنىم ...

قىرىمىمەن دېدىم دەرياغا ،
ددى ؛ ياشلىق يەردىن ئالغىنىم .
ھەر تىنىقتا ئالەمچە شوخلۇق ،
نەگە بارسام شۇندا مۇھەببەت .
بۇ مەندىكى يەككە ئۇلۇغلۇق ،
ياشارتىدۇ مېنى ھەر نەپەس
قىرغاقلارنىڭ لېۋىنى سۆيۈپ

دالبارغا گىرە سالغىنىم .
ئۇسسۇسماسەن دىدىم دەرياغا ،
دىدى: قىزلار ئىچسە بىر يۇتۇم ،
ياش بالىلار يالغىچ بولۇپ -
بىلىق كەبى ئوينىسا مەندە .
يە ئېتىزدا يېيىلىپ ئاقسام !
ئاشۇ ئارام ، ئاشۇ قانغىنىم .
توڭلىمىمەن دىدىم دەرياغا ،
دىدى: تۇرغان - پۇتكىنىم بىر ئوت .
قاتقان مۇزلار باھار لىباسى
يازدىن بەكرەك قىشتا قىزىمەن ،
گۈل - گىياھنىڭ سېغىنىشلىرى ،
يالقۇنۇمدىن ياسايدۇ ئەگىز .
ھەممە ئىشقىم قىيان ئىچىدە ،
شارىلىشىم كۆيۈپ يانغىنىم .

كىچەلمەيمەن سېنىڭدىن ۋەتەن
راھمانجان ئاۋۇت

ئۆتتى سەندە سەبىي چاغلىرىم
گۈلگە تولدى سەندە باغلىرىم .
ئىزلىسە دەرت ئەلەمدىن باغرىم ،
كىچەلمەيمەن سېنىڭدىن ۋەتەن .
مەيلى خۇۋلۇق كۆرمەي سىنىڭدە ،
بىھۇدە دەرىت تارتاي سىنىڭدە .
دەجەل شارابى ئىچەي سىنىڭدە ،
ئىچەلمەيمەن سىنىڭدىن ۋەتەن .

راھەت كۆرمەي قالاي جاپادا ،
مەيلى سەرسان بۇلاي تالادا .
مەيلى دۇچار بولسام بالاغا ،
ئىچەلمەيمەن سىنىڭدىن ۋەتەن .
توختار سەندە ئاخىرقى نەپەس ،
ئۆزگە يۇرتقا قىلمايمەن ھەۋەس .
ئۆز ئىلىدىن كەچكەن ئەر ئەمەس ،
ئىچەلمەيمەن سېنىڭدىن ۋەتەن .

يىلان
ئەرەكەن نۇر

مەنمۇ ھەم بىلمەيمەن يىلانلارنى سېنىڭدەك
بەلكىم، ھازىرقى يىلاننىڭ ئەجدادى شەيتاندىر ئەسلى ،
ئېزىقتۇرغان ھاۋا ئانىنى
قۇلىقىغا نازۇك شۇئىرلاپ
چەكلەنگەن مۇنىنى ھاياتلىق مۇئەسسە قورقماي يېگەن، دەپ
ئاشكارىلىغان تەڭرىنىڭ ھىلىلىرىنى
يىلان ئېزىقتۇ
ئۇ باشلايدۇ بىزنى ھايات ئىچىگە
ھەقىقەتنىڭ قورقۇنچلۇق ئۆڭكۈرلىرى، رەزىللىكلەرگە
بەلكىم، ھازىرقى يىلاننىڭ ئەجدادى پەرىشتە ئەسلى
قۇتقازغان توپاندىن نوھنى، كېمىنى
تېشىلىپ ئەبجىقى چىققاندا كېمە
نىقتاپ كىرىپ تۇشۇككە مەھكەم
ھالال - ھارام، ئەركەك - چىشى جانلىقلارنى-- ھاياتنى
ھالاكەتنىڭ گىرۋىكىدىن قۇتقازغان تامام

يىلان تەڭرى
ئۇ يارىتىدۇ بىزنى قايتىدىن ؛
خارايدە يېڭى ھايات قوينىغا

بەلكىم، ھازىرقى يىلاننىڭ ئەجدادى قاناتلىق ئەسلى
تۆشۈكلەرگە -- ھالاكەتنىڭ زۇلمىتىگە ئامراق بولغاچ، ۋەتەن قىلغاچقا؛
قىستاك، چوڭقۇر تۆشۈكلەرگە كىرەر چېغدا
قاناتلىرى، ھەتتا پۇتلىرى پاتماي قالغاندۇر سۇنۇپ...

يىلان مايقوڭغۇزى
ئۇ قوپقۇرۇق، زۇلمەت باسقان تېنىمىزنىڭ چوڭقۇرلىقىدا#
قۇياش كەبى يورۇتقانچە ئىچىمىزنى سويلاپ بارار مەڭگۈگە
بەلكىم، ھازىرقى يىلاننىڭ ئەجدادى روھتۇر شەكىلسىز
يىرگىنىپ بىزلەردىن
سۇغۇرلۇپ چىققانچە يىراق - يىراقتا
ئادىمىزات ئاياق باسمىس چۆللىكلەرنى قىلغاندۇر ماكان

تەنھالىقنى دەرەخ كەبى باغاشلاپ
يىلان بوۋىلارنىڭ ئەرۋاھى
قولدىن بېرىپ قويغان جەننەتنى
ئۇ قوغدايدۇ شۇڭا ھاياتلىقنىڭ تىلىسىم بۇلاقلىرىنى باغرىغا بېسىپ
(ياتلارغا ئەجەللىك زەھرىنى چېچىپ)
بەلكىم ھازىرقى يىلاننىڭ ئەجدادى مۇڭغۇزلۇك بۇقا
يەتتە قات يەر تېگىدە جاھاننى تۇرغان كۆتۈرۈپ
بۇزغۇنچى ئىنساننىڭ گۇناھى كەتكەچ ئېغىرلاپ
كۆتۈرەلمەي سونۇپ كەتكەن مۇڭغۇزى
ئۇرۇقلىغان، سۇنۇپ كەتكەن پۇتى، سۆڭىكى.
ۋە زېمىننىڭ ئاستىغا قالغان كۆمۈلۈپ...
ئۆمۈلەپ چىققاندىۇ ئۇ زېمىنگە تۆشۈكلەر تېشىپ
يىغىننىڭ كۆزىدەك تۆشۈكمۇ بەرگەچ ئاڭا نىجاتلىق -- ھايات
تۆشۈكلەرگە ئەلىمىساقىتىن ھازىرغىچە تىۋىنىدىغاندىۇ
يىلان تەندۇر يالىڭاچلانغان
ۋە ياكى بىر ئەزادۇر، تەننىڭ مۇھىم بىر قىسمى
بىراقكى، ئۇ خالىمىغاچ ئەنجۈر ياپرىقىدىن كىيىم كىيىشنى
نومۇس قىلىپ نومۇسچان ئادىمىزاتتىن
ئايرىلىپ چىققاندىۇ تەركى دۇنيا بولۇپ
ھەم شۇڭا ياشايدىغاندىۇ كىيىمىسىمان تېرىسىنى سېلىپ
ئۆزۈلكىسىز
يىلاننىڭ تۇخۇمى شىپادۇر بىزگە
ۋە لېكىن قۇرماقتا يىلان تۇخۇمى
مەدەنىيەتنىڭ بىپايان چۆللىكلىرىدە
سەن ئەمدى سورىساڭ يىلان نېمە دەپ
مەنمۇ ھەم بىلمەيمەن يىلانلارنى سېنىڭدەك...

چىمەننىستان

چىمەنگۈل ئاۋۇت

ئىشقىمنى تۆكۈمەن قۇشلار ۋە سىلگە ،
موت بولۇپ يانساڭمۇ باغرىمدا تىمتاس .
كۆزۈمدە ھەسرەت بار پەقەت بىر ئوتلام ،
ئاھ ، بۇنى ھېچكىممۇ قىلمايدۇ قىياس .

يۇلۇنغان چېچىمدا تۇننىڭ نالىسى ،
كۆمىمەن تۇپراققا چېچەكلىرىمنى .
يالاڭچاق پۇتۇمغا ئۈمىدىم تىكەن ،
يىرتىمەن قار رەڭلىك ئىستەكلىرىمنى .

قانغان لېۋىمدە ئىسسىق بىر قىيان ،
تاشالماي مېھرىمگە سىڭدۇ تەكرار .
تەبىئەت مۇھىنى يالمايدۇ تاتلىق ،

ئىشكىم تۇۋىدە قۇرىغان چىنن ،
بۇ تونۇش كۈچىدىن تۇتۇۋاتقىنىمدا چۈچۈك بىر ئاۋاز يۈرىكىمگە ئۇرۇلدى :

— چىمەن ، ساڭا نېمە بولدى

— سېنىڭ دەردىڭنى ناخشا قىلىپ ئېيتىۋاتىمەن ناتىۋانىم .

— ئۆزۈڭنىڭ دەردىنى ناخشا قىلىپ ئېيتالغۇدەك جاندار بارمىدۇ بۇ دۇنيادا ؟ ! ئۇنىڭغا ئۇنىسىز قاراپ قويدۇم .

يىپتەك چىگىش خىياللىرىمنى ،
دەپ بەرگۈم بار پەقەت ساڭىلا ،
پۇچۇق ئالما يەپ ئولتۇرغان قىز .
چاچلىرىڭنىڭ ئۇرۇملىرىنى
چۇۋۇۋەتسەڭ ئوخشايسەن ماڭا ،
قوپ كېتەيلى يىراقلارغا بىز !
بۇدۇرۇققىنە بارماقلىرىڭنى
مېڭىۋەرگىن يوللاردا شۇمۇپ ،
سۇرتۇۋەتمە كۆز يېشىڭنىمۇ .
سېۋەتتىكى ئارمانلىرىڭنى
ئاۋايلىغىن قالمىسۇن چۈشۈپ ،
قېقىشتۇرما كۆيىنىكىڭنىمۇ .
مە شۇ نەمخۇش كىرىپكىلىرىڭنى
چەكسىز ئارمان تۇرغاندۇ كۈتۈپ ،
يوشۇرمىغىن شوخلۇقىڭنىمۇ .

— ھەرقانچە قىلىپمۇ سېنى ئەقىللىق ئادەملەر قاتارىغا قويايلىدىم . لېكىن سەن نۇرغۇن ئەقىللىقلەرگە باققاندا تېخىمۇ مەنىلىك ئادەم .

ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بار ئاۋازىمنى قويۇۋېتىپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم .

شور دەريا ئاقىدۇ ئالدىمدا مەغرۇر ،
ئۇمىدىنى كەچكەندەك كېچىمەن ئۇنى .
سۈزىمەن باغرىدىن مەختۇمسۇلانىڭ ،
تارىختەك ئۇزۇن ھەم قارا چېچىنى .
كاككۇكنىڭ پىغانى يامراپ يىراققا ،
ھىجراننىڭ قەدىدىن ئېچىلدۇرار گۈل .
قان بولدى نېمىشقا ئۇنىنىڭ يېشى ،
گۈل بولۇپ ئېچىلماس نېمىشقا كۆڭۈل ؟

ئىپارخان پۇرىغان جىگدە چېچىكى ،
توزىدى قاياققا ، قاچان ، قەيەردە ؟
نۇزۇگۈم يولۇقىمىدى قومۇشلۇق ئارا ،
نېمىشقا ئېپ قاقچۇدەك مەردانە ئەرگە ؟

گۆرۈستانلىقتەك كىچىكىنە بۇ جايدا ، سېنىڭ ئىسمىڭ بىلەن مەۋجۇتلۇقىمنى ھېس قىلىپ ئوتىمەن . تاشقى كۆرۈنۈشۈمدىن شۇ قەدەر پەرۋاسىز ، سۆيۈملۈكمەن . لېكىن روھى دۇنيارىم قانزەرداپقا ، ئاق كۆڭۈللۈككە تولغان ، ھازىر كىملىرىدىن قىساس ئالغۇم كېلىدۇ . قۇياشتەك نۇرلىنىپ بىلەيچى بوۋاي ،

يول ئالدى يانتۇلغان تاشلىققا تەكرار .
چۈمۈلە يېنىدىنمۇ ئۆتتى ئاۋايلاپ ،
بە رگۇسى كەلمىگەندەك ئۇنىڭغا ئازار .
سۆزلەيدۇ ئۆزىگە : <> يەتتە قىزىمنىڭ
ئۆمرىنى ، بەختىنى كەم قىلما خۇدا <> .
سېرىقتال ھاياتنىڭ گەردىشى بىلەن
مەڭگۈلۈك بۇرچۇمنى قىلاي مەن ئادا .
تاغلاردىن تاش يۇنۇپ شۇنچە ئۇزان يىل ،
ياشىدىم ، قېرىدىم شۇ قەدەر تېمەن .
بىر بۇردا رىسقىمنى تاپتىم جاپادا ،
يۆلىدى مومىيىم پاك روھى بىلەن .
ئوخشىماس ئەركەكلەر ياشلىق چېغىمغا ،
ھەتتا سۇ تالىشىشىمۇ بارمايدۇ رايى .
خوتۇن تالىشىشىمۇ ئۇنتۇپ كەتكەن ھەي . . .
ئۇنىڭغا بولارمىش بالا گۇناھى <> .

تومۇرلىرىم چىققىلىپ ، پۇخادىن چىققۇدەك يىغلىۋالغۇم كەلدى . شۇنداق تەبىئىي ھەم تېز ئاينىۋاتقان تۇيغۇلىرىمغا
بوغۇلۇپ ئىچىمدە نېمىلەرنىدۇر شۇئىرىلدىم :

تېرەكلەر ئۇنتۇنسىز سويۇلدى قاتقات ،
قۇمساغۇ ئېرىققا يىقىلدى بىرسى .
قۇشقاچنىڭ تەشۋىشى ئۆچتى جىمىدە ،
قوۋزاقلار ئارىسىدا يامغۇر يېلىمى .

پاتقاقنىڭ مېھرىنى سەزدى يۈرىكىم ،
ئايىدىڭدەك ئاق رەڭگە چىلىشىپ قالدۇم .
بەختىمنى ئالاي دەپ باغرىڭدىن چېنىم ،
مەن يەنە بىر ئوتلام ھەسرەتنى ئالدىم .

جاسارەت چەيلەندى ئالقانلىرىمدا ،
ھەسرەتنىڭ ئورنىدا ئۆرمىدىڭ قىلىچ .
ئەركەكلەر جەھلىدىن تاغنى پۈكمىسە ،
ياشىغۇم يوق مېنىڭ بىر ئومۇر تىنچ .
ئۇجۇدۇڭدىكى چوغىنى تۇتقانداك بولۇۋاتىمەن ئەزىزىم ، كەل بىردەم مۇڭدىشايلى . . .

ئوق يانى سۇندۇرۇپ ئوغۇللىرىمغا ،
بەرگەن بىر ئاتا بار ئوغۇزدۇر ئىتى .
رەۋايەت قەلئەسىگە ئېپ چىقاي سېنى ،
ئاي بىلەن يۇلتۇزمۇ ئەرنىڭ قاناتى .
جاراھەت مەلھىمىگە يۈرىكىڭنى سىق ،
ئانارنىڭ سۈيىدەك ئىچىي قانغۇچە .
سالام ئېيت چىمەنم ، ئۇچرىتىپ قالساڭ ،
مەن مىنگەن تۇلپارنى ئەگەر يانغۇچە .

كېتىۋاتىمىز... كۈز ياپراقلىرى تۈكۈۋاتقان قىسمەتلەرگە دەسسەپ كېتىۋاتىمىز... شۇ ئارىدا غايىپتىن يېنىك بىر سادا ئاڭلاندى :

_ ئايىۋھانناس ! چاقۇ پەلەكەمۇ بۇنداق ئايلانماس... ! سىت نوچنى تۇتقان چېرىك بىلەن سادىر ئاتقان چېرىكلەر خۇدانىڭ دەرگاھىدا ئۇچراشتى . دوزاق قىزىل گۈلدەك كۆيۈشكە باشلىدى ، جەننەتۈل رىۋان ئانىلارنىڭ كۈز يېشىدەك ئېقىشقا باشلىدى . :

ئېزىلدى يۈرىكىم باسنى ۋەھىمە ،
باغرىمغا باش قويۇپ يىغلىۋال بوتام .
ئازابقا ئايلاندى گۈلنىڭ پۇرىقى ،
بېغىمدىن بۇلىۋال ئۇزۇڭ بىر تۇتام . .

كېرىشكەن چىشلىرىم ، چۇۋۇلغان چاچلىرىمغا قاراپ ئالدىمدىكى ئەينەكنى زەرب بىلەن ئۇرۇپ چېقىۋەتتىم .
بۇدۇنە تۇخۇمدەك ئىللىق ئەسلىمە ،
بورانلىق دەملەردىن يۇلقۇندى يۇمران .
جېنىمغا يىلاندىك چىرماشقىن مەيلى ،
ئېھ ، سېنىڭ غېرىبلىقىڭنى قىلغۇم بار گۇمران . .

تېترەڭگۇ ئاۋازنىڭ قاينار قېنىمدا ،
كۆزۈڭگە قاراشقا يەتمىدى قۇرىم .
<< تۈمەن >> نىڭ سۈيىنى پاكلىدى ئەزان ،
مەن ئۇچۇن كۈلۈپ باق ئەمدى يالغۇزۇم .

_ مەن ئوپىراتسىيىدىن يېڭىلا چىققان ئايالنىڭ ئوتىدىن ئالغان تاشنى كۆرۈۋالغان ، ئۇ شۇنداق سىلىق ھەم گۈزەل ئىدى . ئادەم تېنىدە مۇشۇنداق بىر تاشنىڭ قانداق پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمىگەندەك ساخا بولغان ھېسسىياتىمنىڭ قاچاندىن بېرى شەكىللەنگەنلىكىنى ھەرگىز ئېنىق دەپ بېرەلمەيمەن .
قاراڭغۇلۇق ئىچىدە كۈچلۈك بىر ھاياجاندىن جۇغۇلداپ كەتتىم كەپتەر ، ئاق ئۈجمە ، ئاپپاق بىر كېچە ،
سەن تونۇش ھېسلىرىمغا بولماقتا گۇۋاھ .
رېئاللىق چېقىلدى چاقماق ۋەسلىدە ،
مەڭگۈلۈك ئىستىكتە غالجىردۇر زېمىن .
مەيلى سۆي ، ئۇنۇتقىن رازىمەن سەندىن ،
قويۇۋەت بىمالال كەڭلىكلىرىڭگە ،
قىياندەك يامرايمەن شۇ قەدەر ئەركىن .
قەلب ئېتىزىمنى قالمايمەن قىرغىن . . .

ئىشكىتىن چىقىم ، يەنە يامغۇر يېغىشقا باشلىدى .

مۇھەببەت كارىدۇرى

ئۆمەر مۇھەممەتتىن

1

ئوڭدا ياتقىنچە سۇمۇرۇپ كۈنى
ئۇۋۇلۇپ كەتكەن ئايىل تېنىدەك
ئىككى يۇرتقا ھىجران تېرر قۇم ..
ئارىسىدا بىر يول
ئەتراپى قۇم بىلەن ياسالغان تۇلۇم .
يېشىللىق چالا ، چۆللۈكتە پۈتۈن ،
بۇندا ئوت كۆرۈنمەس ، كۆرۈنمەس تۇتۇن ...
سەن كېلەتتىڭ شۇ يولدا
ئوت قويۇپ ،
ئىس چىقىرىپ ،
كۆزلىرىڭ بىلەن
يۇرىكىمگە ياساپ بىر چاڭگا .
مەن كېلەتتىم شۇمۇپ ئىسمىڭنى
روھىمدەك چۆل يولدا دۇنيادەك تەنھا .
ماڭدۇقا - ماڭدۇق
يەرنىڭ قوۋۇرغىسىنى
تترەتكۈدەك بولغىچىلىك قەدەملەر
ئۆتۈپ كەتتى يىگىرمە توت يىل ...
تېنەپ يۈرگەن ئوغۇزخانغا ،
ئۇچرىغاندەك كۆك يايلىق بورە
قىسمەت ئاتلىق تامنىڭ كەينىدىن
مارلاپ قالدى بىر كارىدۇر ؛
-سائىتى كەلدى ، سائىتى كەلدى !!
سائەت ئىچىدىن
چىقتى بىر قىز ، چىقىپ كەلدىڭ سەن ...

2

بۇ ئاشۇنداق كارىدۇر ؛
ئۇندا ھاياتتىكى قىرىماس ھۇزۇر .
بۇ كارىدۇرغا ؛
سەن پاتسەن ؛
مەن پاتسەن ؛
پاتىدۇ جاھان ..

سەن كىرسەن
مەن كىرمەن
كىرىدۇ ئارمان .
بۇ بىر كارىدۇر
پاتار ئاغا ئاينۇر دىگەن قان ،
پاتار ئاغا ئۆمەر دىگەن جان ...
قان
شەپەق
قىزىل رەڭ ...
قۇياش سۇغۇرلۇپ چىقار كېچىدىن
تاغ بىلەن كۆك تۇتاشقان بىر يەر
قاناپ كىتەر شۇنچە چىرايلىق

پاتار قۇياش بىشىچىلاپ كېچىگە .
قۇياش پاتقان يەر "
قاناپ كېتەر -
قىزىل رەڭگە تولۇپ لىپمۇ لىق

بۇ بىر كارىدۇر
تۇغۇلدى قىزىل رەڭدىن قىز .
قىزدىن قىزىللىق ...
يويپورۇقتۇر كارىدۇر :
ئۆمۈر گۆگۈمدا پەرۋازدا سۇمرۇغ
ۋاپا ئەمگەن جۇپ كۆڭۈل رەڭگى
لەپىلدىتەر جۇپ باشتا جۇپ تۇغ
تاغدا بۇلاق ، ئاسماندا چىقىن
كارىدۇردا ئۆزۈلمەس ئېقىن
ۋاپا ، سۇيگۇ ئۇندا ئاقتىنى
بۇندا بىر جۇپ كۆڭۈل ئەڭ يېقىن

كارىدۇردا بىر دوست
چاقنار پەقەت ئاينۇر دىگەن سۆز
يانار پەقەت ئۆمەر دېگەن كۆز

ئوت ئىزاھى

شاھىپ ئابدۇسالام

ناخشامنىڭ سۈزۈك ئەۋجىدە ئۇچراتتىم سېنى
روھىم بەرقىدە چېچەكلىگەن ئەي ئاتەشگاھ)
تەشۋىش ئىچرە تەشۋىشنى تەشۋىشىدىن كۆر

ھاياتنىڭ يەنە بىر يۈزىدە
ئارمانىغا ھاپاشلانغان قانداق چوقان ئۇ
بىز ئۆلۈم دەشتىدە ئوينالغان بىر مەيدان ئۇسۇل
ئىخلاسم تۇۋىدە چېچەكلىگەن جەرەن كۆز رەنا
پەسىللەرنىڭ سۇنغان نۇرىدا
شاھادەت قىلدىم روھىڭ بۇرجىدا بىر ساخا
چۆچىكىڭنى چۆچىكىمدە كۆرگەنسەن بۇ ئان
سۇزىۋالاي سەھىرىمنى سەھىرىڭدىن ئەي
بىر ناخشا بار پەقەت بىر ناخشا
يالقۇندا تاج ئېرۇر تاجلىق يۈرىكىڭ
پۇشايمايمىن تۇتىگەن ئاخشام
ئۇچراتتىم
پۇشايماندا ئېرىگەن پۇشايمايىڭنى
كۆزۈڭگە ئۇۋا سالغان پەرىشان جۈملە
كۆيەكتە كۆيگەن قۇياشنىڭ كۆيگەن چۈشۈدە
تېنىمدە مەست بولغان سابانى كۆردۈم
جىنايەتلىك ئاڭنىڭ شېخىدا سەن
نەبىلەر سۈكۈناتىدا ئۇچراتتىم ئەي يارەب
ئۆز ئۆزىدە پارچىلانغان جىنسىيەتنى
چۆل
لەڭ ئۇرار قۇم دانىچىسىدا قۇمدەك باياۋان
سەن مېنىڭ باياۋانم كارۋان قايىمۇققان
كەلتۈر بىر كاسە ئۆز ئۆزۈمدىن تاشاي شامالدەك
بىز شامال بولۇپ يارالغان شامال جىملىقىدا
ئەگەشكەن ساخا ئۇ ساپە چارلاشتا مېنى.
دارىڭدا ئوينايىمەن ھاياتنى تىمىتاس
قان ئىچرە مېنى پۇرىۋاتقان ئۇشۇ لىرىكاڭ
يامغۇردەك يېغىۋاتقان ساپە قورشۇندا،
ئايلانغاندۇ ساخا يا ماڭار،
ئايلىنىشتىن تىرىۋالدۇق تۇن بارمىقىغا
تاقمىغان كېچە ئۆزىكىنى ئەھدىمىزدىن
پىغانىنى چىلاپ قويدۇم پىغانىڭغا ئەي
يارىلىش يىلنامامدا
سۆڭىكىمگە ئويۇپ كەلدىم سۈرىتىڭنى جان
شۇ قەدەر يەڭگىل قونىۋاتقان زاۋال
سۈمۈرمەكتە مېنى مەندىن;
سۈمۈرمەكتە سېنى سەندىن
چۈشمىزنى قايتۇرۇپ بىرىڭلار چۈش سۇلالىسى
چۈشمىزنى چۈشمىزدە سۆيگەن ئىدۇق قان
موخۇركاڭغا ئورنىۋالغىن مېنى دەپسەن پاھ
كەل
ئارمانىڭنى چېكەي بىر نەپەس
تاغلاردىن ئۈركىۋاتقان سۇئاللار بىزنىڭ

تاغلاردىن ئۇركۇتقان ماراللار بىزنىڭ
بىز ئۇركۇش پەسلىدە ئۇركۇشكە ئايلانغان ئۇركۇش
سادايمىزدا
يىقىلغان راۋاقتىڭ باردۇر ناۋاسى
ناخشىمىزنى ئاڭلىغان تۇنجى رەت كىمىسەن
خەنجەرلەنگەن يۈرەك ئاشۇنداق لەۋەن

باياۋان

ئابدۇلئەھەت ئابدۇرېشىت بەرقى

1

چىقلارمەن تاك قىلىپ چەكسەڭ،

جامالىڭنى كۆرسىتەر ئەمما

تولۇق قىلىپ ھەر بىر سۇنۇقۇم. ۸

ئەگەر ماڭا قىلماق بولساڭ سۆز

ئېغىزىڭ ھېچ مىدىرلىمىسىمۇ

نېمە دېمەكچىسەن

ئاڭلاپ بولار ھەممىنى قۇلۇقۇم.

(كېلەر بولساڭ)

كېلىشنى ھەم قىلساڭ خىيال،

يۈرىكىم

بولار دەرھال يولغا ئايلىنىپ.

كۆرۈشۈشنى ئىستەيمەن

كەلمەيسەن ئەمما. !

سۆيۈشنى ئىستەيمەن

سۆيچەيسەن ئەمما.

2

قانچىنچى ئادەممەن بۇ ئالەمدە،

تۇغۇلغان يەنە قانچىنچى بولۇپ؟

بىلمەيمەن كۆكسۈمدىكى

شۇ كىچىك يۈرەك

قاچان قالدى

بۇ ئۇلۇغ ئوتلارغا تولۇپ.

تىكىلىمەن ئۇزاقتىن ئۇزاق

ئۆزۈم بىلمىگەن خىيالىمدىكى بىر يولغا.

شۇ يولدا كېلەر

يۈرىكىمدىكى ئوتنىڭ تىلىنى ئۇققۇچى.

تەنلىرى گۆش، بىزگە ئوخشاش

بىر ئادەم تۇرۇپ

شۇ ئوتلارنى يۇتۇپ ئۆتكۈچى. ;

دېيەلمىگەن گەپلىرىم تولا،

سورىسا بىرەرى دېمەيمەن ئەمما.

ماڭمىغان يوللىرىم تولا،

ماڭ دېسە بىرەرى ماڭمايمەن ئەمما.

ئېچىلمىغان سىرلارنىڭ ئېچىلمىغىنى خوپ،

كېيىن

ئۆلۈمنىڭ تۇنجى كېچىسى،

چۈشەندۈرگەي مېنى، يۈرىكىمنى

شۇ دېيىلمىگەن گەپ

شۇ ماڭمىغان يول

ئورنىدىن تۇرۇپ.

سالام خەتلىرىڭنى كۆيدۈرمەكچى ئىدىم، (

خەتلىرىڭ كۆيدۈردى ۋە لېكىن مېنى.

كۈل قىلدى كۆز يېشىڭ مەغرۇرلىقىمنى،

ئاھلىرىڭ ئۆلتۈردى بۇ يۈرىكىمنى.

ئۆزۈمنى كۆيدۈردۈم، ئۆزۈمنى خالاس،
خىيالىمدا سەن يەنە غالىپ.

سېغىنىشىم كۆكۈدە شاھسەن

مېنى قىيناپ تۇرغان شۇنچە ئاجايىپ.

1995- يىل 30 - مارت ئۈرۈمچى

ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار، ھەقىقى ئايال

ئايىسىمە ئىدىرىس

ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
ھەقىقى ئايال .

ئۆزۈن ئۆرۈم چاچلىرىم بىلەن
چىمەن دوپپا كەيسەم چىرايلىق ،
ئاماننىساخان ، نۇزۇگۈم ،
رابىيەلەر كەيگەن كىيىمنى
كىيىپ باقسام ئۇيغۇرغا لايىق .
جىلۋىلەنسە ئوسما قېشىمدا ،
يېلىم ئوماق كۇلسە چېچىمدا ،
چاچ تەڭگىلەر جىرىڭلاتسام ،
نازاكەتلىك سۆزلەر ئاچسام ،
قوشاقلار تۆكۈلسە لېۋىمىدىن ،
داستانلار پۈتۈلسە تىلىمىدىن .
تەھسىل قىلسام قانغۇچە ئېلىم ،
مۇزىكىغا لىق تولسا دىلىم .
تارىخ بىلەن چىڭ چىرمىشىپ ،
تاپمىسام مەڭگۈ تىنىم .

ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
ھەقىقى ئايال .

تاختا - نوغۇچ كۇلسە مەن بىلەن ،
قازان - قۇمۇچ كۇلسە مەن بىلەن ،
تەملىك بولۇپ ئوخشىسا تاماق ،
ئوماققىنا بالىلىرىمنى ئەگەشتۈرۈپ ،
مەيلى ئىدى ، چامغۇر يۇلساممۇ ،

تۇزۇم كەملىسا ،
قوشنلاردىن سورىسام ئازراق .
ھەققىگە
سۇنۇپ بەرسەم بىر قاچا تاماق .
ھورى كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان ئاش .
ئىللىققىنا بولغانچە ئاداش ،
«ئايالىم ئەجەپ كۆيۈمچان» دەپ
ئېرىم قەلبىنى كويىدۇرسە ،
مەيلى ئىدى ،
جاپالاردىن تۈكسەم ياش .
«ئانا ئاش ،
ئانا ئاش ...»
«تۇزى سەل كەم ،
تېتىتۇ ئوتياش .»
ئىم، سۆيۈملۈك ، سۆيۈملۈك
سۆزلەر ،
ئاياللىقىمنى تۇنۇتقان سۆزلەر .
مۇھەببەتكە باشلىغان سۆزلەر
يۈرەكلەرنى ياشاتقان سۆزلەر ...
ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
ھەقىقى ئايال .
ئوغۇز سۈتى بىلەن ئوغلۇمنى ،
كۈچ-قۇۋۋەتكە تولدۇرۇش راھەت ،
تامشېپ-تامشېپ ئەمسە سۈتۈمنى ،
ساپ-ساق ئىككى يىل ،
ئۇ مەن ئۇچۇن بەخت ھەم ئامەت .
ئانا سۈتى ئۇلۇغ مۇققەددەس ،
ئۇ بالىنى قىلار زەبەردەس .
ئانا ئۇچۇن بالا ئېمىتىش
ئۇ بىر پەرز، ئۇ بىر پەرز بەس! ...
پەرزلەرنىڭ ۋەزنى بەك ئىغىر ،
ئۇ پەرزەنتنىڭ ھەققى - داۋاسى .
پەرزەنت بىلەن ئاتىلار «ئانا» ،
«ئانا ئۇلۇغ ئىنسان رەناسى» .
ئاق سۇت ھالال ، ھالال سۈتۈمدە ،
ئەقىل بەرسەم ، كۈچ - قۇۋۋەت بەرسەم ،
ئەدەپ - ئەخلاق ئۇرۇقلىرىنى ،
ئاق سۇت بىلەن قەلبىگە تەرسەم ،
قىزىم بولسا شەرم - ھايالىق ،
ئوغلۇم بولسا ، باتۇر ، مەنالىق ،
«ئانا» دىگەن سۆزگە مۇناسىپ ،
بولالسام چىقاتتى ھاردۇق .
ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،

ھەقىقى ئايال .

چولپان بىلەن بەسلىشىپ ،
سەھەر تۇرسام بەك سەھەر ،
ھويلا-ئارام ئۆيلەرنى ،
تازلىسام تېز-چەپەر .
تەبىئىيلىسام قىزىق چاي ،
ئىچسەك بىللە ئولتۇرۇپ ،
قوپالمسا بالىلىرىم ،
ئويغاتسام مەن كۆلدۈرۈپ ،
گەر چىقمىسا دادىسى ،
ئوينىلىماي ئۇيقۇدىن ،
ئاستا كىرسەم يېنىغا ،
پىچىرلىسام بەك شىرىن :
«تاك ئاتىمىسا يېنىمدا
ئۆلىمىساڭ ئەي ئامرىغىم ،
سەھەر تۇرۇپ بۈگۈنمۇ ،
ئىشلەپسەن -دە بىتىنىم .
جاپا تارتتىڭ بىز ئۇچۇن ،
رەنجىمىگىن قىلچىمۇ ،
مەن ھازىر چىقىمەن ،
سوۋۇغىچە چېپىمىمۇ» .
جاپا نېمە بىلىنمەس ،
يۈرەك تولۇپ سۆيگۈگە ،
ئىشقا ماڭسا ھەممىسى
ئۇزاتسام مەن ئىشكىتە .
ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
ھەقىقى ئايال .

ئاي كۆلگەندە ئاسماندا ،
چۆچەكلىرىم باشلانسا ،
يۇلتۇزلارنىڭ سىرىغا ،
پەرزەنتلىرىم ئاتلانسا ،
ئۇچۇپ كەلسە پەرىشتە ،
بەخت گۈلى تەرگىلى ،
«ئالتۇن كەش» نى قىزىمىز ،
ئېلىپ قاچسا كىيىگىلى ،
يەنە «ئاب، س» نىمۇ
ئۆگەنسە مەن ھەر كۈنى ،
ھېساپ ، تارىخ ، تەبىئەت
بىلىسە مەندىن كۈن -تۇنى .
بولۇپ ئۆيدە مۇئەللىم ،
بىلىمگە نى بىلدۈرسەم ،
بىلىم -ئەقىل گۈلىنى
يۈرىكىگە ئۇندۇرسەم .

تولسا ئىللىق ئۆيىمىز ،
خۇشال ، قايناق كۆلكىگە ،
دادىسىمۇ بەختتى ،
تىزىنا قەلىپ تۆرىگە ،
قاتار چاپنىڭ مېھرىدىن ،
كېچەلسەك ئىككىمىز .
ئىشك ئىچۇق ، خاتىرجەم
كىرسە ئۆيىگە بالىمىز .
ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
ھەقىقى ئايال .
ئايال بولۇپ ياشاپ باققۇم بار ،
مۇھەببەتكە مەن ئىز ياققۇم بار ،
يۇرۇكۇمنى بېرىپ ئۆزۈمگە ،
سۆيگۈدىن كۆپ مېغىز چاققۇم بار .
« ئانا » بولسام ئانىغا لايىق ،
« ئايال » بولسام نازۇك زىيالىق ،
خىزمىتىدە قازىنىپ ئۇتۇق ،
شان - شەرەپكە ئىرىشىسەم لايىق .
قوغلاشمىسام خىيالى ئامەت ،
رىئاللىقتا يۈرسەم داۋامەت ،
مەنە ئىزلەپ ھايات يولىدىن ،
جاپالارغا يوللىسام تاقەت .
ۋاقىت مېنى قوغلىسا تىنماي ،
ئۆتسەم يىللار باغرىغا قانماي ،
لۇتۇپۇللا دەك ئەتىكى كۈنگە ،
ئىرادىنى ئاتسام تالاي .
تىرىشچانلىق قىيىقلىرىغا ،
پەرزەنتىمنى بىللە چىقارسام ،
پەزىلىتىم ۋىجدانىم بىلەن ،
ئاھ ، ئۇلارنىڭ
يۈرىكىدە قايتا ياشارسام .

- 51-تەنھا قىيىق .....مۇختەر مەخسۇت "
- 52-قەشقەردە كەچ .....ئەبەيدۇللا ئىبراھىم
- 53-بىلىم ئىشقىدا .....نەمىشېھت
- 54-پەرۋانامە .....ئەكبەر نىياز پەتتارى
- 55-ئالغاندىكى يول .....ۋارسىجان قاسىم
- 56-تىنىگە سەپەر .....ئوسمانجان مۇھەممەت پاسئان
- 57-بىر ئائىلىنىڭ تەزكىرىسى .....جاسارەت تاش
- 58-ئانامغا مەرسىيە .....ئالاھىدىن ئابدۇرېشىت

تەنھا قىيىق

(مۇختەر مەخسۇت)

ساھىلدا تۇرىدۇ تەنھا بىر قىيىق.
داتلاشقان قۇرۇققا باغلاقلق مەھكەم
ئۇ بۇندا تاشلىنىپ ياتقىلى نىكەم،
ئاستىدا لاتقىلار بوغىدۇ دىمىق.

يىراقتا زەڭگەر رەڭ دېڭىز يۈزىدە
يەلكەنلىك كېمىلەر سويلايدۇ ئەركىن.
يىگانە شۇ قېيىق تەلمۈرەر غەمكىن،
ئۆكۈنۈش ياشلىرى ئەگىپ كۆزىدە.

دولقۇنلار كېلىدۇ ئېيتىپ ئارىيە،
يىتەكلەپ بارغىلى ئۇنى دېڭىزغا."
نە ئامال چارە بۇ <<تۇتقۇن قىزغا>>،
غىچىرلاپ بىر ئاچچىق قىلىدۇ نالە.

كېمىلەر ئۇپۇققا كەتتى يىراقلاپ،،
ئۇ تۇرار شاۋقۇنسىز ساھىلىنى ساقلاپ.

قەشقەردە كەچ

ئەبەيدۇللا ئىبراھىم

ئەمەستۇر لاپ، دىسەم قەشقەر سەيىرنىڭ مۇنبىرى كەچتە ،
گۈزەل ھۆسنى شەپەق رەڭلىق شەرىقنىڭ بىر كەچتە .

بادام دوپپا ،چىمەن دوپپا ،ئاقار يولدا تۈمەن دوپپا ،
ياقار ھەركىم لېۋىگە لەۋ سائادەت دىلىبىرى كەچتە .
سادا بەرسە راۋاپ تارى ،قىلار بۇلبۇل غەزەلخانلىق ،
بەلەن سازەندە قەشقەرلىق يىگىتنىڭ ھەر بىرى كەچتە .

ئىلىم ئىشقىدا كۆيگەنلەر ئىجاد ئاتلىق جانان ئىستەر ،
تولا ھېكمەت نۇرى بىرلە كۆڭۈلنىڭ دەپتىرى كەچتە .

ئۆيى يوقمۇ دېمە ،رەستە بويىدا بەزمە قۇرغانى ،
بېرەر سۇلتان ھۇزۇرنى ساماۋەر كەۋسرى كەچتە .
ئەگەر شائېر مەجنۇنسەن ،كورۇپ كەت بۇ موجىزاتنى ،
بۇ يەڭلىغ بىر بازار بولماس جاھاننىڭ ھېچ يىرى كەچتە .

1979-يىلى ،قەشقەر

بىلىم ئىشقىدا

نېمىشپەت

جاھان رەئالىرى ئىچرە بىلىمدەك بىر گۈزەل يار-يوق،
بىلىمدىن ئۆزگە تۇتقان يار بولۇر، ئۇ گاھىدا بار-يوق.
قارا قاشلىق تولۇن ئايلا ساڭا بىر نەچچە كۈن يولداش،
ئەگەر سەن پۇلدىن ئايرىلساڭ سېنى تاشلايدۇ ھېچ ئار يوق.

كىرىك نەپسىڭنىڭ كەينىگە، بىلىمدىن ئۆزگە يار تۇتساڭ،
بېشىڭغا چۈشسە بىر كۈنلەر، ئۇ چاغدا سەن كەبى خار يوق.
قۇلاق سالىساڭ مۇھەببەت ئەھلىنىڭ پەريادى-ئاھىغا،
يۇتۇپ زەرداپ پىراقتىن دات دېمەكتىن باشقىچە زار يوق.

تەپەككۈر ئەيلىسەڭ ئىشقى ئەسەرلەرنى ئوقۇپ ھەردەم،
قاراڭغۇ دەرى يورۇق دۇنيانى ھەم ئالەم كەبى تار يوق.

يۈرۈپ مەنمۇ گۈزەل ئىزلەپ جاھالەتكە ئەسر بولغان،
خالايق ئالدىدا يۈرسەم، مېنىڭدەك بەلكى ئەغيار يوق.
ھاياتىمغا رەقىبىلەر خاتىمە بەرمەكچى بولغاندا،
قىلىپ تەۋبە بولۇپ ئازاد، دېدىم:.
- بۇ يولدا زىنھار يوق.

پاراغەت ئىستىسەڭ ئەسلا بىلىمدىن ئۆزگە يار تۇتما!...
سېنىڭ قەدىڭنى ساقلاشتا بىلىمدەك ياخشى ھەمكار يوق.
ھاياتلىقتا بىلىم قانداق كىشىنىڭ يولدىشى بولسا،
قەيەرگە بارسا باش قاتماس بىلىمدەك ئاڭا غەمكار يوق.
بىلىمسىز ساق تېنىنىڭ ھامان مەجرۇھلاردەك نالە-پەرياتتا،
جاھان ئىچرە بىلىمسىز دىلدەك ئەسكى بىمار يوق.

بىلىمگە ئاشنا بولساڭ ئوقۇش ئىشقىدا بول، بۇلبۇل،
ئۆگەنمەككە مائارىپ باغچىسىدەك ياخشى گۈلزار يوق.
بۈكەڭ دۇنيانىڭ قانداق پۇچىقىغا باش تىقىپ ياتساڭ،
بىلىم تارتىپ چىقار مەيدانغا ھېچبىر كىمگە ئەخبار يوق.

بىلىم روھى ئۇزۇق ئىنسان ھاياتىغا ئەگەر بىلىسەڭ،
بىلىمنىڭ قەدىنى بىلگەن ئۆلمەس بۇخا ئىنكار يوق.

چاپان ھۆرمەتلىرى ھېچ چاغ چاپاندىن ئايرىلىپ قالماس،
كېتەر پۇلدىن يىغىلغان ھۆرمىتىڭ پۇل بىرلە ئەسرا يوق.
چاپان بىرلە ئۆزۈڭنى پارقاتساڭ بىر بوياقچىسەن،
بىلىم ئەسلىرى بۈگۈن سىرلىق چاپانلارغا خېرىدار يوق.

بۇلاردىن قولغا كەلگەن ئابرويۇ جىنلار چۈشى ئوخشاش،
خىيالى بۇ تىلەكتە سېنىڭدەك باخشىغا جىندار يوق!

گۇمان قىلما پەلەكنى ھەرقاچان بەختىڭگە چۆرگىلىمەس،
بۈگۈن باي، ئەتە سەندەك ھېچ گاداي يوق، بەلكى قەرزدار يوق.
بىلىمدىن چەتتە كۆرگەن دۆلىتىڭ جاننىڭ چاپاسدۇر،
چاپا قىلماققا جېنىغا بىلىمسىزدەك زور ستەمكار يوق.
بىلىمدىن ھەممە ئىش مەيدانغا چىققان ئەسرىدۇر بۇ،
بىلىش لازىم بىلىمسىزگە بۇ ئەسردە خېرىدار يوق.
بىلىمدىن باتىنىڭ نۇرلانىمسا، كۆڭلۈڭ قاراڭغۇ تۇن،
قۇياش نۇرىغا مۇنكىر شەپەرەڭلەرگە مەدەتكار يوق،
زېمىنى توپ قىلىپ ئويناشنى سەن چاقچاق گۇمان قىلما!...
ھەقىقەتتۇر بۈگۈن ھەرئىش، كەمەكتەك جادۇ-ھەبىيار يوق.
ئەجەبلەنمە بولار كۆڭلى بىلىم نۇرىدا نۇرلانغان،
شۇنىڭچۈن كۆكتە، سۇدا، تاغ، دېڭىزدا يۇرسە دىشۋار يوق.
بىلىمدىن تاغنى باغ قىلىشتا ھېچقانداق چاپا كۆرمەس،
ھەسرەتتىن قان يۇتاردا نادان كىشىلەردەك چاپكار يوق.

جاھىللار كۆڭلى تۇن ئوخشاش، ئۇنى پەرق ئەتكىلى بولماس،
قارا تۇنگە شەپەرەڭدىن بۆلەك ئەسلا تەلەپكار يوق.

ئۆزۈڭ ھەم «نېمىشەپت» بۇ پىكىرىڭنىڭ تەستىقى قۇربان،
بىلىمدىن يۈز ئۆرىگەندەك قاتتىق گۇناھكار يوق.

پەرۋان نامە

ئەكبەر نىياز پەتتارى

تەۋىنىش قول سوزغاندا تەسكىيىگە قەلبىمنىڭ،
خىياللىرىم ئۇچىدۇ كۆك ئاسمانغا پەيسىمان.
دىمقىمدا تېخىچە ئېيتىلمىغان بىر كۈيىنى،
پەرۋاندا روھىمنىڭ قىلماق بولدۇم ئارمىغان.
بۇ يېپىشقاق چۈشۈمنى سۈرگۈن قىلدىم يىراققا،
ئۇپۇقسىرى يول ئالدىم قەدەملىرىم گىياھسىز.
بېجىرىملىك ئىزدىشىم ئىستەك بولۇپ قالسىمۇ،

ھېسلىرىمنى قويمىدىم غاپىللىقتا زىياسىز،
ئوكيانلارغا سىر ئېيىقان قايسى تاغنىڭ سۈلىرى،
توغراقلارنىڭ لېۋىگە نىچۇن سۆيمەس بىر قېتىم؟
سۇئاللىرىم چاقىمى ئۆڭكۈرلەردە چېقىلسا،
ئاللاھ سۇ قانچىنىڭ خىسلىتىنى سۆھبىتىم؟!
تۇغۇلىدۇ تۇيغۇلار، سىرتماق بولۇپ قىينايدۇ،
قۇياش بىلەن كۆللەرگە ئاققۇ قونغان سەھەردە.
كىملىرى مەندىن سۆيۈنۈپ، مازاق ئېتەر مېنى كىم،
ھاياتىمدا بىر نۆۋەت ئىلاھ بولسام ئەگەردە؟!
ساقى ماڭا شاراب بەر، ئۇ ئاچىدۇ ئەقلىمنى،
كاسە سۇنغىن تولدۇرۇپ، سىقىلمىسۇن بۇ نەپەس.
غايىب بولغان شەھەردەك غايىب بولاي ئۆزۈمگە،
تىمتاسلىقنىڭ پەيزىنى بىلىپ قىبىلە-مۇقەددەس.

**

رېۋايەتلەر ساناقسىز بۇمۇ بەلكىم رېۋايەت،
يارالمىشتا شور قىسمەت سۆڭەكلەرگە پۈتۈلگەن.
شاد دەملەرغۇ بەك قىسقا، ئۆتۈپ كېتەر چېقىندەك،
قېتىلغاندا كەچمىشكە قەدرى ئەجەب ئۆتۈلگەن.
ھايات ئىزگۈ ناخشىدۇر تالايلىرى رام قىلغان،
گويا چۆلىنىڭ ئالۋۇنى بىر يازمىشتا تەسۋىرى.
سەمەندەرگە ئايلىنىپ ئوتلىرىدا كۆيىسىمۇ،
موردا ئەيلەر ئاخىرى قالار سانسىز دەلىرى.
خۇشاللىقنى ئىزدىگەن باغاشلايدۇ ماتەمنى،
قىلار ئالبوم يۈزلەرنى تاتۇق كەبى قايغۇ-غەم.
تارازىدا توختىماي تەبىرىلەرمۇ يۇتتى قان،
ئەجدادلاردىن مىراسكەك بارى ئازاب ۋە ئەلەم.
قاداق باسقان قوللارنى كىم تىلىم دەپ ئېيتالماس،
پۈتۈن ئالماي نېمەتنى ۋاقتىسىزلا پۈكۈلگەن.
كەلكۈن مىسال ئەجىرنىڭ ئېرىشكىنى تامچىدۇر،
بىير ئارزۇنىڭ كەينىگە مىڭبىر يىغا مۈكۈنگەن.
ساقى ماڭا شاراب بەر، تەڭرى لېكىن جەننەتتىن،
ئايىرىسىمۇ ئادەمنى ئايرىمىغان شارابتىن.
يوقاتقانغا ئاھ ئۇرۇپ، ئېرىشكەننى بىلمىسەم،
ئۆلمەسىمىدىم تىرىكلا بۇ چاقىچە ئازابتىن..

**

تۆنۈگۈن ۋە بۈگۈننىڭ پاسىلىدا تۇرار كىم؟
كۆزلىرىدىن ياغدۇرۇپ ئاچچىق سۇئال-سوراقلار.
روھ پەسلىدە ئاداشقان قۇش ئەجەلگە يۈزلىنەر،
يۈرەكلەردىن يۈرەككە تېگەر ئوقلار، ساداقلار."
ئابدۇللىلەر ئۇھسىنىپ تۇرىۋەرمەس قىيادەك،
خىرە-خىرە كۆرسەتسە جامالىنى كەتكەنلەر-
ئايلىنىشى بەرھەقمۇ ئەپسانىگە ئاقىۋەت،
ئىشكىنى تەڭرىنىڭ ئاستاغىنە چەككەنلەر؟!

شۆھرىتىدىن قالغۇسى ئاساسى يوق ھەر نېمە،
سارايلارنىڭ ئۇلى بار، دەرەخلەرنىڭ يىلتىزى.
تۈگۈنلەرنى يەشسىمۇ ئادەم يەنە تېپىشماق،
تېخى قايتا ياتماقتا تالاي سىرنىڭ نېگىزى.
تام سالدۇ يوللارغا قەدەمدە بىر مۈشكۈللەر،
بۇ كۆرۈنمەس يىپ بولۇپ ئەلمىساققا باغلانغان.
ئادەم ئاتا قىسمى ھازىرلا يۈز بەرگەندەك،
گۈلخاندا ھاياتنىڭ ئاھ، يۈرەكلەر داغلاغان.
قۇدۇق قازغان ئىچەلمەس سۇ بىر تېمىم قانغۇچە،
ئەقىدەگە ئەقىدە تۆلىگەننىڭ قەدرى يوق.
كۆزلىرىدىن ئايرىلار سەجدە قىلغان قۇياشقا،
تەسەللىگە ئېرىشمەي تەنلەردىن يەيدۇ ئوق.
قىرتاق ھېسار قىبلىسى كۆمۈر كىتىكى مەي-شاراب،
ھالقىپ كېتەي سۆيگۈگە توختىغاندا ئوتلاشتىن.
ئېزىش ئۇدوم بولسىمۇ ساقى ماڭا ئەزەلدىن،
ئىشتىياقم چىچەكلەر نېمىگىدۇر تويماستىن...
**

مۇھەببەتسىز، سۆيگۈسىز يورۇق دۇنيا گۆرىستان،
مۇھەببەتلىك ئادەملەر خۇددى ئالتۇن باھاسىز.
ھەدىيەلەر ۋەلىكىن قارىغۇمۇ تائەبەد،
ۋاپاغا باي ئىنساننىڭ قەلبى قالار باھارسىز.
تومۇرلاردا سەل بولۇپ قېنى ئاقار شەيتاننىڭ،
بېرەلمەيدۇ چىن تۇيغۇ رۇخسارلارغا كۈلكە-ناز.
غاجلايدۇ يۈرەكنى ئاھ، نېمىدۇر قۇرتتەك،
ئۇدومدا تۇرمۇشنىڭ قايغۇ كۆپىرەك، شادلىق ئاز.
ئېتىقاتلار ئوينايدۇ ئالقىنىدا شۇبھىنىڭ،
خىزىر كىرگەن خانىدىن چىقىپ كېتەر ئۆكۈنۈپ.
يامغۇرنى سىر پېتى تۇتمىغاندەك بۇلۇتلار،
بىز-ھەممىمىز ياشايمىز بەزەلەشكە يۈگىنىپ.
كۆپىكىدەك پېۋىنىڭ قەسەم دىلىنى ئوۋلايدۇ،
داۋام قىلار تېنىمىمىز ئالداش بىلەن ئالدىنىش.
بەخت تۈنەپ قالىدۇ بۆشۈكىدە بوۋاقنىڭ،
نېسىپ بولماس ھېچكىمگە ئۇزۇل-كېسىل پاكلىنىش.
ئېمىزگىنىڭ رولىنى تارتىۋالار كۈي-ئاھاڭ،
بىلگەنمىكىن ئاھ بۇنى ھەسرەتلىك ياش تۆككەنلەر؟
ئىشلىتىنى ئۇزۇنغا سوزماقنىلا خالايدۇ،
قىلغا ئوخشاش تولغىنىپ پەي ياستۇققا چۆككەنلەر.
شاراب ئىچمەك ئىستىكىم ساقى مېنىڭ مۇشۇ پەيت،
خۇرسىنىشلار ئوخشايدۇ كاسىدىكى شارابقا!
پىغان ئىچەرە يۈرىكىم ساقىتىدۇ سۈزۈك ياش،
سۈرىتىنى كۆرمىمەن ئوتقا چۈشكەن كاۋابتا...
**

بۈگۈنلەرنىڭ يادىدىن كۆتۈرۈلگەن ناخشىلار،

بۇيۇكلۇكنى تاپىدۇ يىتىملەرنىڭ كۆزىدە.
ناۋاسنى يوقاتسا ئۇنىسىز قىلغان ئىلتىجا،
مەناسنى قۇچاقلار شائىرلارنىڭ سۆزىدە.
باغلايدۇ چىڭ دىللارنى ھاياتقا ئاھ، بىر ئۇمىد،
پەردە قىلغان بۇلۇتنى گويا كۆكتە ئاي ماسال.
سىماب بولغان ۋۇجۇتلار تىكلەر يوقلۇق ھەيكىلى،
كۆپۈكلەرگە تويۇنار نەتىجىدە قۇت، ۋىسال.
خىياللارنىڭ دولقۇنى ئورار ئۇنى كىيەنگە،
شۇڭا دەردلىك قۇشلارمۇ ھازا ئاچار ئورماندا.
يوق نەرسىنى ئىزدەشنى قىلىپ ئاچچىق مەسخىرە،
جىمىرلايدۇ يۇلتۇزلار ئېغىر قارا تۇماندا.
ئۆز - ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش ئاسان ئەمەس دۇنيادا،
شەپەق تۇغار زىناقلىرى تاپقىنىدا پاسىبان.
كۆرۈنگەندە باقىنىڭ بوسۇغىسى قاراقتا،
ھېچكىم ئېيتىپ بېرەلمەس كىم كىملىرىگە مېھرىبان.
ئارمانلاردىن ھەمىشە نەرقى ئاشار ھاياتنىڭ،
ئۇزۇن بولماس كېچىلەر ئاتار تېزىدىن تاڭ-ناھار.
يوپۇرماقلار لەيلىگەن كۈز، قەھرىتان چۈش ئىرۇر،
ئاچقاندا كۆز باغلارنى باغاشلايدۇ نەۋباھار.
ساقى ماڭا شاراب بەر، شاراب جاننىڭ ئارامى،
كۆڭلۈم تەسكىن تاپقۇسى قېنىپ-قېنىپ ئوتلىسام!
دىلغا چۈشسە قورقۇنۇچ قىلار ئىدىم جان تەسلىم،
ئۇمدىنمۇ ئۆزۈمگە ھەقىقىي يار تۇتمىسام...

**

قەلبىلەرنىڭ ئىشىكى ئېچىلىدۇ تىلىسىمدەك، "
تۆككىنىدە زىلتارلار كۇيلىرىنى سېھىرلىك.
تىرىكلىكنىڭ تەشۋىشى كېتەر قاڭغىپ يىراققا،
نۇر بالقىغان چىرايىلار تۇيۇلىدۇ مېھىرلىك.
پارتلىغاندا دىللاردىن ئەقىل تۇغقان سۇئاللار،
ئىرىق، جىنسى تۇيغۇسى يول ئالىدۇ لەھەتكە.
جان ياشىرار ئەگىزدە ياشارغاندەك مايسىلار،
كۈي ئايلىنار ئىمانغا، ئۇدارلىرى ئەھەتكە.
ئېرىپ تۇگەر پاكىزە قېرىپ كەتكەن سۈكۈتلەر،
قاراقلاردا يانار ھەم تەڭدىشى يوق سۆيگۈ، قۇت.
پەردىسىدىن ئايىرلار ساختىلىقلار مادارسىز،
ئۆز ئەسلىگە ئېرىشەر تاغ ۋە دەريا، گىياھ-ئوت.
مۆجىزىلىك بارماقلار، مۇڭ تۆككۈچى گۈل لەۋلەر،
نۇسرەت تېپىپ ئايلىنار مەركىزىگە ئالەمنىڭ.
گويا يوقتەك دۇنيادا ئۇرۇش، ئاتوم بومبىسى،
ئىزگۈلۈكتە يۇيۇنار غالىجىلىقى ئادەمنىڭ.
قىيامغا يەتكەندە زوقلىنىشلار دولقۇنى،
ئوخشاپ قالار قېرى، ياش بىر يېپتىكى مارجانغا.
يۇرۇۋېتىش بىناماز سانالمايدۇ ھەم گۇناھ،

ئاسايىشلىق ھۆكۈمران بولغىنىدەك جاھانغا.
ساقى ماڭا شاراب بەر، كەلدى ئەيسا يېنىمغا،
سورۇنىمىز قىزىماس مەي، ناخشا-ساز، غەزەلسىز.
گېزى كەلسە كىرىستقا، ياق روھىمغا مەقلىناي،
دەدار نېسىپ بولمايدۇ ئاشقلارغا بەدەلسىز...

**

ھالقىسىنى تارتقۇشلاپ ئەجەل دائىم كۆڭۈلنىڭ،
مەيداندا ياسايدۇ سايسىدىن ئىگىز دار.
يېرىم شېھت ئارمانلار سۆرەپ ھالسىز جىسمىنى،
ئېسىپ قويار تۇنلەردە چۈش بويىغا تىلتۇمار.
خازانلارنى ئۇچۇرغان شاماللاردا خۇلقى بار،
تەشۋىشلىرى كەڭلىكتە تاغ ياسىغان قۇم سىياق.-
قارا تۇپراق جانلارنى يۇتۇۋېتىپ لەھەڭدەك،
ياندۇرامدۇ كېچىدە سۆڭەكلەردىن شام-چىراغ؟!
چۈشكەندە پۇت-قولنى ئارغامچىسى تۇيۇقسىز،
قۇتۇلۇش تەس ئۇنىڭدىن قىلىپ شاشلىق-ئۆكتەملىك.
كۈلكىلەرنى يالغان دەپ ئېيتماق قىيىن بولسىمۇ،
توزۇپ كېتەر مازغاپتەك شاد مىنۇتلار بىردەملىك.
قۇچىقىغا چىلايدۇ گۈلخان يېقىپ قەبرىستان،
ئەمما لېكىن ھەركىمنىڭ بارار يولى ئوخشىماس!
ۋاقىت-پويىتىز، ئادەملەر ۋاگون ئاڭغا چېتىلغان،
ئىختىيارى تىزگىنىسىز بىر ئىزىدا توختىماس.
ساقى ماڭا شاراب بەر، شاراب يەيدۇ غەشلىكىنى،
تەنھاغىنە ئولتۇرۇپ ئىچەي مەستلىك يار بولسۇن.
ھەپسە كەبى قەلبىمدە ئۆزگە بوشلۇق قالمىدى،
ھايات-مامات غەملىرى بىردەمگىنە ئۇنتۇلسۇن...

.....

تومۇرلارغا ياماشقان شاراب قانغا ئوخشايدۇ،
ئاۋۇندۇرار كۆڭۈلنى تۇنجى سۆيگەن جاناندىك.
قانائەت پۈتۈپ ھېسلاغا ئۇچۇرىدۇ ئەرىشكە،
دىلدىن ئازاب تارقايدۇ سەھەردىكى مانادەك.
يۈرەكلەردىن يۈرەككە يول ئاچىدۇ تەخىرسىز،
شاھ، گادايىنىڭ پەرقى يوق بارى بولار مۆھتىرەم.
كېچىلەرنىڭ سۈلكىتى ئاشار ساندىن تاشقىرى،
قىيىشماسلىق ئاسدۇ نىگاھلارغا تۇغ-ئەلەم.
كېيىكلەرنىڭ كۆزىنى ئەسلىتىدۇ كاسلار،
ئۆز ئەكسىنى كۆرىدۇ قارىغانلار ھايالىسىز.
ماھىيەتلەر نامايىش قىلسا مەسلىك ئىچىدە،
يوسۇن، كىشەن ئۇنتۇلار بارچە قىلمىش سۇقالىسىز.
سېخىيلىقى ھاتەمنىڭ لاپتۇر كومزەك ئالدىدا،
لېۋىدە بار غەزىنە، لېۋىدە بار ھەرنېمە.
تىمسالىدۇر دېڭىزنىڭ داۋالغۇشتا تامچىسى،
لېكىن بارار ئۇپۇققا سالسا ھەركىم گەر كېمە.

ساقى ماڭا شاراب بەر، قايغۇرۇشۇڭ ئارتۇقچە،
مىڭ رەت ئۇپۇپ قولۇڭنى ھۆرمىتىمنى بىلدۈرەي.
تۇنجى قېتىم شارابنى كىم ياسىغان ئېيتىپ بەر،
ھايات بىلەن قۇياشنى تاج قىپ ئاڭا كىيدۈرەي.

.....

تاڭدا كەزى شۇخ سابا ئىپار تۆكۈپ ھەريانغا،
بېغم ئىچرە مەجنۇنتال تولغۇندۇ ئەۋرىشىم. ~
ئەجەب ئېسىل بىر مۇقام توۋلىغاندە دەمدىرىم،
كىرىكىمنى نەملەيدۇ ئىسسىققىنە كۆز يېشىم.
پەلەكسىرى قول سوزغان خۇددى كۆكۈش تۇتۇندەك،
شېئىرلىرىم سۇئالدۇر كۆزلىرىمگە ئېسىلغان.
خىلشەتلىرىدە يۈرسەممۇ دەشنام يەيمەن ئەجەلدىن،
بەندىلىكىنىڭ تامغىسى پىشانەمگە بېسىلغان.
بەخت چۈشەپ ياتقاندا بېكىتىدە بارلىقىنىڭ،
تەقدىم ئەتتى ۋەسلىنى ماڭا ھەسرەت-پىغانلار.
ھايات، ئەجەل، مۇھەببەت تاشلاپ تۇرسا مىڭ قارماق،
نىچۈن بىردەم تىنجىماس قەلبىمدىكى ئارمانلار؟
شاراب، ناخشا ئۇلپەتتۇر دائىم سوغۇق كۈلبەمدە،
قارا تۈنلەر باغرىدا يالتىرىغان چېقىنمەن.
خالغانلار ئاھ، مېنى تاپالايدۇ ئۆزىدىن،
يىراقلارغا بەك يىراق، يېقىنلارغا يېقىنمەن.
يۈتۈپ كەتسەم بىرمەھەل ئارتۇقچىدۇر قايغۇرۇش،
بېغىشلايدۇ قۇت-لەززەت تەنھالىقىمۇ بەردەملىك.
كۆمۈلسەممۇ تۇپوراققا، كۆمۈلسەممۇ قارغىشقا،
مىڭ رازىمەن دەققە نېسىپ بولسا ئادەملىك.
ساقى ماڭا شاراب بەر، ھايات ئاتلىق پەرىزات،
كاسىدىكى شارابتەك دائىم كۈلۈپ تۇرارمۇ؟
ۋاقت دېگەن قاراچى تارتىپ ئالۇر ھەممىنى،!
بىر ئازابتىن باشقىسى ئۆمۈرلۈكۈم بولارمۇ؟!

1993-1994-يىلى تۇرپان

ئالغاندىكى يول

ۋارسىجان قاسم

(1)

قېنىمدا ھۇۋلىغان تۇننىڭ خىتابى مەي خۇمار ئەتتى،
سېرىق ئالۋۇندا چايقالغان پىراق قانى تۇمار ئەتتى.
يېيىلغان شوللار چاچراپ تىكلنەر ئۇچقۇن ئارا ھەيۋەت،
قىيامەت ياشىدىن مارجان ياساپ جان ئىنتىزار ئەتتى.

سۈكۈتنى بۇندا مىڭ ئەجدەر ئىچىرقاپ خام تالاش قىلسا،
پەلەك تاشقىنلىرىدىن گۇمراھ كۆزىدە شەرمىسار ئەتتى.

تىنىق سۈبھى گۈلابى ناز ئوتىدا قاينىسا ناخۇش،
گۈگۈمنىڭ مەيلىنى ئوۋلاش ئۈچۈن بىدارى تار ئەتتى.

سۇنۇق كوزا جاراڭلاپ يالتىراق تىترەكنى چالغىتسا،
كىشەندىن بالىغان ئۇچقۇن خىرىدارىن دىدار ئەتتى.

ئەقلىنىڭ تەشۋىشى گۈلدۈرلىسە ئوكيان گويى تامچە،
قىرانلار شەۋكىتىگە بىل سېنى كىم تاجىدار ئەتتى.
كۆرۈڭ جەننەت مۇقامى پەردىلەردىن نائۇمىد بولمىش،
يوقالغان زەر سىماب ئاپتاپلىرىڭنى ساڭا دار ئەتتى!

(2)

چايقىلار يۇلتۇز كۆزىدە ئىغرىغان ئاسمان بۇ دەم،
يىلتىزغا شوللاردىن سىر بىرەر بوستان بۇ دەم.

كوھىتاپ زەنجىرلىرىدە بىگۇناھ جان ئۆركىشى،
كۆركى يىگانە دېڭىزنىڭ ئىشقى سەرگەردان بۇ دەم.
بىر شامال كەلسۇن يىراقتىن تەڭگە ياپراق بەختىگە،
بىھاي ئىتلار قارقىدا خۇنۇك جەۋلان بۇ دەم.
قوغلىنىپ ئازغۇن گۈگۈم سۇمرۇغ گىياھىنى يۇتار،
تىپتىننىق يالقۇن تىلى ئىچرە مۆكەر ئارمان بۇ دەم.
سېرىگەر پاسىق قەدەھ قارىنىدا مەيلىنىڭ تەشۋىشى،
چاچچىغان قەيسەر خۇمارىمغا ئۆلۈك قال قان بۇ دەم.
ئاقى ھىجران كوچىسىدا شەۋكىتى شانلىق ئەلەم،

لالگۈن بوشلۇق كۆيۈپ قاينار تۈمەن جەريان بۇ دەم.

ئىشتىياقنىڭ قۇياش ئۈگدەر بۇلاقى قايدىدۇر،
چەرىخ ئۇرارىمىنىڭ ناۋاكەش تارىدۇر جانان بۇ دەم.

(3)

چاقىشىم زەرگۈن بۇلۇتقا مەھلىيا مەپتۇن ئەمەس،
يانمىغان چۆللەر قېنىدا بىناۋا، مەجنۇن ئەمەس.
كەلسە ئاتەش تەللىنى ئويناق پەلەك زارى ئارا،
تاپسا ئالەم مىڭ پاناھ، مۇدەھش ساما كەلگۈن ئەمەس.

قاغجىراق روھ جىلۋىسى مەينىڭ گۈلدە كۆكلىسە،
تېپتىنىق دولقۇن تىلىدىن يامرىغان شاۋقۇن ئەمەس.
ئاھ، ئوقى بىرلە ئىتىلىسا لالە رەڭ ھارغىن سەھەر،
تالە-تالە چاچلىرىمىدىن سىرغىغان ئۇپقۇن ئەمەس.
ئىقتى ئۆركەش پۇرمىسىدە ناتىۋان تۇن كەچمىشى،
خۇرسىناق ياپراقتا قاتقان شولمىلار گۈلگۈن ئەمەس.

نەگە تاشلار ئاي ئۆزىنى، جاندا ھۇۋلار تىلىسىمى،
قىرغىقى كۆيدى پايانسىز، جەزىدار، تۇتقۇن ئەمەس.
ئەي كۆڭۈل بىل نۇر تولا يوللار خىراماندۇر ھامان،
ھالقا-ھالقا ياشلىرىم پەيكانى جان، يالقۇن ئەمەس.

(4)

قۇياشنىڭ ھالقىسىدىن سىيرىلىپ تۇنلەرگە چۆككەن كىم؟
ئايانلار ئاستىدا قالغان يۈچۈن ئاتەشكە مۆككەن كىم؟
جۇنۇن شەيتان تومۇرى ئىچرە نەينىڭ سېھرىنى پۈۋلەپ،
سەمەندەر ناخشىسىدىن چالغىتىپ ئاھنى تۆككەن كىم؟
قويۇق زەڭگەر تۇمان جان بوشلۇقىدا ئوينىسا مەستان،
ئېچىلماس سىرنى سەر چەشمە ناۋا پەيزىگە پۈككەن كىم؟

ئۇنۇپ چىقسا چاراسلاپ قەترە ياشىمىدىن تۈمەن يۇلتۇز،
گويى قاغا قاناتىدەك ۋۇجۇدىن قايتا سۆككەن كىم
تىنىق مەينىڭ جۇلاسى ھەر زامان توپاننى دەرۋەتسە،
سۈكۈت قىرغاقىدا ئەللىي مۇقامغا كۆنۈككەن كىم؟

تېنىمگە سەپەر

ئوسمانجان مۇھەممەت پاسئان

(داستان)

مۇقەددىمە
تەننىڭ ئۇزۇنلۇقىغا
ئۇزۇنلۇقنىڭ تەن قۇرۇلمىسىغا
ئوراپ قويغان يىپەك رەختى
ئېلىۋېتىشنى ئويلايمەن
تەننىڭ ئىشتىھا قاتلىمىغا كىرىش
نۇر نۇرسىزلىنىپتۇ
چىم ۋە ياڭاق گۈللىرى قانغا بويلىپتۇ
قارشى تەرەپنى سۆزگە چاقىردۇق
تام مىدىرلىغاندا تۈگۈلۈۋالدۇق!
تام ئىچىمىزگە شۇڭغۇدى!
ئاۋاز ئارىلىقى يولدىن ئۆتتى
زەنجىر بىلەن قارىمۇتۇق گۆشنىڭ رېئاكسىيىسى
ئاستا - ئاستا سۈكۈتكە كىردى
توسالغۇ پەيدا قىلغۇچى ئاتەش
سىم كۆيۈشكە باشلىغاندا
يومۇلاق دولقۇندا گۇغراۋاتقان بېلىقدان!
بارچە چىلانمىلارغا بولمىز ھەيران
توپا بىزنى قورشىۋالدى
قوشۇمىزنى شۇلۇۋالدى
توققۇزىنچى ئۇرۇق
يەتتە رەڭدىن بۆسۈپ ئۆتكەندە
بەدىنىمىزگە قايتىپ كېلىمىز
قايتىپ كەلگەندەك تېنى يوق يىلان
نىلۈپەردىكى تىغ ساراسىمى
كۆزۈڭدىكى قۇم مۇراسىمى
مازاردىن بۇلۇتقا ئۆرلىگەن يۇقۇملۇق ئاڭ
ساقالدىن كۆك رەڭلىك دارغا قارىغان پىنھان
ساڭگىلاپ تۇرغان سۇ قۇيغۇچى
ئۇزارغان ھەرپلەرنى ئارىلاشتۇرغۇچى
پايانسىز ئومىرۇتقىلاردا ۋاقىت ياسىغۇچى
قورساق قاسراق تاشلىغاندا
كىندىك ھېكايە باشلىغاندا
تاغ قايتىلىدىن چۈشكەن راھىب
قوڭغۇراق ئاۋازىدىن بولدى شىركەپ
سۆزلەرنىڭ ئازابىدىن چىقىۋاتقان قاتتىق سۈت
ئۇيغۇر ھەققىدىكى يېڭى قىزىلمىلار
ئەرلىكىنى تىكلەۋاتقان يېزا چىۋىنى
سۈركىلىۋاتقان مېھراب ئىسسىقلىقى
بولدى...
دېڭىز تۈنىگە قۇيۇلدى
يىغىلىپ تۇر قار پومىزىكىدەك،
ئوڭ مۆرىسى قىزارغان ۋە كېسىلگەن

خاتا بېسىلىپ قالغان بىر تال خوش مەۋەبىدىن

ياغاق دەرىخى بىلەن ئاي ئوتتۇرىسىدا

يۈز بېرىۋاتقان شەكىلسىز پوخۇرلۇققا قارشى چىدامى

توختىتالدىمۇ ئەي دائىرە سىزغۇچى!؟

چىم ھامان كۆيدۇ

ياغاق ھامان سۈنى باغلايدۇ

نۇر نۇرسىزلىنىپتۇ

تام تۈگۈلگەندە مىدىرلاشنىڭ ھۇزۇرىغا ئۆتسۇق...

تەننىڭ ياغ قاتلىمىغا كىرىش

باسما قۇدۇق، ۋاي باسما قۇدۇق

ھاككلا بىلەن ئايەت ئوقۇدۇق

كۈيلەۋاتقان ئەس كالىسى،

كۈنلەر قارا، تۈنلەر يوپپورۇق

ھاللىنىپتۇ يۈلۈزلارنىڭ باشاقلرى

تىكىلىنىپتۇ چىڭقى چۈشتىن پارچىلانغان

تۇغۇۋاتقان نېگىر ئايالنىڭ تېرەمۈمبىرى

بەش بۇرچەك ئالەمنىڭ ھېمايىسىدە

ئايۋانغا كىرىپ كەلگەن نارەسىدە)

ئۈزۈم سۈيىگە چىلانغان باشى

ئاتتى تورمۇزلانغان ياغاچ قەلئەگە،

ئەر - ئاياللىق ئېنىرگىيىسى

قىياچ شامالنىڭ لېكىسكىلىق مەنسى

يومۇلاق بولۇپ ئولتۇرۇپ

ئىپتىدائى ساقال ئېلىش ھەپتىلىكىدە

ئوتتۇرىغا تاشلىدۇق مەزمۇنىمىزنى

شۇنداقتىمۇ

تىرناق ئالغۇچىلارنىڭ باراۋەرلىكى

يىلىك تازىلىغۇچىلارنىڭ نىسپىي غايىسى

بارماق ئىزىنى ئالماشتۇرغۇچىلارنىڭ سىياسىي تەۋەلىكى

دىن ۋە خۇدا توغرىسىدىكى مەخپىي كېڭەش؛

روھ بىلەن ماددىنىڭ قىسمەن ئۆتۈشۈش ھادىسىسى

كونا تاش قوراللارنىڭ مۇنازىرە كەيپىياتى)

تاپنىمىزدىكى كۆپ چىكىت بىلەن بىردەكلىككە ئىگە ئەمەس

تاش كۆچىدۇ

چىرايىمىز زەھەرسىزلىككە نەدە

ئۈچ خانىلىق تارقاق سان

خالغانچە گۈرىپلىنىۋاتقان قانتاش غول لىنىيىسىدە

ئۇيۇقلۇق كېتىۋاتقان قىزىل ماشىنىدا:

شكەر سىيۋاتقان سەكسانپۇت

تالاق مۇناسىۋىتى ۋە ياغاق يوپۇرمىقىنىڭ

تىلىنى چىقىرىپ كۈچلۈك غىدىقلىشى بىلەن

سېمىز ئەرگە تامچىلاۋاتقان ئاسماندەك چوكان

ھاكىمىيەتكە قاراپ ئىككى ئېغىز گەپ قىلدى

ماي كۆچۈۋاتقاندا
بىز تىل سەنئىتىنى ئويلەپ سېلىشقا تىرىشتۇق
ئەدەبىياتنىڭ قېلىن يەرلىرىنى رەت قىلدۇق
ئۇنىڭغىچە ئىش تۈگىدى
بۇرغىلاش ماشىنىسى سۇ ئىچىۋاتقاندا
ئۆرە تۇرغان يىلانلار
ئادەمنىڭ قېنىنىڭ ئەڭ تاتلىق بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى
ئولتۇرغان يىلانلارمۇ پۇسكىيىپ
قەيەردىن قان چىقارساق بولار دەپ چوڭقۇر كۈلۈشتى
ھەقىقەت، ئىشتان بېغىدىكى
شاپتۇل چېچىكى رەڭلىك بىرنەچچە تامچە داغنى ماختاۋاتقاندا
تاش كۆچۈشتىن توختىدى
قۇدۇق
ئېغىزىنى
ياپتۇق
كاككۇك گۈللىرى ئېچىلغان...
تەننىڭ ھەۋەس قاتلىمىغا كىرىش-
چۆپلەر ھال رەڭدە كۆزىنى ئاچقاندا
كۋادىراتلىرىدىكى مەنۇنلۇق چېچەكلىرى
ئەگىز پېتى مۇمىيالا نغاندا
قوغۇشۇن قۇيۇلۇۋاتقان سەبىي ئېغىز،
مىس ئۆز ئىستەكلىرىنى قويۇپ بەرگەن چۆڭگۈن
زەرەت ھالىتىگە كىرگەن بالۇن!
تۈك يارىسىغا قارىغان قەبرە خادىملىرى
بىر تامچە ھېيلە ئارقىلىق
ساغا باستۇرۇلغان مۇقام سۈيىقەستى...
ئاستىدىن يولنى كۆتۈرۈپ قويغاندا
چۈشەنكىدۇق ئۇشتۇمتۇت
تورۇستىكى ئالتۇن كەش
پىرىسلانغان تور ھاسالاتى
تىرناقلىرى كۆپۈپ چىققان ئۆمۈچۈك
قىز بالىنىڭ بارلىق بىساتى
سەرەڭگىلەر سۆز ئارىسىدا
قەغەز ئاقلىق ئازابىدا
كۆمۈرچەكلەر يېتىلىپ بوپتۇ
ئىچ كۆڭلەكلەر يىرتىلىپ بوپتۇ
سۆيۈش ئارقىلىق پەيدا قىلغان قارا داغنى
مۇشتۇملىرى تۈگۈلگەن ياغاچ
ئىسسىق ئۆتۈۋاتقان تىلىسمات بۆلەكلىرىگە
رەسسامنىڭ پۈركىگۈچلىرى بىلەن تارقىتىۋەتكەندە
بىز قورقۇمسىراپ تۇخۇمدىن بېشىمىزنى كۆتۈرمىز-
شۇاق باسقان شەكىلسىز تۇخۇمدىن
قانات قاندىن ئۆرلەپتۇ

ئۇچىنچى كەپتەر يوقلۇققا كەپتۇ
سوزۇلۇپ ياتقان تەر تامچىلىرى
ئۆمۈلەش ئارقىلىق بېھۇشلۇقنى ئىپادىلەپتۇ
ياپىيىش ئورمانلار قۇملۇقنى كۆزلىگەندە
قۇملار قېلىن تېرىسى ئىچىدە جۇپلىشىۋاتقاندا
ئۈستىمىزدە تۇمان پەيدا بوپتۇ
ئۇنىڭ سۈزۈك شۆلگە يلىرى:
ئەنئەنىنى قورۇپ تۇرغان قىل ئارغامچىلىرى
تارىخنى سىيلاۋاتقان يىرىك ئالغانلىرى
مەڭگۈلۈك ھەرىكەتنى ئىسپاتلاۋاتقان پىيادە ئەسكەرلىرى
ئوتنى ئېغىزىغا ئالغان پىرخونلىرى
شەيتان ۋە ئاياللارغا تىغ سانچىۋاتقان دۇمباق قۇشلىرى'
ئۇزۇن چاچلىرىغا سۇ يۇگۇرۇۋاتقان ساداسىز بۆرىلىرى'
ئىچىمىزدىكى بىر تاشقا مۇنداق دەپتۇ:
-مۇزغا قايتىڭلار
ئوت سىلەرنى ئۆرتىمىسۇن...
تاشمۇ جاۋابەن مۇنداق دەپتۇ:
-سىلەر بىزنىڭ ھورىمىز
ۋاقىت ئۆلگەن جايدا بىز بىلەن ئۇچرىشىشقا قوشۇلۇڭلار...

تەننىڭ ئىدراك قاتلىمىغا كىرىش

ئاينىڭ كەينىدىكى مىڭ يىل
كۈنۈپىكا تاختىسىدىن ئاجراپ چۈشكەن كۆز
ئورگانىك ماددىلار بىلەن تولغان ئالاقە
يۆتكىلىۋاتقان نۇر ئېيى
تولغان
چوڭ بولغان.
ئېنىرگىيىسى ھەسسىلەپ ئاشقان
ئېلاستىكىلىقى كۈچلۈك ئاياللاردىكى كۆزىتىش سۇپىسى
ياكى زەرەتلەنگەن ئاۋاز ياپراقچىسى.
پىكىرىمىزنىڭ دەلىلى
كارىز ۋە ئاناتومىيىلىك سېخىما
بىر دەرخ بۈگۈن ئاخشام يولغا چىقىدۇ
ئۇ ئايدىڭدا ئوران قويۇلدۇرىدۇ
يېرىم كېچىلەردە يادىرۇ ئوق بېشىنى مايلادۇ
يامغۇر قاتقاندا بارچە گۈزەللىككە يېتىشىپ بولالمايمىز:
شۇڭا ئۇ مېڭىپ تۇرۇپ كېيىم ئالماشتۇرىدۇ
كۈن تۇتۇلۇۋاتقاندا
كىمگە تۇتۇلۇۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ بەرگىلى بولمىغاندا'
تېزىغىچە لاي كەچكەن قىزىل ئۇمشۇقلۇق باكتېرىيە
قولۇڭدىكى ئىككى قۇتۇبتىن/
بىرنېمە ئۆسمە يىدىغان ئىبارىلىك تاغقا سوقۇلغاندا

كۆپۈنكى ئەينەكتىن چىققان ئەر
قاندىن قوۋرغا ياسايدۇ
ئۇچارقۇشلار سېنى چوقۇلدى
يىرىتقۇچ ھايۋانلار ساڭا چىشىنىڭ ئېقىنى كۆرسەتتى
زامانىۋىي ئۇقۇم ئىچىدە
كۆلىنىڭ ئوغۇزنى ئىزدەۋاتقانلىقىنى كۆردۇق
دەرەخ كاۋىكىنىڭ جىم تۇرالمىدىغانلىقىنى بىلدۇق
ئاتلارنىڭ قورسقى يوغناۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدۇق
نېسپىيلىك نەزەرىيىسى خەتلىككە ئوخشايتتى
تىك تۆت بۇلۇڭ شەكلىدە چالما تىزىۋاتقانلار ئاقىرىۋاتاتتى
تىلىنىڭ تەۋرىنىشچانلىقى بارمۇ
قۇلاقنىڭ روھى قايتىپ كەلدىمۇ)
ئىككى پۇت يەنە كېسىشەمدۇ
ھېچنەرسىنى بىلمەسلىك كېرەك...
قۇياشنىڭ كەينىدىكى مىڭ يىل
پارچە - پارچە ئەس يولۋاسلىرى
تېنىمىز ئالدىمىزدا قاراپ تۇرماقتا
تېخى بۇرۇتمۇ خەت تارتىمىغان بىر سوزۇق تاۋۇشنىڭ
كۆچمە مەنىلىرى ئاۋۇماقتا
ئۇ ئەمدى ماگىملارنى ئىزدەيدۇ
ئۇ ئەمدى دېرىزە ئالدىدىكى مۇنارغا يامىشىدۇ
بەلكى ئۇ...
بوغۇملارنىڭ ھەممىسىنى چىقىرىۋىتىپ
يۈزى ئورالغان ئىھرامدىن بىرنەچچىنى ياساشى مۇمكىن.

تەنىڭ رىۋايەت قاتلىمىغا كىرىش،
بىر ھۆججە يىرە پادىشاھلىقى
ئوت تۇتۇشىدىن ئاۋال
ئۈجمە دەرىخىنى يۇمشىتاتتىكەن...
چاقماق چاققاندا
ئاتلىق بايرىقىنى ئىگىز پۇلاڭلاتقان ئورمانلار
زېمىن ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈرۈپتۇ
زېمىن ئاققاندا
خەتنىسى ئۆرۈلگەن پارچە ئاسمانلار
پەرىشتىلەر قونغان گۈللۈك بۇلۇتنىڭ نومۇسىغا تېگىپتۇ.
بۇلۇت ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغاندا
پەيلاسوپلار ئوربىتاسى ھەرىكەتكە كەپتۇ
نە بىر قارشىلىق
نە بىر ياراتقۇچى
نە بىر قىزىل رەقەم)
روھلارنىڭ ئۇچرىشىش كۈنىنى بېكىتكەن ئاقساقال
تەرقايناپ كۆكسىمىزگە چىققاندا
بېگىز بارمىقىنى تاغ دەپ ئويلاپتۇ

ئۇ چاغلاردا ۋاقىت ھازىرقى ئىتقا ئوخشايدىكەن
قاۋاش تەرتىپى ئارقىلىق بوشلۇقنى تولدۇرىدىكەن
ئۇ چاغلاردا بوشلۇقنى بىزدىن توسۇپ تۇرىدىغان
ھېچقانداق ماددىي كاپالەت بولمىغاچقا
فانتازىيە دەۋرى باشلانغان ئىكەن،
ئازاب دەۋرۋازلىرى غېچىرلاپ ئېچىلغاندا
مەلىكە بولۇش خىيالىدا
بوشلۇقتىن تۆشۈك ئېچىپ ئويناۋاتقان تۇنجى قىز
رەئايەت مۇساپىسىنى تاماملىغان ئىكەن
يەتتە كۈن!

تەر ئەرۋاھىدىن يېغىلاندىق
زەنجىرگە قاراپ بوي تارتتۇق
پوستىمىزنىڭ يېرىقلىرىدىن ئاراللار پەيدا بولدى
ئۇلار تېخىچە مۇئەللەقتە ئىدى؛

ئالەم

يەككە مالىكولا

ئۇچقۇچى)

ياق!!! |

ئۇنداق ئۇقۇملار مەۋجۇت ئەمەس ئىدى

يەتتە كۈن

يەتتە قوۋرغىغا جان پۈۋلەندى

نۇرنى كۆمۈپ تاشلىدىق

يەر يۈزىدىكى ئاتالمىش ئوكيانلار مونۇپۇللۇقى

مارجان تاشلارنىڭ زىنا قەبرىستانلىقى.

بېلىقلارنى ئوراپ تۇرغۇچى ۋەھى ئىراسى

سۈت ئەمگۈچىلەرنىڭ ئولتۇماتۇمى

يەتتە نۇرنىڭ شاكالى ۋاقتى

بۆرىلەر

...نىڭ يارىلىش باسقۇچى-

زۇلمەتلىك مۆرىمىزنىڭ ئاھى

ئۇلار شاكالىدىن قوپقان

ئۇلار كۆك نۇردا ماڭغان

بىز كۆيۈپ ئوغۇزغا ئايلىنىپ بولغۇچە

يەرنى تۈزلەپ بولغان

ھوۋ...

يەتتە كۈننىڭ يەتتە پەرزەنتى

بىر ھۆججەت يېرە پادىشاھلىقى!

تەننىڭ گۇناھ قاتلىمىغا كىرىش

مەدەنىي ئەللەردە

ئاي سەرسانلىقى"

تېزلىككە كېرەك بولغان قاتىللىق سەرگۈزەشتىسى

ماشىنىدىن چۈشتۈق ئۇچىمىز'

يول بوشاتتى مەيدە تۈكمىمىز
قاينىتىلغان يالغان چىش
ئەنە كەلدى ھۆكۈمىتىمىز
سىملار - ئەس
تۆمۈر - تاكتىكا
ئەينەك - تۇمشۇق
بۇ قاتلامغا ئىزاھ بەرمەك تەس
خورما يەۋاتقان زېرىكىش بوۋايلىرى "
ئەرەب ئەمەس!
قاسساپچۇ ئەمەس!
گۇناھ چۈجىلىرى تۇخۇمدىن چىقتى
بىر نەرسە يەنە بىر نەرسىنى ئىككىگە ئايرىۋەتتى!
بىرى جەننەت
بىرى دوزاخ
بىرى ...

مىلىيون يىلدىن بۇيان چۈجە بېقىۋاتقان مېنىڭ تېنىم
ئۇ ئەتراپىنى سىم توساقلار بىلەن توسۇۋالغان
ھەر ئىككى نۇر ئارىسىغا بىردىن چارلاش چىرىغى ئورنىتىلغان
كۆرۈنمەس قىرغۇچى تەخسىلىرى
تۆت پەسلگە ئوخشايدىغان زەمبىرەكلىرى
نېرۋىلىرى رودىمونتلاشقان ئادەم بومبىلىرى
ئاكوپلاردا ئىشلەۋاتقان قورال توشۇغۇچىلىرى;
قوش ئۇنۇملۇك رادارلىرى ...
يەنە

ئىسمىنى ئاتىغىلىمۇ بولمايدىغان بارلىق بىساتلىرى
تەسەۋۋۇپنى قىزغىن سۆيىدۇ
يىلتىزلىرى يايلاققا ئوخشايدۇ
ھەر بىر قونالغۇسىدا:
ھەر بىر يوپۇرمىقىدا
ھەر بىر بوغۇمىدا)

ماددا بار، مۇزىكا بار، پارچىلىنىش بار
يارىلىش بار، قوشۇۋېلىش بار، ئالماشتۇرۇش بار
ئەتەس ئەتلىك بالىلىرىدا
قىياتاش بار، ئاغۋات بار
قىياتاشتىكى گۆش پارچىلىرىدا
پارس ئوردىلىرىدىن تۈرك قىزلىرىغىچە
مىڭ بىر كېچىدىن مىتالىسىز ئىچكى قۇرۇقلۇققىچە
ياۋا ئاتلار كېلەر تاپ بېسىپ
خۇددى خوتەن بىلەن ئاتۇش ئارىسىدىكى يېرىلغان تاش
ياكى قەشقەر بىلەن قومۇلنىڭ ياغاچ بالىياتقۇسى
قورساق بوشلۇقىدا ئېقىۋاتقان ئېلى دەرياسى
دۆڭكۆۋرۈكتە قېتىپ قالغان تۇرپانلىق جۇۋان
چۆلىنى كۆتۈرۈپ قويغان كروران

شەھەرلىك كاناي گۈلى
تەنلەر ئۈچۈن كېلىۋاتقاندەك...
قولمىزدا لاي قونچاق
گۇناھ ئوخشىغان

تەننىڭ نەزەرىيە قاتلىمىغا كىرىش

ۋاقىت يېشىل
رەڭلەر نەم
كارىدوردىن كىرگەن گۈل
غۇرمەك - غۇرمەك ئون توققۇز ئادەم
بىز ئېچىلىدۇ دەپ ئويلىدۇق
تىكەنلىرى غايىپ بولىدۇ دەپ قىياس قىلدۇق
قىياتاش مەملىكەتلىرى بويلىرىنى سۇغا سالغاندا
تىروپىك بەلباغ ئورمانلىقلىرىدىن
ئىسسىق بەلباغ بەللىرىدىن
تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن ئاۋازلار كېلىپ
ئىشتىنىمىزدىكى جان ھەلقۇمىغا
ئازاد بولۇش ھەققىدىكى پەلسەپىلىرىنى تاڭغاندا
مۆرىلىرىمىز تېگىشىپ قالدى
سۇ سۈنى ئاستىغا باستى
خىجىللىقىمىزدىن گەپ قىلالىمىدۇق
قايتا بىر قېتىملىق يارىلىشنى كۆرۈپ قالدۇق
بەزى بۇلاقلارنىڭ كۆزى ئېتىلىپ قالدى
بەزى ئارغامچىلار سۇسقىنە كۈلۈمسىرەپ قويدى
بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدا،
نېپىز ھەم چەكسىز قارا قەغەزگە
ئىبادەت ۋاقتىنى خاتىرىلىدۇق
دۆڭدىن يامىشىپ چۈشكەن شاھزادە
ئەۋرىتىنى پۇل بىلەن ياپقۇچى ئاچىماق ئايال.
چېچىنى شەرققە قارىتىپ پۇلاڭلاتتى
ئەل قىسسە:

قىسقىلىرى ئۈزۈلۈپ چۈشسە
ئۈزۈنلىرى گىرە سالاتتى...

ۋاقىت قارا

رەڭلەر ئاق

چىۋىن قاننىدا بەش يىل
ئۇزۇتۇش مۇراسىمىدا كۆكسۇخنى پۇۋلەپ
سىياسەتتىن تاشقىرى بۆكتۈرمەلەرنى قول بىلەن ياپساق
ئىيىق تاپنىدا ياغانغان ئەر
تومۇز كۈنلىرىدىكى سىمۋوللۇق بەلگىلەر
نېفىت باھاسىنى توغرا كېسىپ ئۆتكۈچى پادىچى تاز
چىڭقىي چۈشتىكى ئېشەكنىڭ مەنۇنلۇقى

بىر پارچە رەختتىكى ئېكىسپىدىتسىيە ئەترىتى
تەكلىماكان خىتابنامىسى
ياق!
بۇ تېخى خىتابنامە ئەمەس
دۆلەت ھالقىغۇچى قۇملۇق تۈلكىسى
بارماق ئىزىدىن تارقىتىلغان مۇداپىيە بېسىمى
رادارنىڭ دوستلىشىش ئىستىكى.
زەمبۇرۇخلارنىڭ ياللۇغلىنىش مەۋسۈمى
بېئوخېمىيىلىك چۆچۈش بايرىمى
ياكى بىر پارچە قوي گۆشى
پەرىشتىلەر كېلىش ئالدىدىكى!
تام ۋە ئەينەكنىڭ ئۇ تەرىپىدە
ئالتۇن تىكەنلىك كىرىپ،
ۋاقىتنىڭ تېرە خالىتىدىكى تۆشكىدە،
ئۇچىنچى ۋە ئاخىرقى قېتىم
كۆيۈپ بولالمىغان تەجرىبە سايمانلىرىغا
رەڭلەرنىڭ نەم ھالىتىنى ئىسپاتلاپ بېرىشى كېرەك
گۇيا تۇغۇت ۋە تۇتقۇن قىلىش جەريانلىرىدە!
خاتىمە

ئالدىمىزدىكى تەن جاۋاھىراتلىرىدا
بىز ئۆزىمىزنى كۆرمىدۇق
پەقەت بىر تاش كولىغۇچى ۋە
بىر پارچە تاش تەرىپىدىن كولانغۇچىلا
رايىشلىق بىلەن تېرىمىزدىن چىقىپ كەتتى
بىز ئەمدى يەتتە قاتلامدىن ھالقىپ ئۆتۈپ
تەننىڭ ئەبەدىيلىك قاتلىمىغا ماڭمىز
ئاھ... تىمىتاس ئەبەدىيلىك...-
بىز سېنى ئەسلا تەسۋىرلىيەلمەيمىز
ئەسلا تەسۋىرلىيەلمەيمىز!

بىر ئائىلىنىڭ تەزكىرىسى
(جاسارەت تاش)

تارىخنىڭ ئاجايىپ زور بۇشۇكىدە،
تەۋرىنىپ چۈش كۆرىدۇ قەدىمىي كۈي.
تەڭرىگە باش ئۇرىدۇ رىزقى تىلەپ،
چىرايى سۇلغۇن ياۋاش بىر خۇداگۈي.
قۇلدا كىرلەشكەن بىر كونا قۇرئان،
يېنىدا سىرىسىز پۇچۇق ساپال قاچا.!

قارايدۇ دادىسىغا بالا مەيۈس،
ئۇ شۇنچە چېچەن، ئوماق لىكن گاچا...

ئالەمدىن ئىدالاشتى بوۋاي ئاخىر
خۇداغا ئىبادەت قىلىپ ئۇزۇن زامان.
قېرىتتى تەقدىر چېچەن شۇ بالىنى
ئۇنىڭغا بىرەر قېتىم بەرمەي زۇۋان.

ئانامغا مەرسىيە

ئالاھىدىن ئابدۇرېشىت

ئانا، تەقدىر قېسىمى - چاقچاقلارغا يىغلايمۇ؟
سنى مەندىن ئايرىغان تۇپراقلارغا يىغلايمۇ؟!
يىغلاپ تۇرۇپ تۇغۇلدۇم پەر يادىڭغا چىدالماي،
ماڭا يىگەن شۇ ئاچچىق تولغاقلارغا يىغلايمۇ؟
جاراڭلايدۇ ئاۋازىڭ ساداسدا روھىنىڭ،
«ئەللى بالام» دەپ قاتقان قوشاقلارغا يىغلايمۇ؟
چېچىكى بار گۈلۈڭنىڭ سېغىنچامدا ئىچىلغان،
باھارىڭدا تۇزىغان ياپراقلارغا يىغلايمۇ؟
قۇرۇپ قالدىم قەلبىمنىڭ چۆللىرىدە يىگانە،
كۆز يېشىمدەك سۇپ-سۇزۇك بۇلاقلارغا يىغلايمۇ؟
ئۆچتى قۇياش سامادىن، تۇنلىرىمدە يۇلتۇز يوق،
ئانا، ئۆزۈڭ ياققان شام، چىراغلارغا يىغلايمۇ؟
سەن سۇ بەرگەن قوللار بار، سۆيۈپ - سۆيۈپ قانمايمەن،
تاۋاپ قىلىپ تەۋەررۇك ئاياغلارغا يىغلايمۇ؟
قىزلىرىمدا مېھرىڭ بار، يۇرىكىڭ بار كۆكسىدە،
ئىللىق كۈلكەڭ پارلىغان زىناقلىرىغا يىغلايمۇ؟
قىلالىمىدىم زىكىرىڭنى، بوز تورغايدا دان چاچتىم،
روھىڭ مەندىن سورىغان سوراقلارغا يىغلايمۇ؟
ئېڭىكىمنى چاتساڭچۇ رومىلىڭدا «بالام!» دەم،
چۈشلىرىمدە كېرىلگەن قۇچاقلارغا يىغلايمۇ؟
ياشارمەن دەپ دۇنيادا سېنى يۇدۇپ - ھاپاشلاپ،
ماڭا بەرگەن ھىكىمىتىڭ - ساۋاقلارغا يىغلايمۇ؟
كۆز يۇممىغاي ئانىلار، نالە قىلدىم تەڭرىگە،
يۇرىكىمنى ئۆرتىگەن پىراقلىرىغا يىغلايمۇ؟

- 59- شۇنداق دۇنيا بۇ ----- ئەزىم ناسىر
60- خوجا جاھان ئەرشى ----- ئابابەكرى توختى
61- مەن جەسەت ----- تەلئەت قادىرى
62- قۇمۇلنىڭ ئارخىپى ----- ئوسمان زاھىر
63- ئاھ!! كۈچۈم ----- مەمتىمىن توخنىياز (سۆزۈك)
64- يوشۇرۇن ئاچلىق ئىلان قىلىش ----- قەيسەر تۇرسۇن
65- ئاشىق نەي چالار، ئاتەش نەپەستە ----- ۋاھىتجان ئوسمان
66- كۆزۈمدە قەترە ياش، ئىزدىدىم سېنى..... ئەكبەر داۋۇت (ئانھا)

شۇنداق دۇنيا بۇ

ئەزىم ناسىر

بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
كۆزىگە چۈكسەڭ
سېرىنى تەلتۈكۈن بىلىپ چىقسەن ،
گاھىدا ئاقسەن كۆز ياش سېلىدە
گاھىدا قاقلاپ كۇلۇپ چىقسەن .
بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
ياشاش ئېستىسەڭ
گاھىدا قۇياشتەك پارلاپ كېتسەن .
گاھىدا ئۇمدىلىك قانات قاقسەن
گاھىدا ھاياتتىن زارلاپ ئۆتسەن .
بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
بىراق چېكى يوق
گاھىدا قاقشايىسەن گاھى كۇلىسەن .
ياشاشقا مەجبۇرسەن ، چوقۇم ياشايسەن ،
ھەممىگە كۇنىسەن ، ئاخىر كۇنىسەن .

بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
پەقەت بىر تۇتام
ھەممىنى قىلىشقا كۆزۈڭ يىتىدۇ .
بەرگىنى بەكمۇ ئاز ئالغىنى نۇرغۇن
قىممەتلىك نەرسەڭنى ئېلىپ كىتىدۇ .

بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
قاتتىق دۇنيا بۇ ،
ئىنسانى ھەسرەتكە چىرماپ قويدۇ .
ئوزۇڭگە ئوخشىماي قالسىەن گاھى
مەڭزىڭنى ياش بىلەن بوياپ قويدۇ .

بىر تۇتام دۇنيا بۇ ،
چۈشەنمەس ئەگەر
ئەجرىڭگە مۇناسىپ بىرىدۇ گوھەر .
ئالدىساڭ دۇنيانى ئالدايدۇ سېنى
ئالغىنى ھەسەل بوپ بەرگىنى زەھەر .
شۇنداق دۇنيا بۇ !
ئويغاق دۇنيا بۇ !
ئەخمەق دۇنيا بۇ !
قارغىش دۇنيا بۇ !...

خوجا جاھان ئەرشى ئابابەكرى توختى

ھېيتكاھقا تەگمەيدىكەن ئوق،
سەن كۆكسۇڭنى تۇتقاچقا ئوققا.
بۇ ئوقلار
تېشەلمىگەن يەنىلا،
ۋەتەن سۆيگۈسىگە تولغان يۈرەكنى.

ياۋلار كاللىدىن تىكىلگەن مۇنار،
رىۋايەت تۇيۇلار ئەمدى ئۇ بۇگۈن.
ھىس قىلغان .ئادەملەر ئاشۇ مىنۇتلار،
كاللىدىن ئايرىلسىمۇ ئانا ۋەتەندىن،
ئايرىلىشنىڭ ئەڭ دەھشەتلىكىنى .
قان بىلەن يېزىلغان دوستۇم بۇ تارىخ،
بەدەل كېرەك ئۇنى ئوقۇماق ئۈچۈن ..

خوجا جاھان ئەرشى
تاشلاپ كەتتى شۇنداق بىر ھېكمەت:
قورال بىنە قوغدىيالمىغان ۋەتەننى،
شېئىر بىلەن قوغداش مۇمكىندۇر، مۇمكىن...

مەن - جەسەت

تەلئەت قادىرى

مەن بىر جەسەت - مەن بىر ئايىدە ،
تۇن قوينىغا قىزىلغان قەبرەم .
تەلئەت سۇپەت غالجىر بورانلار ،
ۋەيران قىلسا قەبرەمنى ھەردەم .
غاجىلسا قۇرت-قوڭغۇزلار ،
ئالسا قاغا -قۇزغۇنلار چوقۇپ .
تۇن قوينىدا ئېزىققان ئالاھ ،
كۆمۈپ قويبار ناخشىلار ئوقۇپ .

يەم بولغاندا لىكىن ھاياتلىق ،
ئۆچمۈاتقان زەئىپ گۈگۈمغا .
تىرىلەرمەن يەنە قايتىدىن ،
لەشكەر تارتىپ تاغدىن ئۇپۇققا .

1988-يىلى 8-ئاي

قۇمۇلنىڭ ئارخىپى

ئوسمان زاھىر

ھىچكىمگە تىنىمىدىم بۇ كەلگۈلۈكنى ،
بىر قەبرە كولانغان بوسۇغامغىلا .
چىن مودەن ، مەرداننى ساقلىدى باغداش ،
سۆيگۈ بۇ قۇمۇللۇق قىلغان ئىختىرا .

بۇغدايدەك ئورۇلغان 66 جان ،
ئۆمەرنىڭ تىغىغا بەرگەن جاسارەت .
چېرىكىنى ھەرياندىن سوقىدۇ ياچى ،
شېھىتنىڭ قېنىدىن كەتمەس ھارارەت .
سۇغۇرۇپ ئالغاندا يۈرەك باغرىنى ،
مىت قىلىپ قويىمىغان كۆزىنى راجى .
بىر ئەرۋاھ سۆزلەيدۇ ئاقچوق سېيىدا :
«ياچىنى ساتقىنى خائىن سامانچى .»
رەڭ بەردى قەبرىگە ، يېشىل گۈمبەزگە ،
پالۋاننىڭ ئارمىنى ، يۇلغۇن گۈللىرى
زىنداندا چۈمۈلە بىلەن گەپلەشكەن ،
توختىنىڭ يولىدا قاۋان كۆپ ئىدى .
چۇش كۆرەر يۇلغۇنى ئارا يۇلتۇزنىڭ ،
ھاشاردىن يوللارنىڭ سۇنغان دۈمبىسى .
«شىخشىشيا» تۇغۇلغان شىرىن ئازاپتىن ،
ناخشىدىن ئاۋۇغان ۋاخنىڭ قايغۇسى .

ھەسرىتا ، تەڭگىدىن ئوقنى ئۆتكۈزگەن ،
پالگاننىڭ قەبرىسى مەستلەرگە ئۇۋا .
كىم سېنى بەختسىز ، دەيدۇ قۇمۇلۇق ،
ھەر تۈكۈڭ يۈز يىللىق كەچمىشكە گۇۋاھ .

ئاھ كۈچۈم

مەمتىمىن توختىياز سۇزۇك

ئاھ كۈچۈم . ئاھ ، ئۆز كۈچۈم ! نېمەت ئىكەنسىز مىسلىسىز ،
سەن بىلەن ئەمگەك قىلىپ تۇرمۇشنى ئۆتكۈزدۈم لەزىز .
تەندە سەن بولغاچ ماڭا مېھنەت ئازابى بولمىدى ،
سەم مىنىڭ يۈزۈمنى ئاق قىلدىڭ بېشىمنى ھەم ئېگىز .
سەن بىلەن مەغرۇر نەپەس ئالماق مۇيەسسەردۇر ماڭا ،
چۈنكى مەن قۇردۇم ھاياتنىڭ قەدىگە سەندىن نېگىز .
خىسلىتىڭنىڭ ئۇندا بىرىنى ئەگەر قىلسام بايان ،
سەن بىلەن كىتاپ يىزىلدى ، كۆكلىدى باغۇ ئېتىز .
بىلىمىم قەدىرىڭنى مەن جىسمىمدە بارىڭدا تولا ،
گەرچە ئاز قىلدىڭ ، بىلىندىڭ سەن بۇرۇنقىدىن ئەزىز .
ئى سۇزۇك يۇلتۇز ئۆمۈرنىڭ توھپىسىز ھېچ قىممىتى ،
كۈچ چىقار قالسۇن دېسەڭ ، ئومۇمىدىن ئەلگە تۆھپە - ئىز .

1953-يىلى

يوشۇرۇن تۇتۇش بۇيرۇقى چىقىرىش
قىيىنچىلىقى تۇرسۇن

مەن ئۇزاق قوغلىدىم قىيىنچىلىقى تۇرسۇننى
قايتۇرۇپ كېلەي دەپ قەبرىگە تىرىك.
يوشۇرۇن نازارەت قىلماقتا ئۇنى
تىپتىن چىقىرىپ يوللاردا قاتمۇ قات ئىشىك.

ئوتتۇز يىل مەن قوغداپ كەلگەنتىم ئۇنى،
زۇختۇغنى قوغدىغان لەشكەردەك گويى.
مەن ئۇنىڭ قېنىنى تۇراتتىم ئىچىم،
ئۇمىنىڭ قېنىمدىن ياسايتتى دورا.

ھىچكىمگە بەزمەيتتىم دورىنى، بىراق
ئىچىم تۇتۇق ئىككىمىز تۇندە بىمالال.
ئۇمىنىڭ ئالدىمدىن قېچىشتىن بۇرۇن،
مەن ئۇنىڭ تېنىدىن قاچقانتىم ئاۋال.

بار ئۇنىڭ ھەممىدىن روشەن بەلگىسى،
سۆيگۈ دەپ يىغلايدۇ مەخپىي شۇقەدەر.
دېڭىزدىن شىددەتلىك بىر تامچە يېشى
ئاھ، ئۇنى ھەممىدىن ئاچىز كۆرسىتەر.

تەشەننالىق ئىلكىدە كۈتمەكتە ئۇنى،
ئىشىكىسىز ئۆيلەردە ھەيۋەتلىك قۇلۇپ.
ئۇچرىتىپ قالساڭلار ئېيتىڭلار ماڭا،
يا مېنى ئۇنىڭغا بېرىڭلار تۇتۇپ.

ئاشىق نەي چالار، ئاتەش نەپەستە

ۋاھتىجان ئوسمان

ئۇخلىمايدۇ بەلكى بۇ ئاخشام ،

گۈل قىتىدا بىر جۇپ كىپىنەك ،
تۇتاشماقتا ئوتقا ئايلىنىپ ،
ئوت قىتىدا بىر جۇپ ئوت يۈرەك .
قوشۇلماقتا دۇنياغا دۇنيا ،
توكۈلمەكتە سىرلار سەۋرىسىز .
ھېچنىمە يوق مېھرىدىن ئۇلۇغ ،
باھار بولماس بەلكى سەۋرىسىز .
ئېشىكىنى چەكتم جەننەتنىڭ ،
قۇچاق ئاچتى ماڭا گۈل نەپەس .
روھنى پاكلاپ چۈشۈمنى تاپتىم ،
ئەمدى بۇ چۈش كۆرۈپ تۈگىمەس .

چۆچەكتىكى ئاچماق يولىنىڭ ،
قالدى يىراق بارسا كەلمىسى .
ئەقدەمدە ئالتۇن چايقىدىم ،
تىللا چېچەك ئاچار كەلگۈسى .

كۆكلەم ياتار مەنزىلگاھىدا ،
قاپا ئەتتىن ئوركىگەن قۇشنىڭ ..
بۇ مەڭگۈلۈك ئەمەس گۇناھى ،
روھى بولغان سوزدە بېھۇشنىڭ .
ئۇچۇرشىشنىڭ ئوتى قىتىدا ،
سەمەندەردەك يارالدىم قايتا .
بىر باھارنىڭ تۇمۇرلىرىغا ،
زىبا بولۇپ تارالدىم قايتا !
ئۇچۇرشىشتىن كۈلەر مۇرۇۋەت ،
ئۇچۇرشۇشتا ھۆرلۈك سىماسى .
ئايلىنىدۇ ئالتۇن ۋادىغا ،
ئۇچۇرشۇشتا سۇيگۈ دۇنياسى .

ئاتىشىغە سۇدەك ئىرىدىم ،
كۈۋەچىدىم ئېرىققا پىنھان .
شەبنەم بولۇپ تامچىغىن ماڭا ،
كېتەي سۇيگۈ ئارىلى تامان .
ئۇ يەرلەردە سۇيگۈ ئىلاھى ،
بىزنى ئالار ئوتلۇق باغاشقا .
تىنىقلاردىن ھۆرلۈك بالقىيدۇ ،
گۈل ئۇنىدۇ قاپقارا تاشقا .

گۈزەل خانىش بولسەن ئەركەم ،
ياسىنسەن شەپەقتىن چوغدەك .
ساداقەتنىڭ مەبۇدى بولۇپ ،

لەپىلدەيسەن ئۇپۇققا تۇغدەك .

لەۋلىرىغىدىن يۇلتۇش توكىلىپ ،
ئاي تۇلۇنلار ھاياجىنىغىدىن .
ھاۋا ئانا قايتا تىرىلەر ،
ئۆركەش ياساپ ئاقتان قېنىغىدىن .

ئۇ يەرلەردە سىنىڭ بىلەن مەن ،
ئەسلىمىزنى تاپمىز قايتا .
قوشۇلغاندەك ئېقىنغا ئېقىن ،
ۋەسلىمىزنى تاپمىز قايتا .

3

تىنىغىغىدا ھۇنىڭ ھىدى بار ،
قۇچىغىغىدا مىڭ گۈلگۈن باھار .
باغاشلىغان روھىنى دۇنيا ،
بىر بېقىشنىڭ مىڭ يۇلتۇش تۇغار .
سېنى سويىسەم ھېسلىرىم ئاتلىق ،
تىلىڭ تۆكەر گۆھەر - دۇردانە .
ساخا كويۇش نىسىپ بولۇپتۇ ،
چولپان بولۇپ چاقناي يىگانە .

قىلىقلىرىڭ لال بولسۇن يۈرەك ،
سالام بەرسۇن كۆكلەم ۋادىسى .
يىمىرىلسۇن "ئايىرىلىش" دىگەن ،
بۇ ئاشقىنىڭ قەسەم ، ۋەدىسى .
سەن يىغلىساڭ دۇنيا يىغلايدۇ ،
ئەگەر كۆلسەڭ جاھان رەڭلىنەر .
زىمىستاننى قوغلار نەپىسىڭ ،
باغرىغىدا بار مەڭگۈلۈك باھار .

قاشتىشىنى چايقىغان دەريا ،
ئۆتكەن ئېقىپ ئىشىك ئالدىغىدىن .
ئاخا جۇرداش ئېيىتقان ناخشىلار ،
كەتمىگەندۇر تېخى يادىغىدىن .

ناخشا بولۇپ يارالغان ئۆزۈڭ ،
ئەمما مەندىن ئۆزگە ئېيىتمىسۇن .
بەخت كۆلسۇن ھەممە دىللاردا ،
دەرتتە ھېچكىم مۇڭ يىغلىمىسۇن .

سەھەر بولۇپ كۆك ئاسمان ياسام ،
قۇياش بولۇپ نۇر چاچارسەنمۇ ؟
دەريا بولسام ، قېنىڭغا پاتماي ،

قايىنام ياساپ بىر تاشارسەنجۇ ،
بولسام ئەگەر دەشتى باياۋان ،
شامال بولۇپ ئەكىلەرسەنمۇ ؟
يۇشۇرۇنسام بۇلۇت كۆكسىگە ،
قانات ئۇرۇپ پەپىلەرسەنمۇ ؟

چېچەك بولسام باغدا بىر تاللا ،
ئىزدەپ تېپىپ كېلەلەرسەنمۇ ؟
تەشتىكىگە شۇئان كۆچۈرۈپ ،
دېرىزەڭگە ئېپ قويارسەنمۇ ؟

دەرۋىش بولۇپ چالسام ساپايە ،
ھىجرانمىغا چىدالارسەنمۇ ؟
ئوتنى بىرىپ ، ئوتۇڭنى ئالسام ،
تولغانماستىن ئۇخالارسەنمۇ ؟
سىر قاتمىسۇن باغرىڭدا داغدەك ،
ھەممىمىزنى قىلغىن ئاشكارە .
بولسىمۇ گەر قامتىڭ تاغدەك ،
دەرد يۈرەكنى قىلىدۇ پارە .

6

ئالتۇن چايقىغان سۇغا سالساڭمۇ ،
بېلىق بىلىقداننى دېڭىز دىمەيدۇ .
زۇمرەت تاۋاقتا ئاش بەرسەڭ ئۇچ ۋاخ .
كۆڭلى تارتىمىغان زىنھار يىمەيدۇ .
مەرمەر تۇۋرۇكلۇك ئايۋان - ساراينغا ،
ئاشق داق يەردە يېتىپ بىنەزەر .
ئۆزى سۆيۈنگەن قۇش تىلى ئەتمۇر ،
يېنىدا تۇغسىمۇ سەمەندەر گۆھەر .
زەرباب كۆشەكتە ، تىللا ياستۇقتا ،
جىسمى ياتقاننىڭ روھى ئۇخلىماس .
ئاشق نەي چالار ئاتەش نەپەستە ،
تاڭ سۇزۇلگىچە ئۇنى توختىماس .
نەقەدەر شىرىن چۈشۈش سۇيۇش !
دېڭىزنى بېلىق ، ئاشقنى مەشۇق .
ھاياتنىڭ شۇندا بولۇر مەناسى ،
تۇننىڭ باغرىدىن ئىزدىسە يورۇق ،

سۆكۈناتلىق تۇن - غەبلەت پەسلىدە ،
بېلىق بىلىقداندا غەمكىن مۇڭلىنار .
فىرئەۋننىڭكىدەك ئالتۇن قەسىردە ،
ئۇنسۇز ياش تۆكۈپ بىر قىز تولغىنار .

كۆزۈمدە قەترە ياش، ئىزدىدىم سېنى

ئەكبەر داۋۇت تەنھا

كۆزۈمدە قەترە ياش، ئىزدىدىم سېنى،
تاشلاندىق بوۋاقتەك تىلسىز ۋە ئانسىز.
ئىجتىھات يۈرەككە كۆمۈلدى چوڭقۇر:
شېئىرسىز روھىم چۆل، سۆسىز، گىياھسىز..
ئارزۇلۇق تەقدىرلەر پۈتۈلمىدى ھېچ
كەچمىشنىڭ تىز يۈتەر ۋىسالى تېڭىغا.
بەدەللەر تۆلىدىق زادى قانچىلىك؟
بۆسۈپ كىردۇق بىز زادى كىمنىڭ ئېڭىغا؟!
لەيلىگەن ياپراقلار... تامچىدۇر، تامچە،
ئۇ سېنىڭ ئاداققى ھېجران يېشىڭدۇر.
شاماللار قولىدا تارار چېچىڭنى
ئۇ سېنىڭ قىش ئۈزرە تەنھالىقىڭدۇر!
ئاپئاق قار چۈشمەكتە ئاقارتىپ روھنى
ئۇ سېنىڭ كۈز بېغىڭ، بولغىنى خازان.
كۆك مۇزدا سۇنماقتا قوياشنىڭ نۇرى
ئۇ سېنىڭ كۆز نۇرۇڭ، ئۆچكىنى تامام....

تۈگەتۈق بىز ئاخىر ھاياتنى ياشاپ
سۆيگۈ داستانىمىز پىنھان يېزىلدى.
بىلىمدى ھېچكىممۇ خوشلاشتۇق جىمجىت،
بىلگۈچى بىر سۇۋاۋۇزاق يىغلىدى....

67-بىۋاپا -----ئابدۇللا ياقۇپ

68-تەكلىماكان، خوراز، ئۇرۇمچى -----ھەبىبۇللا توختى

69- قىشتىكى ھەمراھ .....زاماندىن پاكىزات

70-شەرىق باياۋىنى -----ئەكبەر سالم

71- بار مەندە پەقەت .....ئەسقەر ياسىن

72-ئادەم -----ئايگۈل ھەمدۇللا

73-ئاچا يول -----مۇسا ئەھەت

74-جىمجىت ئاۋاز -----ئىلھامجان ئابلىز

75- قىيىنلىش ----- مۇختەر سۇپۇرگى

76- يەتتە قىزلىرىم ----- مۇتەللىپ جۇماخۇن

77- ئاتلارنىڭ كۈنلىرى ----- مۇتەللىپ سەيدۇللا

78- مۇھەببەتنىڭ بەلگىسى ----- مۇختەر بۇغرا

79- مۇشۇ يەردە بىر ئېزىبار ----- غەنى رەشىدى

80- كېچىدىكى زىمىن ----- پەرھات كازىمى

81- ھازىرقى زامان مەڭگۈ تىشى ----- ئەلى غوجاخۇن ،

82- غەزەللەر ----- ئابلىز ئوسمان

بىپەرۋا

ئابدۇللا ياقۇپ

بىرسى دىدى ،منى زەر گۆھەر ،
بىرسى دىدى ،كىرەكسىز چالما .
بىرسى دىدى ،مېۋىسىز يىر شاخ ،
بىرسى دىدى ،قىزارغان ئالما .

بىرسى مىنى ئۇستاز دەۋىلىپ ،

يۇرۇڭمىگە دەرد -ئەلەم سالىدى .
كۈلكىسى يالغان سورۇن تەلەتلەر ،
يۇرۇڭمىنى مۇجۇپ كۆڭلۈمنى ئالدى .

ئويلاپ كورسەم خىلمۇ -خىلمۇ ئىش ۋە-،
خىسلەتلەرگە تولغانكەن ئالەم .
بىرنى ياخشى دەپ ،بىرسىنى يامان ،
ئوتكۈزەر كەن ئومىرنى ئادەم .

ماختىغانغا ئۇچۇپ كەتمىدىم ،
تىللىغانغا قىلمىدىم پەرۋا .
دەرد تارىتىم ئەمما ،ئولۇم كەتمىدىم ،
كەڭ قوساقلىق بولدى ماڭا ھەمرا

تەكلىماكان ، خوراز ، ئۇرۇمچى
ھەبىبۇللا توختى

چەكسىزلىك چەكسىز
چىچىلغان ماكان ،
ئاخا تۇتاشقان _
ئاخىرقى زامان .
ئەجەبمۇ سىرلىق بۇ تەكلىماكان .
بۇ تەكلىماكان _
ئۇيقۇغا چۆمگەن
ئۇيقۇسىز شەھەر .
جۇشقۇن جەسەتتەك
تۇيغۇسىز شەھەر ؛
ياتار پەرۋاسىز ،
تالايدۇ بوران ،
ھۇۋۇلار شۇئىرغان ...
* * * * *

بۇ تەكلىماكان _
كۆز ياشقا يېقىن ، !
دېڭىزدىن يىراق ؛
مەرمەر دېڭىزى ، ؛
ئاتالانتىك ئوكيان ،
بەكمۇ يىراقتا .
نەمخۇش ساھىلار ،
دالا تامىقى ،
بىر مۆتىۋەرنىڭ ئېسىل قارىمىقى ،
غەمسىز ئوقۇلغان ئەركىن ناخشىلار ،
يوقتۇر بۇ يەردە .
چۈنكى بۇ قۇملۇق ماخالماس قېيىق ،
سۇسىز چۆل دېمەك يوق ئالتۇن بېلىق .
توغراقزارلىقتا بولۇشى مۇمكىن _
پادىشا تۈلكە ، مەدىكار ئېيىق ،
بوۋام ئېيتقاندا . -
* * * * *

بارخان باغرىدا ئۇيقۇچان مەھەللە .
پەرىشتە كەلسە چىللايدۇ خوراز .

جاڭگالغا ماڭار

پادىچى بالا ، بىر توپ مۆڭ كالا .

ناخشا توۋلىغاچ _

غەمكىن ئوتۇنچى ماڭار ئوتۇنغا : !

>> ئاھ خۇدا بەندەم دېسەڭ ،

تۇزچى ، ئوتۇنچى قىلمىغىن .

ئالتە ئېشەكنى ھەيدىتىپ ،

چۆللەردە ۋەيران قىلمىغىن << .

پۈتلىرى ھارماس ئۇلاق ،

بىلىكى ياستۇق ئاڭا .

دۆۋە قۇم دەل پەر تۆشەك ،

چىقسا ئاي - نۇرلۇق چىراق ... !

خوراز چىللايدۇ ...

* * * * *

قۇرۇپ قالغان ئاپئاق ئىسكىلت ،

بەكمۇ مەغرۇر ياتار ھىجىيىپ ،

ئاۋۇل تىكىپ ساتۇق بۇغرا خان _

گۈلخان سېلىپ ئۆتكەن دالدا .

ئوتۇنچىنىڭ جەستى چوقۇم ،

بەش بالىسى كۈلۈڭ ئالدىدا .

تېپىلمايدۇ ئەمدى بەربىر ،

كەر بالانى نۇرغا تولدۇرغان _

ھۈسەينەمدەك مەڭگۈلۈك جەست .

بۇ قانداق جەست ؟

ئۇ قانداق جەست ؟

بولدى قويغىنا ،

جەستە تىكىمۇ قىلمايلى ھەست .

* * * * *

ماڭا ئەگەشمە كۆڭۈلسىز پاراڭ ،

سورىساڭ مەن بىر سۆيۈملۈك ساراڭ .

ئىزدەپ يۈرمىن ھېلىقى شەھەرنى ،

خوراز چىللىغان نۇرلۇق سەھەرنى .

* * * * *

بوۋاينىڭ سۆزى :

سۇلايمان ئەلەيھىسسالام

قوشۇن تارتقانچە كەلسە بىر جايغا ،

سېپىل ئالدىدا ئېگىز بىر مۇنار ،

مۇنار ئۈستىدە بىر سەگەك خوراز _

چىللاپتۇ ، شۇ ئان باشلىنىپتۇ جەڭ .

مومىنىڭ سۆزى :
خورازسىز ئەل ئاداشقان پادا ،
ئەتراپىدا چىلبۆرى ھۇۋلار .
ئەركەك مېجەز سەگەك خورازدىن
يالماۋۇز ھەم ئېلىسىمۇ قاچار .
ئاڭلىغىن بالام ،
چىقىما تالاغا نەسلىك گۇگۇمدا
توغراقلىق ئارا جىن - شاياتۇن بار .
يالماۋۇزمۇ بار _
چىنتۆمۈر ئاكاڭ چاپسا شەمشەردە ،
ھەر بىر بېشى مىڭ بوپ يارالغان .
نەۋرىسى ئېيتار :
ئېيتقىنا موما
شۇنچە كەڭرى تەكلىماكاندا
بۇرۇنلاردا يوقمىكەن خوراز ؟ !
موماي كۆزىگە ياش يۇقار شۇ ئان :
كەچۈرگىن بالام جىنلار ئۆزگىرىپ _
خوراز ئالدىغا بوپ كەلگەن مېكىيان .
ئاتقان چېغى تاڭ
ئاچچىقلاپ بالا غىلتاڭ خورازلارغا ،
تاش ئاتقاچ ئاغا ،
يالغايىقا مائارى مەكتەپكە ، !
موماي قالدۇ كۇلۇڭ ئالدىدا .
* * * * *

لايپاس ئاتقان لاي سۇلۇق ئۆستەڭ ،
مىسىردىكى نىلغا ئوخشىماس .
نىل قۇيۇلار ئەرەبلەرنىڭ قەلبىگە .
بىراق ئۇ جايدا
دىللار چاڭقاق ، نىلمۇ توختىماس .
پۇراپ تۇرغان قۇمچاقلىق كۆلچەك
ئوخشىماس ھەرگىز _
ئالانىڭ ئەلچىسى ئۇلۇغ مۇساغا ،
(سالام ئۇ زاتقا)
خوراز چىلىنغان نۇرلۇق سەھەردە ،
ماماتقا باي قايناق سەپەردە ،
ئۆز قوينىدىن يول بەرگەن دېڭىز _
قىزىل دېڭىزغا .
قىزىل دېڭىز مويىسىپت دېڭىز ،
دولقۇنلىرى تەلۋە قىسمەتتەك ،
سۈيى ئاچچىق چىن ھەقىقەتتەك .
قوينى داغدام يول كەلگەندە مۇسا ،
پىرىئەۋىن شۇ سۇدا جېنىدىن جۇدا

تەلۋە پىرىئە ئىن
ئۆزى پەپىلەپ چوڭ قىلغان بالا
ئۇنى ئۆلۈمگە باشلىغان مۇسا .
ئۇنى ئۆلۈمگە باشلىغان مۇسا _
ئۆزى پەپىلەپ چوڭ قىلغان بالا .
ئەجەبمۇ ئاچچىق ھەقىقەت دېگەن .
بىراق بۇ جايدا ،
لاي سۇلۇق ئۆستەڭ _
كۈتەر شاۋقۇنسىز ،
خوراز چىللىسا ئېتىزغا ماڭغان _
ئورۇق ئۆكۈزنى ، غەمكىن قوشچىنى ، :
چاڭقاق پادىنى ، ؛
دەرستىن قالغان گۆدەك بالىنى .
توغراق چىراي ، قويدەك مۆڭ بالا ،
قۇلاق سال ماڭا !
سەندەك چاغدا _ گۆدەكلىكىدە
بەكمۇ جەسۇر ، شوخ ئىدى مۇسا . . .
جاۋاب :
پاك سادىلىق بۇلغىغان جاي بۇ ،
مەلۇن پىرىئە ئىن چۈنكى بۇ جايدا _
باقماپتىكەن مۇسا كەبىي شوخ ،
جەسۇر ، زىرەك بىرەر مەرد بالا .

خوراز چىللىسا چىقىدۇ قۇياش ،
قانغا بويىپ چەكسىز بارخاننى .
مەكتەپنىڭ يولى يېتىمىسرايدۇ ،
<< قېرى ئەپەندى >> ھالسىراپ كېلىپ _
ئۆيىنى سورايدۇ .
قوناقلىق بىلەن قاچىدۇ بالا ،
كۈتەر ئېتىزدا ئاتا ، قوش ، كالا .
خوراز چىللايدۇ ،
ئۆتەر يىللار
ئاۋاتلاشقانچە ھاشارنىڭ يولى .

گۈزەل ئۇرۇمچى خورازسىز شەھەر ،
مۇزدەك باغرىغا
ھېسسىياتسىز چۇقانلار بىلەن
غالجىرلارچە كىرەر باستۇرۇپ .
تۆتەك باسقان خورازسىز شەھەر .
ئوخشايمىز شۇ چاغ
ئۆزىمىزگە ، بىر - بىرىمىزگە ؛
ئارقا كوچاڭ قەلىمىزدۇر دەل
چىرايمىز پار - پۇر بىنايمىڭ ،

نېرۋىمىزدۇر نەغمە - نەۋايىڭ . !
جاھالەتنىڭ شېرىن كەيپىدە _
ناخشا توۋلاپ تۇرۇپ چىقارغان
تەنقىمىز تۈتەك ھاۋايىڭ . . .
روھىمىزغا ئوخشايدۇ ئەجەب ،
بايلار كىرمەس ، مۇساپىر تولا
بەكمۇ رەڭدار غېرىب مەسچىتنىڭ . . .
* * * * *

سورسايڭ گەر مېنى ، مەن پەقەت _
قوينۇڭدىكى بىر گۆدەك بالا .
قاراپ باقىماڭ :
ئارمان قاچىلاپ خۇرجۇنلىرىمغا ،
كۆزۈمدەك خۇنۇك جەنۇبتىن كەلدىم .
ئەشۇ جەنۇبتىن ئۇزاتتى دادام
سىيلاپ بېشىمنى _
تارىخىمىزدەك قانداق قولىدا .
ئۇزاتتى ئانام ،
سۇ ۋە دۇئا ، سۈتتە يۇغۇرۇپ ،
مېھرىدە كىلا ئاتەش تونۇردا _
تاۋلاپ توقاچنى .
مۇز رەڭ شەنبە ، مۇز رەڭ ياتاقتا
بۇ قۇياشسىز جۇل ئۈرۈمچىدە _
ساندۇق ئۇپۇقۇم ، شۇ توقاش _ قۇياش .

قالدى قەشقەردە
مەغرۇر ھېيتگاھ ،
لاي ئاققان تۇمەن ،
تەمكىن << ئوردا ئالدى >>
ياسانچۇق سەمەن .
ھېيتگاھ ئالدىدا قالدى تىزىلىپ
مىسكىن مەدىكار ، ئۆكتەم تىلەمچى ،
نۇچى تۇماقچى ،
چىبەرقۇت يۈزلۈك كۈلچى بوۋاي ،
ئوغلى ھوقۇقدار قېرىماس موماي .

* * * * *

خىلۋەت يېزىمدا
ئوماق پاقلىنىم ئوينايتتى تاقلاپ ،
كەپسىز ئوغلاقلار قېچىپ ئايناقلاپ ،
قەلبىمدەك سۈزۈك ئېقىن بويىدا .
مىسكىن كەپەمدە بوۋامدىن قالغان _
قېرى خورىزىم چىللايتتى تاغدا .

*****

يەر شارىنىڭ قۇرغاق لېۋىگە
قىستۇرۇلغان شېرىن موخۇركا _
بە دېۋى سانائەت ،
ئاتلىقنى ئايرىپ ئاتىدىن ،
ئاتسىزنى يوق قىلدى تامام .
دۈمچەك بولۇپ يۆتەلگەچ شەھەر ،
ئىپلاسى راكتىن بەرگەندەك خەۋەر ،
ئۈرۈمچىدىن كەتتى يىراقلاپ ،
خوراز لەرزىن چىلىنغان سەھەر .

*****

گۈللۈك قەپەس كۆندۈرگەن يولۋاس ،
ئۇخلاپ ياتار بىر كۈن كەچكىچە .
مىجەزنى يوقاتمىغان شىر _
خىرىلدايدۇ ئادەم كەتكۈچە .
گۆش چوقۇلاپ ئاۋارە بۇركۇت ،
بۆرە سۆڭەك غاجار يانپاشلاپ .
تىپىرلايدۇ مىسكىن توشقانلار ،
قەپەسلەرنى يۇمشاق تاتلاپ . .
ھەشىمەتلىك قان رەڭ قەپەستە ،
مەرۋايىت دان چېچىلغان پەستە ؛
توك چۆچىسى _ ئاتسىز خورازلار !
چىللىيالىماي تۇرار شۇمىشىپ ،
توڭ قاغىدەك قىلىشىپ غاق - غاق .
چىلاپ كەتتى باشقىلار قانداق ؟ !
ھەم ئاتا ھەم ئانىسىز جانۋار _
چىللىيالىماي ، دان يەپ ، غاقىلداپ _ !
ناجىنىسقا ئايلىنار شۇنداق .

*****

نۇرلۇق ئېرانىڭ بوسۇغىسىدا ،
بىر - بىرىگە قاراپ شۇمىشىپ ،
قېتىپ قېلىشقان
شەھەرسىز خوراز ، خورازسىز شەھەر .
تەلۋە ، مىسكىن بۇ گۈزەل شەھەر ،
تەبىئەتتىن يىراق بىر جايدا ،
بىر بوۋاينىڭ نەمكىن چۈشۈدە :
تاش يۈز ، تاش قول ھەم تاش يۈرەكلىك ،
تاش كۆزىدە شېغىل يىغىلغان ،
نادانلىقنىڭ قاتلاملىرىدا _

ئۇخلاپ يېتىپ تاشقا ئايلانغان
تاش بەدەنلىك ، تاش ھېسسىياتلىق _
دېمەككى _ تاش ئادەملەر تولغان _
تاش شەھەرگە كەتتى ئايلىنىپ .

1999

- يىل ئاپرېل - ماي ، ئۈرۈمچى

بار مەندە پەقەت

ئەسقىرى ياسىن

يوق مىنىڭدە ئەسەبى شاتلىق ،
يوق مىنىڭدە زىياسىز سۈكۈت .
يوق ھېچنەم !
باردۇر پەقەتلا

بەك قىممەتلىك ، بەك تاتلىق ئۇمىد .
ھەسرەتلىنىپ ياتقان يامغۇرغا ،
نەمە دەرمەن دىل ئاۋۇندۇرۇپ .

تالاي سەھەر ئوتتى شەپسىز ،
تال - تال نۇردىن رىۋايەت توقۇپ .
چۈش مۇڭلۇنۇپ قالغان بۇ ئەسنا ،

گۈلگۈن ھايات ئىز سالار قايان
نوھ قالدۇرۇپ كىتەر نىمىنى ؟

يەنە باسسا دۇنيانى توپان .
كۈتكەن خىسلەت يوق مەندە ئەسلا ،
يوق بەستىمنىڭ ھېچقانچە سىرى .
ئورۇن ئالغان دىلىمدىن پەقەت ،
كوركەم نۇرلۇق ئۇمىدىدىن بىرى

مۇھەببەتنىڭ بەلگىسى

مۇختار بۇغرا

سەن كېلىپلا تاش ئاتنىڭ ،
مەن تىنچلا كۆل ئىدىم .
سەن بەرگىمدىن سىلكىدىڭ ،
خىلۋەتنىكى گۈل ئېدىم .

شاھمۇ بولۇپ كەتتىم ،
يا ماكانسىز مۇساپىر .
گاداي قىلغان شاھ قىلغان ،
مۇھەببەتتۇ بەرگىم .

خىيالغىلا مەنسۇپمۇ ،
گۈزەللىكنىڭ ھەممىسى .
ئازاپ چېكىش خىلۋەتتە ،
مۇھەببەتنىڭ بەلگىسى .

ئاتلارنىڭ كۈنلىرى

مۇھەممەتجان سەيدۇللا

ئېغىز ئاچسا تەۋرەن ئىدى بۇ ئالەم ،
ئەجەپ ئاجىز تىترەپ چىقار ئۇنلىرى .
شامال يالاپ ئۇپىرىغاندەك قىيالار ،
ئاستا-ئاستا ئاتلارنىڭ كۈنلىرى ...
بۇ شەرمىسار، رەسۋا زامان كىتابى ،
خۇمىسلىقتىن، يۈزسىزلىكتىن ئاچتى بەت .
ئايالىمۇ يانار بولدى ئەيمىنمەي ،
ئاتلارنىڭ قىسمەتلىرى نېھايەت ...
يىقىلغاندەك ئىگىز، مەزمۇت چىنارلار ،
ئۇچار ھەريان ئاجىز ، سەرسان ياپىراقلار .
مىنىسەك ئاتقا ئاتلاردەك مىنەتتۇق ،
ئوينىتاتتۇق ئاتلاردەك ياراقلار

ھازىرقى زامان مەڭگۈ تېشى

ئەلى غوجاخۇن

زۇلمەت ئارا ئۇچۇپ كەلدى بىر توپ قۇش ،
بىز بىلە يىمىز ئىپكە لگىنى بە خىتمۇ؟
تاش پارچىلاپ ئېلىپ كەتكەن ئادەملەر ،
يۈرەكلەرنى ئېلىپ كېتىش مۇمكىنمۇ؟

كۈنچىقىشتىن يېنىپ كەلگەن قەبىلە ،

يۈزلەنمەكتە پاجىئەلىك تەقدىرگە .
قاقشال بولغان قەلبىمىزدىن يىراقلاپ ،

قۇم ئۈستىگە يېزىلماقتا خاتىرە

غەزەللەر

ئابلىز ئوسمان

كۆڭۈلنى بەرمىسەم دىل بەر شەمس - كۈندەك كۈلۈپ باقتى
زىمىستان - مۇز بولۇپ قاتسام ماڭا دەريا كەيى ئاقتى .

قىزىق ئىش گەر بولۇپ ئاشىق ئۇنىڭ ۋەسلىگە تەلمۈرسەم ،
تەرەپپال قاڭقىغان تاشتەك كۆڭۈلنىڭ ئەينىكىن چاقتى .

ئۆزۈمنى قاچۇرۇپ ھەردەم مۇھەببەت دەشتىدە يۈرسەم ،
بولۇپ پەرۋانە شام ئەيلەپ يۈرەكمىگە يۈرەك ياقتى .

دىلىمنىڭ مەيلىدىن سۈيگۈ بېغىمنى كەڭ ئېچىپ بەرسەم ،
بىلىپ بى ئەتمۇ ئالىم ئېتىپ داڭگال ئۇرۇپ - قاقتى .

مۇھەببەت نەسەۋەپ ئوتتۇر ۋەياكى يامرىغان جۇتتۇر ،
يىتەلمەي تەكتىگە سىرنىڭ بېشىمنىڭ ئوڭ - سولى قاقتى .

كۆيۈكنىڭ ئىسسىغا تولغان كۆڭۈل رۇجەكلىرىن ئاچتىم ،
تەبەسسۇم بىرلە غايىپ روھ دىلىستانىمنى ياشانتى .

2

بولۇپ ئەغبار ياشاپ كەلدىڭ ۋاپانى ئەللەمەل ئەيلەپ ،
كەمەك ئەييار كالامنى ۋۇجۇدۇڭغا ئەمەل ئەيلەپ ،

بېغىرلاپ ئەۋرىشىم ماردەك كاماكلاردىن كاماكلارغا ،
پۇراپ تەييار سەمەر - ئولجا ئېلىشنى دەرمەھەل ئەيلەپ .

ئېغىزلانغان چېغىڭ شەيتان سۈتىدىن بىگۇمان ناكەس ،
ھارامنىڭ جىلۋىسىن زەرگەر كەبى روھىغا ھەل ئەيلەپ .

كۆزۈڭ غار خانۇمانىغا تويۇنماس بىر ئۆمۈر يا رەب ،
سۇباتسىزلىق شۇارىدا نومۇس - ئارنى بەدەل ئەيلەپ .
سەرەتان - رالە كەبى پىنھان مۆكۈندۈڭ قاي دىلىستانغا ،
تەرەپپال ئاشيان - باغنىڭ گۈلىگە قەست ئەجەل ئەيلەپ .

ئاگاھ بول جان ئەمەس باقى ئايان داغۋازلىقىڭ ئەلگە ،
زىمىنىڭ قەھرى - گىربانى باسار شۇملۇقنى سەل ئەيلەپ ..

قۇياش - ھەقىنىڭ كۆزى نۇرلۇق توسالمايدۇ شەبىس - سايە ،
جازاسى يوق گۇنا بولماس ئۇرار مەھشەردە دەل ئەيلەپ .

3

ئېھ ، كۆڭۈل يالغان ئەۋىج ئالغان ھاياتتىن رەنجىمە ،
تۈلكىلەر شاد ياخشىغا يەتكەن ماماتتىن رەنجىمە .

ئەلمىساقىن ئاق - قارا ئۆتكەن ئىكەن چىرماقلىشىپ ،
قالمىدى ئەھلى ۋاپا دەپ پەيلى ياتتىن رەنجىمە .

ئۆرلىدىم دە غۇلساڭمۇ ئەل ساڭا ئاچسا قۇچاق ،
پاشلارنىڭ غىڭ - غىغى پىتتە - پاساتتىن رەنجىمە .

گاھىدا مەينەت چىۋىن بۇلغايدۇ ئاشنى سەرىبە سەر ،
ئىت دىگەن چىشلەيدۇ ماراپ ھاياۋاناتتىن رەنجىمە .

گاھىدا ئۆز شەمشىرىڭ تەككەي بېشىڭغا ۋاھ دەرىخ ،
شۇندىمۇ بابۇر كەبى بۇ « ئىلتىپات » تىن رەنجىمە .

چەكسىمۇ ھەسرەت ھۇمايۇن كۈلىدۇ ئەكبەر ھامان ،
يوللىرىڭدا ھەق ئاتا قىلغان سۇباتتىن رەنجىمە .

تۈگۈمەيدۇ كۈن بىلەن تۈن جىدىلى مەھشە رگىچە ،
بۇ ھاياتنىڭ ئىمتىھانى - پىلىسرائىتىن رەنجىمە !.

تۇغۇلدۇم تاڭ - سەھەر ، كەچتە يېتىپ كەلدىم مازارىمغا ،
ئەجەلنىڭ باغرىنى ياردىم ئۇرۇپ تىخ - زۇلىپقارىمغا .

يولۇمغا قۇردى مىڭ قاپقان لەھەتتىن يامرىغان شەيتان ،

ئىزىمنى نۇر-زىيا ئەيلەپ ئاتا قىلدىم ناھارمىغا .

شامال يۇتتى ناھارمىنى شامال يەم بولدى دولقۇنغا ،
يۈرەكم قوندى بىر قاڭقىپ غېرىپ - مەسكەن شۇقىمغا .

شۇناق بىر جۈپ قانات بولدى سوقۇپ تۇرغان يۈرەكمىگە ،
يۈرەكم قۇش بولۇپ ئۇچتى تۇمانلىق جىلۋىگاھىمغا .

قاچانكى ئوق ئېتىپ ماڭقۇرت قۇشۇمنى پارە مەك قىلدى ،
بولۇپ ھەر پارىسى يۇلتۇز قۇچاق ئاچتى سامايمىغا .

بۇلۇتلار چىرمىدى مەستخۇش قىلىپ بەخشەندە جەننەتنى ،
بىراق جان ئەيلىدى تەسلىم قۇياش يەڭلىغ نىگاھىمغا .

دىمەككى ئۆلمىكەم تەستۇر ياساپ قويدۇم ئەبەتلىك جان ،
قۇلاق سال ئەي ئەجەل بۇدەم ئاداقى رەت ئاگاھىمغا ...

...

خەپ سىنى

قاسم سىدىق

چىقىراپ ئۇخالاتمىدىڭ جەڭجالچى چاشقان ، خەپ سېنى!
ناشتىلىق نان ئۈستىدە قۇردۇڭ بەدەشقان ، خەپ سېنى!
مەن ئۆزۈم تاپقان ئىدىم ، سەندىن ئاشقان ، خەپ سېنى!
دان ئوغرىلاپ ھەر كۈنى مەشكەپ ياماتقان ، خەپ سېنى!
ھالىنى ھېچ چاغلىماي شىلتىڭ ئاتقان ، خەپ سېنى!

قاغا-قۇزغۇنلارنى مەن قورىغاندا قايدىدىڭ ،
مۇك بولۇپ ، بۇغداينى ھەر سورىغاندا قايدىدىڭ ،
كۈنبويى لاي-لاي ئېتىپ جورىغاندا قايدىدىڭ ،
توپا يەپ ، ئىنجىق بىلەن سورىغاندا قايدىدىڭ ،
قىپقىزىل چەشنى كۆرۈپ نەپسى تارتقان خەپ سېنى!

تۆت پۈتۈڭ ئىز سالىمغان قالىدى ئامبار-ئۆرەك ،
ماي قاپاقتىن گۆر تىلەپ سۇ ماينى قىلدىڭ بى كېرەك ،

ئانچىكى قىلسام سۈكۈت بېشىمدا ئۆتكۈزۈۋالغۇم كۆرەك،
ئېيتقنا قايدىن ساغما بوپ قالدى پەيدا بۇ خورەك،
ھاي، دېسەم، قاشقان پېتى كۆز ئالايقان خەپ سېنى!

چىماين ھەددىڭ ئەمەس، بىر كۈن كاماردىن چىقسەن،
بۇ كاماردىن چىقىمساڭ، نەپسى بالادىن چىقسەن،
ئىشلىمەستىن چىشلىگەن ئەھلى تامادىن چىقسەن،
شۇ تامايىڭغا بېقىپ ئوبدان خۇماردىن چىقسەن،
ھەر بۇلۇڭدا كۈتدۇ ئاسانۇ، قاپقان، خەپ سېنى

ئۇيغۇر

مۇختەر بۇغرا

بىزنى تۇغدى بۇ زىمىن،!
يۇتار يەنە ھاپ قىلىپ.
كىيىنكىلەر چالدۇ،
تىرىمىزنى داپ قىلىپ.
ئۆتۈشمىز جاھاندىن
غاجىلىشىپ پېتىشماي.
ئۇ يۇرتلۇق ھەم بۇ يۇرتلۇق،
بىر-بىرىنى قېتىشماي.

«ئۇيغۇر دىگەن ئۇيۇشقاق»

دېيىشىپ لاپ ئۇرمىز.
ماجرا تىرىپ ئۆز ئارا،
ئويۇن كۆرۈپ تۇرمىز.

نە كويلارغا سالمىغان،
بىزدىكى بۇ كەمچىلىك.
بۇ ئازابنىڭ ئالدىدا،
دوزاخ ئوتى قانچىلىك؟

ئىگىز ئۆسكەن تىرەكمۇ،
خالىي بولماس پۇتاقىتىن.
تۇغۇلسىكەن مىللىتىم،
پەقەت بىرلا قورساقىتىن

ئۆلۈم ناخشىسى

ئەيساجان تۇردى ئاچچىق

قولىمىزدا يوق ئەسلا ئۆلمەسلىككە خېتىمىز ،
مەڭگۈ ھاردۇق ئىلىشىنىڭ ۋەسلىكىمۇ يىتىمىز ،
بۇ دۇنيادا قالدۇ ياخشى - يامان ئېتىمىز ،
قىرىساقمۇ بەزىلەر ، بەزىلەر ياش پېتىمىز ،
ئىچىلدۇرماي بىرمۇ گۈل كۆزنى نەملەپ كېتىمىز .

ئۆلۈم دىگەن كۈتكۈچى ، كۈتلىمىز بىر كۈنى ...
قىش ، باھارمۇ ؟! ياكى كەچ ... بارمۇ قىنى بىلگىنى ؟!
مەنسىتمەستىن ئۆلۈمنى خۇشاللىنىپ كۈلگىنى ؟!
ئەزرائىلنى قورقۇتۇپ كۆكرەك كىرىپ يۈرگىنى ؟!
ھىچبىر ئامال تاپالماي ئاخىر "خەپ" دەپ كېتىمىز .

ئۆلگەنلەرگە زار يىغلاپ كۆمگەنلەرمۇ كىتىدۇ ،
ئاشۇ چاغدا مەسىت - ئەلەس يۈرگەنلەرمۇ كىتىدۇ ،
ئاجىزلارغا قاپاقنى تۈرگەنلەرمۇ كىتىدۇ ،
دائىم بەخت پەيزىنى سۈرگەنلەرمۇ كىتىدۇ ،
زۇۋان بەرسە خۇدايىم "سىر" نى سۆزلەپ كېتىمىز .

ياشساق گەر ئادەمدەك قالار ياخشى سۆزىمىز ،
ئەگەر ۋىسال قۇچمىساق يۇمۇلارمۇ كۆزىمىز ،
ئۇرۇق - تۇققان ، يارەنگە تۇتايادۇر يۈزىمىز ،
پەرياد چېكەر ئاجايىپ ياتقان بىلەن ئۆزىمىز ،
چاي ئورنىدا ئازاپنى راسا دەپلەپ كېتىمىز .

بىر كىم ئۆلسە ھەرگىزمۇ سۇلار توختاپ قالمايدۇ ،
سەپرا شامال باش ئېگىپ ئارقىسىغا يانمايدۇ ،
ئېچىلغان شۇ گۈللەرنىڭ بەرگى ھەرگىز سۇلمايدۇ ،
بۇ پەلەكنىڭ چاقىمۇ تەتۈرگە ماڭمايدۇ ،!
تەبىئەتكە تۈيدۈرماي پۈتتى تۈزلەپ كېتىمىز .

ئەجەل دىگەن ئۆۋچىدۇر تۇيۇقسىزلا ئاتىدۇ ،
تاغدا يۈرسەڭ ئۆڭكۈردە سىنى ماراپ ياتىدۇ ،
قۇياش چىقىپ شەرىقتىن غەرىپتىلا پاتىدۇ ،
ئۆلمىگەنلەر ئۆلگەنگە مەرسىيەلەر قاتىدۇ ،
ئەۋلات ئۇچۇن بۇ جاننى پىدا ئەيلەپ كېتىمىز .

فىرىقە ۋىنىمۇ ، مۇسامۇ خۇدا بىلەن مۇخداشتى ،
نۇھ ، سۇلايمان ، لۇقىمانمۇ بۇ دۇنيادىن خوشلاشتى ،

سۇقرات دىگەن پەيلاسۇپ جاللات بىلەن سوتلاشتى ،
ناۋائىمۇ ، نوبىلمۇ ئەجەپ داڭلىق يولداشتى ،
مىنۇتغا ئىنسانلار نەچچە يۈزلەپ كېتىمىز .

چىغىر يولدا بەزىدە داغدام يولنى تاپالماي ،
يىغى مالنى ئەكېلىپ گاھى ئۇنى سويالماي ،
كونا ئۆيى يىغىلاپ بىر كىچىمۇ قونالماي ،
پەرزەنت كورۇپ مېھرىگە بىرە قىتىم قانالماي ،
دەرمان تۇرۇپ ئارمانغا بەزى ھەي دەپ كېتىمىز .

ھاياتلىقنىڭ ئۆزىلا بىزگە پۇرسەت ئەمەسمۇ ؟
قايتىلانماس ھاياتلىق پەقەت بىر رەت ئەمەسمۇ ؟
نام - نىشانىمىز ياشساق چەكسىز ھەسرەت ئەمەسمۇ ؟
نۇر چاقىناتساق ھاياتتىن ئاشۇ نۇسرەت ئەمەسمۇ ؟
ولۇق قانغا ئارمان يوق ھەممە غەم يەپ كېتىمىز .
قەدىرلىسەڭ ھاياتنى قۇچاق ئاچار ئادالەت ،
ئىلىم - پەننى دوست چاغلاپ قىلما ھەرگىز خىيانەت ،
شۇنداقتىلا شۇبھىسىز تاپالايسىن كامالەت ،
نادانلارنى قانداقمۇ يوقلاپ كىلەر سائادەت ،
ئاجىز بولساق كۇچلۇككە ناننى تەڭلەپ كېتىمىز .

بۇ تۆت كۇنلۇك جاھاندا پايدا - مەنپەت تالاشما ،
ئادىمىيلىك يولىدىن تاكى مەڭگۈ ئاداشما ،
باشلىق بولساڭ ئاۋامغا يامان كۆزدە قاراشما ،
قاقتى - سوقتى قىپ ئەلنى ھارام پۇلنى سانشما ،
جىنازىغا بۇ تەننى ئاران بۆلەپ كېتىمىز .

كەتتى ئەنە ئىسكەندەر جىنازىدا قۇرۇق قول ،
سەنمۇ جەزمەن ئۆلۈسەن مەيلى سۇلتان ، گاداي بول ،
ئىلغىمايدۇ شۇم ئەجەل بولساڭ چىچەن ياكى گۈل ،
يانمايدىغان ئارقىغا ئۆلۈم يولى شۇنداق يول ،
ئىككى مېتىر لاتىنى تەنگە يۆگەپ كېتىمىز ...

مۇتەللىپ خۇرسەندى

ئانا يەرنى ياتار قۇچاقلاپ ،
يەتتە يۈرەك يەتتە قۇياشتەك .
يەتتە دىگەن ھەرپىنىڭ ۋەزنى ،
بىر بىرىدىن ئېغىردۇر تاشتەك .

كىم پۇتدۇ يەتتە گۈل دىسە ،!
ھەر بىرىدۇر يەتتە تۇغ گويى .
سورىقىغا قالدى نەپرەتنىڭ ،
يەتتە قىزنى سورىغان دۇنيا .

دەرەخ كەبى سۇندى غاراسلاپ ،
مەن شېئىرنى باشلىغان ۋاقت .
ئون ئىككىنچى مسرا ئىچىدە ،
يەتتە قەبرە چېچەكلەر جىجىت